

คริสต์ศาสนา แบบเวอร์กรรม

แสวงหาสันติสุขโดยความเชื่อเท่านั้น

อี.ดี. เบิร์นส์

นี่คือตัวเลือกที่มีอยู่ตรงหน้าเรา: ตัวเลือกที่ 1: หลักประกันความรอดในพระคริสต์ พักสงบในพระผู้ไถ่ วางใจในองค์พระเยซูเจ้าอย่างมั่นใจ รับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยความชื่นชมยินดี ตัวเลือกที่ 2: การใช้ชีวิตอยู่บน “ลู่วิ่ง” วิ่งกลับไปยังภูเขาซีนาย การเชื่อฟังที่น่าอับอายแทนการใคร่ครวญอย่างสงสัย อี.ดี. เบิร์นส์ประกาศว่าทางเลือกที่ 1 เป็นการตอบสนองที่ถูกต้องต่อการทำงานขององค์มหาบุรุษผู้ยิ่งใหญ่ และเขายังให้ความสำคัญกับมุมมองในพระคัมภีร์เกี่ยวกับความรักของพระเจ้าด้วย เบิร์นส์กล่าวว่า ความรักเช่นนี้จากพระเจ้าตรัสบอกภาพกระตุ้นให้เราดำเนินชีวิตด้วยความสำนึกพระคุณและประพฤติอยู่ในทางของพระเจ้า ดูเพล็กซ์ กราเซีย (Duplex Gratia) หรือ “พระคุณสองเท่า” ของพระเยซูคริสต์ ซึ่งก็คือ “พระคริสต์เพื่อเรา” และ “พระคริสต์ในเรา” แทรกซึมในปากกาของเบิร์นส์ ส่งผลให้เกิดหนังสือที่เราใจให้ผู้อ่านอ่านไม่หยุด

ไมเคิล อเบเนรอร

ศิษยาภิบาล คริสตจักรเบธเลเฮม, เวสต์ บอยล์สตัน, รัฐแมสซาชูเซตส์
พิธีกรรายการวิทยุ, No Compromise Radio

นี่คือหนังสือที่ควรอยู่ในมือของผู้เชื่อทุกคนอย่างแท้จริง คริสเตียนทุกคนเคยเผชิญวิธีคิดเช่นนี้ในผู้อื่น หรือที่น่าจะเป็นไปได้มากกว่าคือ พวกเขาถูกความคิดเรื่องความสัมพันธ์ต่างตอบแทนกับพระเจ้าเกาะกินชีวิตของตนอยู่ ดร.เบิร์นส์นำหลักประกันมาสู่ผู้เชื่อในความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้า โดยการจัดการแพร่เชื้อ “คริสต์ศาสนาแบบเวอร์กรรม” (Karmic Christianity) และข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งร่ำรวย (the prosperity gospel) ออกไป และในทางกลับกัน เขาชี้ให้เราทุกคนเห็นความหวังเดียวที่พบได้โดยความเชื่อเท่านั้นในพระคริสต์เท่านั้น สิ่งนี้ได้ขจัดหมอกแห่งความกลัว พันธนาการ และความเป็นทาสอันเลวร้ายออกไปตั้งแต่ดวงอาทิตย์ของยามบ่ายอันสดใส ขอให้หนังสือเล่มนี้ถูกนำมาใช้เพื่อนำเสรีภาพและหลักประกันมาสู่ธรรมิกชน ล้ำค่าจำนวนนับไม่ถ้วนที่ซาตานพยายามทำให้เกิดความทุกข์ยากต่อคำโกหกของเวอร์กรรม

ไบรอัน แฟร์ไชลด์, ศิษยาภิบาล ปริญญาเอกพันธกิจศาสตร์,
คริสตจักรโคโลเนียลไบเบิล, มิดแลนด์, เท็กซัส

ผู้อำนวยการ Academy for Expository Preaching, OnePassion Ministries,
ดัลลาส, เท็กซัส

เบิร์นส์อธิบายความคิดแพร่หลายที่อาจส่งผลต่อความเชื่อ ชีวิต และการรับใช้ของเราหลายคน ด้วยประสบการณ์ ความชัดเจน และตัวอย่างที่คุณเคย หนังสือเล่มนี้มอบข้อมูลเชิงลึกซึ่งค้นคว้ามาอย่างดีเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ หนังสือเล่มนี้ไม่ใช่เรื่องว่าคนอื่นเข้าใจผิดอย่างไร แต่หนังสือเล่มนี้หยิบยื่นความช่วยเหลือเพื่อเราแต่ละคนจะได้เห็นว่าเราจะเตรียมตัวรับมือกับความผิดหวังและความเหนื่อยล้าโดยไม่จำเป็นต้องอย่างไร ผู้อ่านถูกนำจากการคิดว่า “ถ้าฉัน—พระเจ้าก็จะ” ไปสู่การมองเห็นและพักสงบในพระพรที่ยั่งยืนและสม่ำเสมอจากพระเจ้า

อิงเบยอร์ก นันดรูป, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศาสนศาสตร์ปริญาโท,
วิทยาลัย Fjellhaug International University, ออสโล, นอร์เวย์

ใน *คริสต์ศาสนาแบบเวอร์กรรม* อี.ดี. เบิร์นส์ได้เปิดเผยเนื้อหาอันลึกซึ้งยิ่ง ซึ่งให้ข้อมูลมากมายเกี่ยวกับคริสต์ศาสนาในทุกวันนี้อย่างถ่องแท้ ในขณะที่การประกาศยอมรับถึงข่าวประเสริฐเรื่องพระคุณเท่านั้นโดยความเชื่อเท่านั้น ผู้เชื่อจำนวนมากเหลือเกินกลับคิดว่า “กุญแจ” สำคัญสูงสุดที่รับประกันความสำเร็จในชีวิตคริสเตียนก็คือ “ความเพียงพอ” นั่นคือ ถ้าตั้งใจดีมากพอ ประพฤติตนดีมากพอ และทำงานหนักมากพอ แต่อะไรล่ะที่ดึงดูดเราให้จินตนาการว่า ชุกรกรรมเชิง “เวอร์กรรม” ดังกล่าวเป็นหนทางที่จะทำให้ได้รับการเห็นชอบจากพระเจ้า? ผมขอแนะนำหนังสือเล่มนี้กับคริสตจักรทั่วโลก ในฐานะการปลุกให้ตื่นสู่ความเป็นจริงที่แพร่หลายและน่ากังวล

ไอเวอร์ ปูบาลาน, อาจารย์ใหญ่ปริญาเอก,
วิทยาลัยพระคริสตธรรมโคลัมโบ, ศรีลังกา
ประธานร่วมของคณะทำงานศาสนศาสตร์, Lausanne Movement

ทุกวันนี้ ผู้คนจำนวนมากเหลือเกินเป็นอัมพาตจากคำกล่าวอ้างจอมปลอมจากคริสต์ศาสนาแบบเวอร์กรรม อี.ดี. เบิร์นส์พยายามแก้ไขความคิดบิดเบือน อันเกิดจากแนวคิดแบบแปลกเปลี่ยนและตามข้อตกลงที่ผสมเข้ากับสารแห่งเสรีภาพของพระคุณและความเชื่อในพระเยซูคริสต์ หนังสืออันเป็นประโยชน์เล่มนี้สามารถเปลี่ยนความวิตกกังวลของคนคนหนึ่งเกี่ยวกับชีวิตฝ่ายวิญญาณให้เป็นหลักประกันโดยการพักสงบและดำเนินชีวิตตามพระสัญญาของพระเจ้า

ทอม ชวันดา, ปรัชญาคหะฐิบัณฑิต
รองศาสตราจารย์กิตติคุณสาขา Christian Formation and Ministry, วิทยาลัย
วีน

คริสต์ศาสนา แบบเวรกรรม

แสวงหาสันติสุขโดยความเชื่อเท่านั้น

Karmic Christianity
Finding Peace by Faith Alone

อี.ดี. เบิร์นส์

E. D. Burns

คริสต์ศาสนาแบบเวอร์กรม eBOOK
Karmic Christianity eBOOK
© 2024 โดย เกรซบรรณสาร (Grace Bannasan)

สงวนลิขสิทธิ์. ห้ามนำส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้ไปใช้หรือทำซ้ำในลักษณะใดๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร ยกเว้น
ในการนิยของใบเสนอราคาสั้นๆ ที่รวมอยู่ในบทความและบทวิจารณ์สำคัญ ส่งคำขอของคุณไปยังผู้จัดพิมพ์ตามที่อยู่ต่อไปนี้:

All rights reserved. No part of this book may be used or reproduced in any manner whatsoever without written permission except in the case of brief quotations embodied in critical articles and reviews. Direct your request to the publisher at the following address:

เกรซบรรณสาร
Grace Bannasan
บ้านเลขที่ 10 หมู่ 1
ต.ตลาดใหญ่ อ.ดอยสะเก็ด
จ.เชียงใหม่ 50220
โทรศัพท์ 098-757-3257
gracebannasan@gmail.com
hisbygrace@me.com
www.gracebannasan.com

พิมพ์ในประเทศไทย
Printed in Thailand.

พระคัมภีร์ทั้งหมดคัดลอกมาจากพระคัมภีร์ไทยฉบับมาตรฐาน THSV11 เว้นแต่ระบุเป็นอย่างอื่น
Unless otherwise indicated, all scriptures taken from the THSV11

จัดพิมพ์โดย เกรซ บรรณสาร/Grace Bannasan
โครงการภายใต้มูลนิธิมหกิจพระคุณของแบปติสต์ในประเทศไทย

เผยแพร่ครั้งแรกเป็นภาษาอังกฤษภายใต้ชื่อ Karmic Christianity: Finding Peace By Faith Alone หนังสือเล่มนี้ได้รับการตีพิมพ์ครั้งแรกในสหรัฐอเมริกาโดย William Carey Publishing. © 2023 by อี.ที. เบิร์นส์. แปลโดยได้รับอนุญาต.

ผู้แปล: นรินทร์ สุรนาวรัตน์ (Translator: Narin Suranaowarat)
ตรวจสอบโดย: ชนะศักดิ์ แซ่จ๊ะ (Editor Chanasak Saeja)

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ
National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

เบิร์นส์, อี.ที..
คริสต์ศาสนาแบบเวอร์กรม. -- เชียงใหม่ : มูลนิธิมหกิจพระคุณของแบปติสต์ในประเทศไทย, 2567.
133 หน้า.
1. คริสต์ศาสนา -- ศาสนา. I. นรินทร์ สุรนาวรัตน์, ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.
220
ISBN (eBook) 978-616-94550-3-5

“โอ มั” ตลาดใหญ่ จ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่ 50220
“โอ มั” 1, Banat Noi, Doi Saket, Chiang Mai 50220
โทร 098-757-3257 gracebannasan@gmail.com
www.gracebannasan.com

อุทิศให้กับ:

เบน เพื่อนที่เหนียวแน่นใกล้ชิดยิ่งกว่าพี่น้อง
เขาให้ความรักและความภาคภูมิใจมากกว่าที่ผมสมควรได้รับ

การทำให้มันใจว่า
เราได้รับการอภัยบาปแล้ว
และมีสันติสุขกับพระเจ้าโดยพระคุณเท่านั้น
เป็นสิ่งที่ยากที่สุด

—มาร์ติน ลูเธอร์

อี.ดี. เบิร์นส์

คำนิยม	9
คำนำ	13
บทนำ: ความกลัวและสันติสุข	15
บทที่ 1: เวรกรรมและพระประสงค์ของพระเจ้า	29
บทที่ 2: เวรกรรมและหลักประกันของคริสเตียน	45
บทที่ 3: เวรกรรมและการดำเนินชีวิตคริสเตียน	61
บทที่ 4: เวรกรรมและการเติบโตของคริสเตียน	79
บทที่ 5: เวรกรรมและพันธกิจของคริสเตียน	99
บทสรุป: ล้ำค่ายิ่งกว่าทองคำ	119

คำนิยาม

เวรกรรมเกี่ยวข้องกับคริสต์ศาสนาอย่างไร? อาจจะดูแปลกสำหรับครั้งแรกที่เห็นชื่อหนังสือเล่มนี้ แนวคิดศาสนานะวันออกเกี่ยวกับเหตุและผลแห่งจักรวาลดูเหมือนจะห่างไกลจากความจริงที่ว่า เราได้รับความรอดโดยพระคุณเท่านั้น ผ่านทางความเชื่อในพระคริสต์เท่านั้น และนั่นคือประเด็น ในหนังสือเล่มเล็กแต่ทรงพลังเล่มนี้ อี.ดี. เบิร์นส์จะลึกลงถึงปัญหาสำคัญที่สร้างความทุกข์ให้กับคริสเตียนผู้เชื่อทั่วโลกในปัจจุบัน ความคิดเรื่องเวรกรรมกลายเป็นอุปสรรคในชีวิตของคริสเตียนจำนวนมากในขณะที่พวกเขาเดินทางสู่เมืองสวรรค์ แม้ว่าพวกเขาจะรู้ว่าท้ายที่สุดแล้ว พวกเขาได้รับความรอดด้วยพระคุณไม่ใช่โดยการประพฤติ แต่ก็มีความสับสนเกี่ยวกับบทบาทของการทำดีของพวกเขาในการรับพระพรในชีวิตปัจจุบันนี้ ฉันจะได้รับพรจากพระเจ้าได้อย่างไร? เหตุใดพระเจ้าจึงทรงระงับพระพรไว้? นี่คือนี่สิ่งที่ฉันได้ทำไปใช่ไหม? มีบางอย่างที่ฉันทำพลาดไปหรือเปล่า? อะไรคือกุญแจสำคัญในการเปิดบัญชีสวรรค์เพื่อพระพรของพระเจ้าจะเทลงมา?

พวกเขาอยู่ในสภาวะอันไม่แน่นอน เพราะคำถามและความสงสัยเหล่านี้รบกวนผู้เชื่อมากมาย พวกเขารู้ว่าพระเจ้าทรงรักพวกเขา แต่สงสัยว่าพวกเขาทำหน้าที่รับใช้พระองค์เพียงพอหรือไม่ พวกเขาถามว่า พวกเขามีความเชื่อเพียงพอหรือไม่ ปัญหานี้ทวีคูณขึ้นโดยคริสตจักรและนักเทศน์ที่มีเจตนาดี พวกเขาอ้างว่าถ้าเราเชื่อฟังพระเจ้ามากขึ้น การอวยพรก็จะมากขึ้นทั้งในระดับส่วนตัวและแม้กระทั่งระดับชาติ มีคำกล่าวอ้างว่า การที่เราขาดความเชื่อหรือทำไม่มากพอ หรือยังไม่ทำสิ่งที่ถูกต้อง ถือเป็นข้อขัดขวางไม่ให้เราได้รับสิ่งที่ดีที่สุดจากพระเจ้าสำหรับเรา แต่ดังที่เบิร์นส์ได้อธิบาย ความคิดนั้นเกี่ยวข้องกับแนวคิดเรื่องเวรกรรมมากกว่าแนวคิดของคริสเตียน และจำเป็นต้องถอนรากของแนวคิดเรื่องเวรกรรมออกจากชีวิตของคริสเตียน

หนังสือเล่มนี้ไม่ใช่หนังสือเล่มแรกที่กำลังถึงหัวข้อพระคุณเมื่อเทียบกับการกระทำ หรือแหล่งแห่งสันติสุขและหลักประกันของคริสเตียน แต่ในวันแห่งการเคลื่อนไหวและการแบ่งแยกเกี่ยวกับธรรมชาติและขอบเขตของชาวประเสริฐและพันธกิจของคริสตจักร เบิร์นส์ได้เรียกร้องผู้เชื่อในเวลาที่เหมาะสมและกำชับให้ต่อต้านการล่องลอยให้ทำงานด้วยความกังวลอย่างหนัก อันไม่รู้จบ เพื่อแสวงหาพระพรที่ยิ่งใหญ่กว่า คริสเตียนจำนวนมากเหลือเกินเข้าใจผิดว่า สภาชีวิตในพระคัมภีร์เป็นพระสัญญา คิดว่าพระเจ้าจำเป็นต้องอวยพรเรา ถ้าเรามีความเชื่อและความสัตย์ซื่อเพียงพอเท่านั้น แต่เท่าไรถึงจะพอ? เมื่อไหร่เราถึงจะรู้ได้? จุดเน้นของชีวิตคริสเตียนไม่ควรเกี่ยวกับพระคุณแห่งความรอดหลังความตายและการทำดีเพื่อพระพรในชีวิตนี้ นั่นไม่ใช่ชีวิตคริสเตียนที่ควรเป็น แม้ทุกการกระทำของเราจะมีผลตามมา แต่พระเจ้าไม่ได้พยายามที่จะเก็บพระพรของพระองค์ให้พ้นมือ จนกว่าเราจะกระโดดได้สูงพอที่จะแย่งพรเหล่านั้นไปจากพระหัตถ์ของพระองค์

ในหน้ากระดาษเหล่านี้ เบิร์นส์ชี้ให้ผู้อ่านเห็นความจริงที่สำคัญในพระคัมภีร์ เพื่อขจัดภาระอันหนักอึ้งออกจากความคิดและใจของพวกเรา เพื่อพวกเราจะได้พักสงบในสันติสุขแห่งพันธสัญญาใหม่ที่พระคริสต์ประทานแก่พวกเรา การวางใจในพระราชกิจที่สำเร็จแล้วของพระคริสต์ก็เพียงพอที่จะรับทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงมีเพื่อเราในชีวิตนี้และในชีวิตนิรันดร์ เราต้องไม่ทำงานภายใต้ความกลัวที่ว่า ถ้าเราเพียงทำบางสิ่งมากกว่าหรือแตกต่างออกไป (เมื่อนั้น) เราก็จะประสบหรือบรรลุทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงมีไว้เพื่อเรา เบิร์นส์เตือนเราอย่างแยบยลว่า ในการจัดเตรียมของพระเจ้า เราแต่ละคนเผชิญกับความทุกข์ยากและพระพรตามแผนการอันทรงอำนาจอภิปิทยของพระองค์สำหรับเรา เพื่อเราจะวางใจพระองค์และเห็นพระสิริของพระองค์ พระเจ้าทรงครอบครองอยู่ และเราไม่จำเป็นต้องสงสัยอยู่ตลอดเวลาว่า เรากำลังทำตามแผนการของพระองค์หรือไม่

สารแห่งสันติสุขและความมั่นใจในความดีของพระเจ้าและในพระราชกิจของพระคริสต์ที่เบิร์นส์นำเสนอ นั้น เป็นเครื่องย้ำเตือนใจสำคัญสำหรับ

คริสเตียนในปัจจุบัน เมื่อผู้เชื่อทั่วโลกจำนวนมากกังวลเกี่ยวกับพระพรของพระเจ้า (หรือการขาดพระพร) ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่มีส่วนในการแสวงหาประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น หรือนักเคลื่อนไหวผู้มุ่งมั่นพยายามเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม หรือผู้เคร่งครัดสมัยใหม่ที่แสวงหาความบริสุทธิ์ทั้งภายในและภายนอก คำสอนนั้นเหมือนกัน จงพักสงบในความประเสริฐเลิศของพระเจ้า วางใจในพระราชกิจที่สำเร็จแล้วของพระคริสต์ รับประทานพระคริสต์โดยปราศจากความกลัว

ในฐานะมนุษย์ที่ล้มลงในบาป เราทุกคนล้วนโน้มเอียงไปสู่แนวคิดแบบเวรกรรมหรือแนวคิดที่อยู่บนพื้นฐานของการทำดี แต่หนังสือเล่มนี้เป็นคำสอนเปี่ยมด้วยเสรีภาพและสันติสุขที่ยกย่องข่าวประเสริฐของพระคริสต์ในฐานะยารักษาแห่งสันติสุขจากสวรรค์ เพื่อขจัดความกลัวและความสงสัยของเราในยุคแห่งการตรากตรำด้วยความวิตกกังวล สันติสุขของพระเจ้าและอาณาจักรของพระเจ้าเป็นของประทาน สิ่งเหล่านั้นไม่สามารถได้รับจากการทำให้ดีขึ้นหรือเป็นคนที่ดีขึ้น และสิ่งเหล่านั้นไม่อาจสูญเสียไปจากการล้มเหลวในการทำดีพอหรือทำมากพอ มีพระเยซูก็เพียงพอแล้ว

ความหวังและคำอธิษฐานของผมคือว่า หากคุณทำงานหนักด้วยความวิตกกังวลและสงสัยว่าคุณกำลังทำเพียงพอหรือไม่ ในหน้าต่อไป คุณจะพบกับสันติสุขและเสรีภาพ เมื่อเบิร์นส์นำจิตใจและความคิดของเราไปหาผู้เดียวที่เพียงพอสำหรับเราคือ พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดเท่านั้น

ศาสตราจารย์คาร์ล ดาห์ลเฟรด, ปรัชญาดุซงกีบัณฑิต,
ศาสตราจารย์, พระคริสตธรรมเชียงใหม่ (ประเทศไทย)
มิชชันนารี, OMF International

คำนำ

หนังสือเล่มนี้หลังไหลมาจากงานเขียนและการบรรยายมากมายของผม ผมสอนหัวข้อเกี่ยวกับสันติสุขและความกลัวมาหลายปีแล้ว แต่ผมไม่เคยกลั่นออกมาเป็นหนังสือเช่นนี้เลย ตลอดหนังสือทั้งเล่ม ผมจะอ้างอิงถึงงานเขียนก่อนหน้านี้บางส่วนของตนเองเพื่อให้ผู้อ่านที่ต้องการศึกษาประเด็นที่ผมไม่ได้กล่าวถึงอย่างครบถ้วนในเล่มนี้

งานเขียนนี้ไม่ได้ถูกออกแบบให้เป็นหนังสือวิชาการหรือหนังสือสำหรับพันธกิจ แม้ว่าผมจะเป็นทั้งศาสตราจารย์และมิชชันนารีก็ตาม ความปรารถนาของผมคือ หนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ หนุนใจ และนำไปใช้ได้ ผมเล็งการใช้ภาษาทางศาสนศาสตร์ขั้นสูงและการอธิบายพระคัมภีร์ในบางส่วน ผมไม่ยกตัวอย่างข้อความหรืออ้างอิงแหล่งข้อมูลทางประวัติศาสตร์ซึ่งผมมักจะใช้ในห้องเรียนตามปกติ แต่หวังว่าสิ่งนี้จะเข้าถึงได้ง่ายกว่าการอภิปรายเชิงวิชาการหรือศาสนศาสตร์อย่างจริงจัง

ผมเขียนหนังสือเล่มนี้สำหรับคริสเตียนทั่วโลกที่ปรารถนาที่จะรู้จักพระเจ้าและเปิดเผยพระองค์อย่างลึกซึ้ง แต่กลัวว่าพวกเขาอาจจะยังไม่ได้พอ ผมจะใช้การอ้างอิงและยกตัวอย่างจากวัฒนธรรมตะวันตกที่ได้รับความนิยมในโลกทางตอนเหนือ แต่หวังว่าภาพประกอบจะชัดเจนเพียงพอที่ใครก็ตามในโลกทางตอนใต้จะได้รับประโยชน์เช่นกัน หนังสือเล่มนี้จะใช้การสะกดแบบอเมริกันและพระคัมภีร์ฉบับ *English Standard Version*

อี.ดี. เบิร์นส์

เอเชียนตะวันออกเฉียงใต้

มิถุนายน 2023

บทนำ

ความกลัวและสันติสุข

ข้อพระคัมภีร์ที่ท่องจำ

“เพราะว่าแผ่นดินของพระเจ้านั้นไม่ใช้การกินและการดื่ม แต่เป็นความชอบธรรมและสันติสุขและความชื่นชมยินดี ในพระวิญญาณบริสุทธิ์” (โรม 14:17)

“คุณควรเขียนสิ่งที่พระเจ้ากำลังสอนคุณจริงๆ เพื่อที่คุณจะได้ไม่ต้องเจอกับเรื่องแบบนี้อีก หรือเรื่องที่แย่ยิ่งกว่านั้น”

ประทีปพยักหน้าและยิ้มหลังจากได้รับคำแนะนำนี้จากผู้นำคริสเตียนคนหนึ่ง เขารู้สึกเสียใจกับความเข้าใจผิดและการบิดเบือนความจริงเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะของเขา ประทีปอยู่ในพันธกิจเต็มเวลาปีแรก และเขาถูกจัดให้อยู่ในทีมพันธกิจที่ไม่สอดคล้องกับความเชื่อทางศาสนศาสตร์หรือหลักการทางพันธกิจของเขา ไม่นานประทีปและภรรยาของเขาก็ตระหนักได้ว่า พวกเขาไม่ได้ตั้งคำถามที่ถูกต้องเกี่ยวกับผู้นำทีมก่อนจะเข้าร่วมงาน พวกเขาคาดคิดไปเองมากเกินไปเกี่ยวกับภาระใจร่วมกันสำหรับสถานที่ทำพันธกิจและความต้องการในพันธกิจ ภรรยาของประทีปกำลังเป็นโรคมะเร็งและกำลังทำร้ายตัวเองภายในสามเดือนหลังจากเริ่มโครงการพันธกิจ เขาจึงไม่สามารถทำตามข้อเรียกร้องของพันธกิจ รวมทั้งไม่อาจตามดูแลสภาพสุขภาพของภรรยาของเขาได้ ในที่สุดเขาและภรรยาก็ตัดสินใจเปลี่ยนสถานที่และโครงการ เพื่อสุขภาพของเธอรวมทั้งความสามารถในการรับใช้ในระยะยาว

แม้ว่าหัวหน้างานฝ่ายพันธกิจจะอนุญาต แต่การเปลี่ยนผ่านนี้ก็ไม่ใช่เรื่องง่ายอย่างที่ประทีปคาดคิด เขาพยายามปฏิบัติตามคำกล่าวหลักคำสอนของคริสตจักร แต่พันธกิจที่เขาทำอยู่นั้นผ่อนปรนกับประเด็นสำคัญบางประการ

มากเกินไป เขาถูกตราหน้าว่าเป็นพวกที่จ้องจับผิดทางศาสนศาสตร์จากผู้นำบางคน ที่ดูและการเปลี่ยนผ่านของเขา ผ่านข่าวลือทางอีเมลระหว่างหัวหน้างาน กลายเป็นการกล่าวหาใส่ร้ายให้เกิดการแบ่งฝักฝ่าย การไม่ยอมจำนนต่อสิทธิอำนาจ และความเย่อหยิ่งต่อหลักคำสอน ไม่มีใครสามารถชี้ให้เห็นถึงความบาปอันเจาะจงในตัวประทีปได้จริงๆ แต่พวกเขามักจะพูดกันว่า ความรู้ทางพระคัมภีร์ของประทีปทำให้พวกเขารู้สึกว่าถูกตัดสินและถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างไร

ประทีปพบในภายหลังว่า ผู้คนพูดถึงว่าเขากำลังเดินอยู่นอกร่มแห่งการปกป้องของพระเจ้า ประทีปสงสัยว่า “นั่นหมายความว่าอย่างไร?” เขาพบว่า ผู้นำโครงการพันธกิจของเขามองว่าการเชื่อฟังผู้มีสิทธิอำนาจฝ่ายวิญญาณอย่างไม่ลืมหูลืมตา เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการได้รับพระพรจากพระเจ้าในชีวิตและพันธกิจ ถ้าประทีปแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างจากคนส่วนใหญ่ในประเด็นของพันธกิจและการเน้นย้ำทางศาสนศาสตร์หรือการประยุกต์พระคัมภีร์ เขาก็จะถูกกล่าวหาว่าดัดแปลงพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นเช่นนั้นไปได้หรือไม่? ประทีปและคริสตจักรบ้านของเขาเชื่อว่า พระเจ้าตรัสผ่านถ้อยคำที่เป็นลายลักษณ์อักษรของพระองค์ แต่เหล่าหัวหน้าในองค์กรเชื่อว่าพระเจ้าตรัสผ่านความรู้สึก การกระตุ้นเตือน ความฝัน นิมิต คำพยากรณ์ ผู้นำที่ได้รับการเจิม และวิธีการอื่นๆ ที่พิเศษนอกเหนือจากพระคัมภีร์ ทุกครั้งที่เขาแย้งข้อต่อคำพยากรณ์ของผู้นำ พระพรของพระเจาก็สูญสิ้นไป เขาจะรู้จักแต่ไม่เรียวและการตีสอนของพระเจ้าเท่านั้น

ยิ่งกว่านั้น ภรรยาของเขาเพิ่งได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคมะเร็งก็ทำร้ายตัวเอง นี่ดูเหมือนจะกลืนกินเธอไปแล้ว วันหนึ่ง หัวหน้างานก็บอกเป็นนัยว่าการที่ประทีปขาดความกระตือรือร้นในการเชื่อฟังสายบังคับบัญชาของเขาอาจทำให้ภรรยาป่วยได้ ประทีปรู้สึกอึดอัดมาก มันเป็นเรื่องจริงหรือไม่? เขาทำสิ่งนี้กับภรรยาของเขาหรือไม่? พระเจ้าทรงลงโทษเขาที่พยายามปฏิบัติตามพระคัมภีร์ (และคำปฏิญาณในการทำพันธกิจของเขา) มากกว่าความรู้สึกฝ่ายวิญญาณที่

เปลี่ยนแปลงบ่อยครั้งและการเปิดเผยพิเศษของหัวหน้างานของเขาหรือ? เขาได้พลาตพระประสงค์ของพระเจ้าอย่างนั้นหรือ? เขาเข้าร่วมทีมผิดหรือเปล่า? พระเจ้าคงส่งหมายสำคัญบางอย่างมาให้เขา เขาจะพลาตหมายสำคัญทั้งหมดนั้นไปได้อย่างไร? แล้วเขาจะต้องแก้ไขอย่างไร? พระเจ้าจะเปลี่ยนพระทัยและรักษาภรรยาของเขาในท้ายที่สุดหรือไม่? ความพยายามของพระบิดาในการยอมทนต่อคำว่ากล่าวแบบช่อนปมนี้จะเพียงพอเมื่อใด? ความกลัวกลืนกินเขา เขาไม่มีสันติสุขอีกต่อไป

เรื่องนี้เกี่ยวกับเวรกรรมอย่างไร?

อย่าเพิ่งตกใจไป หนังสือเล่มนี้ไม่ได้ส่งเสริมเรื่องเวรกรรม ชื่อหนังสือควรจะกระตุ้นและสร้างความอยากรู้อยากเห็น ชื่อหนังสือนี้ได้รับการออกแบบมาเพื่อให้สะดุดสายตาของคุณ เพื่อให้คุณตระหนักมากขึ้นว่าการเข้าสู่ความสัมพันธ์แบบเวรกรรมกับพระเจ้านั้นง่ายตายเพียงใด ความจริงก็คือคริสเตียนส่วนใหญ่ทั่วโลกไม่รู้ว่ามีพวกเขาคิด รู้สึก และดำเนินชีวิตอยู่ในระบบเวรกรรมมากเพียงใด ผมไม่ได้ใช้ “เวรกรรม” ในความหมายทางพุทธศาสนาแบบดั้งเดิมที่เกี่ยวข้องกับบุญและการกลับชาติมาเกิด แต่ “เวรกรรม” ของผมหมายถึงความคิดเชิงวิญญูณฝ่ายโลกที่ได้รับความนิยมมากขึ้น ความคิดนี้พยายามเชื่อมโยงความหมายฝ่ายวิญญูณหรือสาเหตุฝ่ายวิญญูณเข้ากับประสบการณ์ที่ดีและแย่ พระพรและความยากลำบาก ผมได้นิยามแนวคิดนี้ไว้ในที่อื่นดังนี้

ความโน้มเอียงที่จะมองระดับความพอพระทัยของพระเจ้าในชีวิตของคุณจากการที่พระองค์ทรงอวยพรคุณมากหรือน้อยเพียงใด คือสิ่งที่ผมเรียกว่า “คริสต์ศาสนาแบบเวรกรรม” ทศนคตินี้ไม่ได้มาจากศาสนาตะวันออกมันเป็นปัญหาของมนุษย์ คริสต์ศาสนาแบบเวรกรรมเป็นการล่อลวงของคริสเตียนให้วินิจฉัยทุกผลกระทบที่ตามมาจากคำแค้นสาปในชีวิตนี้ ด้วยวิธีการแก้ไขโดนการลงมือทำมากขึ้นหรือทำให้ดีขึ้น เพื่อทำให้มั่นใจว่าชีวิตได้รับผลดี มีสันติสุขภายใน มีความสัมพันธ์ที่ให้ชีวิต มีสุขภาพกาย

ที่ดี มีความมั่นคงทางการเงิน และมีความรู้สึกโดยรวมที่เชื่อว่า พระเจ้าทรงเห็นชอบในความพยายามของคุณแล้ว ดูเหมือนพระองค์จะชอบคุณมากขึ้นเมื่อคุณจริงใจและจริงจังกับความสัมพันธ์ของคุณกับพระองค์ คุณสามารถมั่นใจได้ สิ่งดีๆ กำลังมา¹

ความกลัวและสันติสุข ไม่ใช่ความกลัวและอำนาจ

มันได้กลายเป็นข้อสันนิษฐานมาตรฐานในวรรณกรรมทางพันธกิจส่วนใหญ่ว่า มีวัฒนธรรมเกียรติยศและความอับอายในระดับชุมชน ซึ่งคนในโลกตะวันตกจำนวนมากมองข้ามหรือไม่สังเกตมากเพียงพอ ควบคู่ไปกับความนิยมที่เพิ่มขึ้นของแนวคิดนี้ ก็คือแนวคิดคู่ขนานที่ว่า วัฒนธรรมอื่นๆ มีลักษณะทางความคิดของความกลัวและอำนาจมากกว่า แนวคิดนี้สันนิษฐานว่า วัฒนธรรมความกลัวและอำนาจนั้นจะแสวงหาอำนาจ (เช่น คริสตัส วิกเตอร์) อันเป็นวิธีแก้ปัญหาความกลัวของพวกเขา ผมไม่เห็นด้วยกับการประยุกต์นี้อย่างสิ้นเชิง มันมีข้อบกพร่องสำคัญ อย่างที่ผมได้กล่าวไปแล้วว่า

นักพันธกิจศาสตร์บางคนอ้างว่า เพราะมารร้ายทำให้เกิดความกลัวและภัยอันตราย ดังนั้นผู้ที่เชื่อในภูตผีจึงปรารถนา พลัง ที่จะเอาชนะความหวาดกลัวอันเกิดจากการมารร้ายเหล่านั้น จริงอยู่ที่เราจำเป็นต้องมีอำนาจที่ยิ่งใหญ่กว่าตัวเรา เพื่อจะหลุดพ้นจากการกดขี่ของมารร้าย แต่อำนาจเป็น หนทาง หนึ่งในที่สำคัญยิ่งสู่สันติสุข และนั่นคือสิ่งที่เราทุกคนต้องการมากที่สุด และความแพร่หลายของความกลัวและความปรารถนาที่จะมีสันติสุขนั้นเห็นได้ชัดเจน และในวัฒนธรรมแห่งเวอร์กรม ความกลัวและสันติสุขทั้งทางศาสนศาสตร์และทางข้อพระคัมภีร์มักทับซ้อนกัน...ความกลัวและอำนาจนั้น ถึงแม้จะใช้กันอย่างแพร่หลายในการสนทนาเกี่ยวกับพันธกิจศาสตร์ แต่ก็ไม่ได้สอดคล้องกับแนวความคิดหรือตามหลักพระคัมภีร์ ความกลัวเป็นความรู้สึกส่วนตัวที่มีรากฐานมาจากภัยคุกคาม แม้ว่า

1 อี.ดี. เบิร์นส์, *Seeds and Stars: Resting in Christ for Great Commission Service* (เคปคอรัล, ฟลอริดา: ฟาวนด์เตอร์ เพรสส์ 2023), 100.

อำนาจอาจทำให้การคุกคามนั้นทุเลาลงได้ แต่อำนาจก็ไม่ใช่สิ่งสูงสุดที่จะมาแทนความกลัวในตัวบุคคลได้ แต่เป็นสันติสุขต่างหาก อำนาจและความแข็งแกร่งเป็นเงื่อนไขทางคุณสมบัติ เช่นเดียวกับสิ่งที่ตรงข้ามกัน นั่นคือความอ่อนแอและความเปราะบาง บางครั้งผู้เชื่อที่มีแนวโน้มไปในเรื่องฝ่ายวิญญาณค่อนข้างตระหนักถึงวิญญาณร้ายที่อยู่รอบตัวพวกเขา โดยเฉพาะในวัดและสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ แต่ประสบการณ์ในแต่ละวันของพวกเขาไม่ได้ติดตรึงอยู่ที่การมีอยู่ตัวของมารร้ายมากเท่ากับการจดจ้องอยู่ที่ *คำโกหก* ของมารร้ายที่หลอกลอนความคิดของพวกเขา คำโกหกดังกล่าวส่งผลต่อการทดลองใจให้พวกเขาทำบาป ความเชื่อโซ่กลาง และการตัดสินใจด้วยความวิตกกังวล ดังนั้น คริสเตียนที่มีพื้นฐานเรื่องเวรกรรมก็เป็นแบบนี้เช่นกัน...ความกลัวที่พวกเขาต้องเผชิญมากที่สุดไม่ได้เกิดจากการต้องเผชิญกับวิญญาณชั่วอย่างต่อเนื่อง แต่มากจากการเชื่อในคำสอนของมารร้ายซึ่งชาวประเสริฐแห่งสันติสุขยังมิได้กำราบ²

ผมเริ่มต้นการทำพันธกิจในหมู่ผู้นับถือศาสนาพุทธครั้งแรกในปี 2002 และภายหลังก็ได้ทำพันธกิจกับผู้เชื่อที่มีภูมิหลังเรื่องเวรกรรม โอกาสในงานพันธกิจที่พระเจ้าจัดเตรียมไว้ทำให้ผมได้ไปทั่วโลกเพื่อรับใช้ในหลากหลายบริบท ตั้งแต่ที่อันห่างไกลไปจนถึงในเมือง ที่นับถือภูตผีวิญญาณไปจนถึงผู้ที่ไม่เชื่อพระเจ้า และผู้ที่นับถือพระหลายองค์ไปจนถึงผู้ที่นับถือพระเดียว ผมสังเกตเห็นว่าคริสเตียนท้องถิ่นในแต่ละบริบทนั้นต่อสู้ดิ้นรนเพื่อรักษาพระพรของพระเจ้าในชีวิตของพวกเขา (ตามที่พวกเขารับรู้) และเพื่อหลีกเลี่ยงความยากลำบากยิ่งกว่านั้น ผมตระหนักว่าผมเองก็เหมือนกับพวกเขา เราทุกคนวิตกกังวลหรือกลัวที่จะทำให้พระเจ้าไม่พอใจแล้วต้องเรียนรู้บทเรียนอันยากลำบากในแบบของเราเอง แต่นี่ไม่ใช่แค่ความกลัวที่ดี จากการกลัวว่าจะตกอยู่ในบาปร้ายแรงและต้องรับผลที่ตามมาโดยตรง (เช่นการล่วงประเวณีและการสูญเสียชีวิต

2 อี.ดี. เบิร์นส์, *Ancient Gospel, Brave New World: Jesus Still Saves Sinners in Cultures of Shame, Fear, Bondage, and Weakness* (เคปคอร์ท, ฟลอริดา: ฟาร์นเดอร์ เพรสส์ 2022), 280–81.

สมรส) นี่เป็นความกลัวที่ทำให้กระวนกระวายว่า เราจะรู้ไม่มากพอ ดีไม่มากพอ หรือทำไม่มากพอเพื่อรับประกันและรักษาพระพรชั่วคราวของพระเจ้า

บางครั้ง สิ่งนี้ดูเหมือนเป็นการเดินทางไปทำพันธกิจระยะสั้น ถวายสิบลด ด้วยใจกว้างขวางมากขึ้น ไปทำพันธกิจในคริสตจักร หรือสรรเสริญอย่างสุดใจมากขึ้น และเมื่อเราทำมากพอเพื่อจะสัมผัสถึงการสถิตอยู่ของพระเจ้า เราก็มักจะเริ่มมองหาหมายสำคัญซึ่งแสดงความโปรดปรานและพระพรจากพระเจ้า เมื่อมีสิ่งดีๆ เข้ามา เราก็มักจะ “พระเจ้าทรงดีตลอดเวลา” เราสามารถสังเกตแนวโน้มนี้ได้ด้วยความกลัวในการตัดสินใจโดยไม่รู้พระประสงค์อันสมบูรณ์ของพระเจ้า หรือไม่ได้ฟังการทรงนำของพระเจ้า ดังนั้นเราจึงอธิษฐานแล้วอธิษฐานอีก รอแล้วรออีก และพวกเราหลายคนเป็นอัมพาตด้วยความกลัวว่า จะพลาดสิ่งดีที่สุดในของพระเจ้าสำหรับเรา ท้ายที่สุด คุณมีชีวิตอยู่เพียงครั้งเดียว อย่าให้ตัวเลือกอันดับสองกลายเป็นอันดับหนึ่ง แล้วคำตอบนั้นคืออะไรล่ะ? ไม่ใช่อำนาจ แต่เราต้องการสันติสุข สันติสุขภายใน เราต้องการกำจัดความรู้สึกไม่สบายใจเพื่อเราจะได้สงบนิ่งและรู้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า เราอยากรู้ว่าพระองค์ชอบเราอีกครั้ง

แต่แล้วสิ่งที่ไม่คาดฝันก็เกิดขึ้น ความกลัวของเราเป็นจริงแล้ว บางทีคุณนั้นของคุณอาจนอกใจคุณและทำให้ใจคุณแตกสลาย บางทีคุณอาจแท้งลูกครั้งที่สาม บางทีคุณอาจตกงานอีกรอบ บางทีอาจจะเป็นมะเร็ง เหมือนปีศาจที่แอบในตู้เสื้อผ้าออกมาทรมานคุณ สิ่งนี้อาจเป็นภัยคุกคามของเมื่อวานนี่คือความหวาดกลัวในปัจจุบัน ความฝันของเราพิสูจน์แล้วว่าเป็นของปลอม ในขณะที่ฝันร้ายของเราพิสูจน์ว่าเป็นของจริง อาจเป็นไปได้ว่าพระพรของพระเจ้ากำลังถูกดึงออกไปเพราะพระองค์จำเป็นต้องสอนบทเรียนให้เรา เราควรสนใจให้ดีกว่านี้ตั้งแต่แรก หรือบางทีเราอาจไม่เคยเป็นคนพิเศษสำหรับพระองค์ตั้งแต่แรกแล้ว เกิดอะไรขึ้นกับเราจนเราไม่สามารถทำอะไรได้มากพอที่จะกลับไปอยู่ภายใต้การคุ้มครองของพระองค์? ถ้าเราสามารถสร้างความเชื่อที่จะเชื่อได้มากพอ เราก็คงสามารถอธิษฐานรักษาโรคได้สำเร็จ หรือถ้าเราสามารถรวมคริสตจักรเข้าด้วยกันด้วยการอธิษฐานที่เต็มไปด้วยความเชื่อมากพอ (โดย

ไม่มีใครสงสัยในใจ) ให้สอดคล้องกับแผนการอันสมบูรณ์ของพระเจ้า เราก็จะสามารถผูกมัดวิญญาณร้ายที่กำลังสร้างความหายนะในชีวิตของเราได้ หากเราระบุบรรดาฐานที่มั่นของพวกมันได้ เราก็จะสามารถประณามมารร้ายเพื่อที่พระพรของพระเจ้าจะถูกปลดปล่อยอีกครั้ง บางทีถ้าเราให้เหรียญเงินแก่หญิงม่าย พระเจ้าก็อาจจะพอพระทัยพอที่จะช่วยเราจ่ายค่าเช่า การขาดความเชื่อของเราเองอาจทำให้เกิดความยุ่งเหยิงทั้งหมดนี้ หากเราสามารถปฏิบัติตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณของพระองค์ ได้ยินการทรงเรียกของพระเยซู ปลดปล่อยและยอมจำนนต่อพระเจ้า เชื่อฟังผู้บังคับบัญชาของพระเจ้า และเพียงแค่มีความเชื่อ เราก็อาจเปลี่ยนตราซึ่งให้เอียงมาตามที่เราต้องการและรักษาพระสัญญาของพระเจ้าได้

พระเจ้ามีพระพรในสวรรค์พร้อมที่จะถูกปล่อยลงมา ถ้าเราเชื่อด้วยความเชื่อแท้จริงเท่านั้น พระพรเหล่านั้นก็อาจเป็นของเราได้ ถ้า...ก็ ถ้า...ก็ นั่นคืออะไร? นั่นแหละคือเวรกรรม มันเป็นศาสนาแบบข้อตกลง ศาสนาแห่งการแลกเปลี่ยน ทศนคตินี้ไม่ได้แสดงถึงความสัมพันธ์ที่มั่นคงกับพระเจ้า ผู้รักษาพันธสัญญาอย่างสัตย์ซื่อในพระคัมภีร์ ไม่ใช่เลย นี่เป็นความสัมพันธ์กับยักษ์ในตะเกียงพิเศษอันดั้นเดินที่ทำข้อตกลงแบบเอาแน่เอานอนไม่ได้จากประสบการณ์ของมนุษย์ที่ล้มลงในบาปของเราเอง โดยไม่ทันรู้ตัว (และอาจรู้ตัวในบางครั้ง) เราได้สร้างภาพพระเจ้าในแบบที่เรารับรู้จากบรรดาผู้มีสิทธิอำนาจในชีวิตของเรา เช่น พ่อที่ไม่ดีพร้อมซึ่งทำร้ายจิตใจเล็กๆ ของเรา หัวหน้างานฉุนเฉียวซึ่งไม่สามารถทำหน้าที่ให้มีความสุขต่อไปได้ คุณปู่ที่ยอมตามใจและอ่อนแอเกินกว่าจะทำอะไรได้เพื่อช่วยเรา หรือศิษยาภิบาลผู้หลงตัวเองซึ่งดูเหมือนว่าจะใช้คนทำงานพันธกิจทั้งหมดจนกว่าคนเหล่านั้นจะขวางทางของตน ทั้งหมดนี้เป็นเวรกรรมในรูปแบบของคริสเตียน คริสต์ศาสนาแบบเวรกรรมนี้เป็นรูปแบบทั่วไปในการตีความการจัดเตรียมอันลึกลับของพระเจ้าแห่งพระพรและวินัย ผ่านข้อกำหนดตามข้อตกลงและพิธีกรรมแห่งการแลกเปลี่ยน มันเป็นศาสนาแห่งการแก้แค้นที่เก็บเกี่ยวสิ่งที่คุณหวาดและใช้วิธีการตอบแทนแบบตาต่อตาฟันต่อฟัน ถ้าเราคิด รู้สึก หรือทำสิ่งนี้มากพอ พระเจ้า

ก็จะทำเช่นนั้น แต่ถ้าคุณไม่ทำก็จงนับพระพรของคุณเสีย เพราะมันจะไม่มีอีกต่อไปจนกว่าคุณจะดีพออีกครั้ง

แม้ว่านี่จะเป็นประสบการณ์แบบคริสเตียนตามปกติสำหรับพวกเราหลายคน แต่มันไม่จำเป็นต้องเป็นเช่นนั้น มีความหวังของชาวประเสริฐสำหรับบรรดาผู้ที่ต่อสู้นั้น คุณสามารถรู้จักสันติสุขของพระเจ้าและพักสงบในท่าเรือแห่งพระคุณอันทรงอำนาจอธิปไตยของพระองค์ คุณสามารถนิ่งเสียและรู้เถิดว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า สันติสุข ความปลอดภัย การพักสงบ และหลักประกัน

ประเด็นหลัก

ขณะที่คุณอ่านหนังสือเล่มนี้ ผมอธิษฐานขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงปลูกฝังความจริงต่อไปในใจและความคิดของคุณ นั่นคือพระสัญญาของพระเจ้าทั้งสิ้นเป็นของเราในพระเยซูคริสต์ แต่ในชีวิตนี้ คริสเตียนบางคนจะได้รับพระพรชั่วคราวที่ดูเหมือนมากกว่าคนอื่นๆ แต่ความเป็นจริงนี้ไม่ได้เป็นผลมาจากความลำเอียงของพระเจ้า แต่ด้วยการจัดเตรียมของพระเจ้า พระองค์ทรงสำแดงพระปัญญา พระเมตตากรุณา และอำนาจอธิปไตยสูงสุดของพระองค์ด้วยวิธีการลับเพื่อเปลี่ยนแปลงเราทุกคนให้เป็นเหมือนพระคริสต์ ชีวิตที่ได้รับพระพรอันแท้จริงจะเกิดขึ้นจริงในการเป็นขึ้นจากตาย พระคัมภีร์กล่าวว่า “ดังที่ดาวิดได้กล่าวถึงความสุขของคนທີ່พระเจ้าทรงถือว่าเป็นคนชอบธรรม โดยไม่อาศัยการประพฤติว่า ‘คนทั้งหลายซึ่งพระเจ้าทรงยกการอธรรมของเขาแล้ว และพระเจ้าทรงกลบเกลื่อนบาปของเขาแล้ว ก็เป็นสุข บุคคลที่องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงถือโทษก็เป็นสุข’” (โรม 4:6–8; เปรียบเทียบ สดุดี 32:1–2) นี่ไม่ได้กล่าวว่า “ความสุขเป็นของบุคคลผู้ล่วงละเมิดเพียงเล็กน้อย” หรือไม่ได้กล่าวว่า “ความสุขมีแก่ผู้ที่ควบคุมบาปได้” และไม่ได้กล่าวว่า “ความสุขเป็นของผู้ที่มีความสัตย์ซื่อเพียงพอ” แต่บอกว่าพื้นฐานเดียวที่เราจะรับพระพรจากพระเจ้าคือความชอบธรรมของพระคริสต์สำหรับผู้ที่วางใจใน

พระองค์ การเป็นคนที่ดีพอและทำดีมากพอที่จะรักษาพระพรที่เป็นไปได้ตามสัญญาของพระเจ้านั้นไม่ใช่ความเชื่อคริสเตียน แต่เป็นแนวคิดเรื่องเวรกรรมมันเป็นเงื่อนไข มันเป็นระบบที่มีพื้นฐานมาจากความกลัว

ในทางกลับกัน คริสเตียนควรพักสงบในพระคริสต์ผู้ทรงได้ทำให้ทุกอย่างเสร็จสิ้นเพื่อให้เราได้รับพระพรทั้งสิ้นตามที่พระเจ้าได้ทรงทำพันธสัญญาไว้กับเรา ความรักอันสมบูรณ์ของพระเจ้าจัดความกลัวของเรา เรามีสันติภาพกับพระเจ้า ความปลอดภัยอันไม่สั่นคลอนของเรานั้น ขึ้นอยู่กับการกระทำของพระคริสต์เพื่อเราในชีวิตและความตาย พระเยซูทรงเป็น “สันติสุขซึ่งมาจากพระเจ้า” ของเรา (โรม 1:7) “สันติภาพกับพระเจ้า” ของเรา (โรม 5:1) และ “สันติสุขของพระเจ้า” ของเรา (ฟิลิปปี 4:7) พระเยซูทรงเป็นองค์สันติราชของเรา (อิสยาห์ 9:6)

เวรกรรมพยายามที่จะบรรลुพระพรที่อาจเป็นไปได้ แต่ความเชื่อคริสเตียนพักสงบเพื่อรับพระพรที่ทรงสัญญาไว้ เวรกรรมทำงานตามสัญญา แต่ความเชื่อคริสเตียนพักสงบในพันธสัญญา เวรกรรมกังวลว่าพระเจ้าจะลงโทษเราในความทุกข์ยากโดยปราศจากเหตุผล แต่ความเชื่อคริสเตียนวางใจว่าพระเจ้ากำลังชำระเราให้บริสุทธิ์ด้วยการจัดเตรียมอันลึกลับ เวรกรรมทำงานบนฐานแห่งความกลัวบนภูเขาซีนาย แต่ความเชื่อคริสเตียนอาศัยอยู่ภายในประตูแห่งภูเขาซิโยนอย่างมีสันติสุข

เป้าหมายของหนังสือเล่มนี้

คำอธิษฐานของผมนั้นเรียบง่ายว่า หนังสือเล่มนี้จะช่วยคืนความหวังและสันติสุขแก่ดวงวิญญาณที่ทุกข์ยากซึ่งเดินโซเซภายใต้ภาระหนักแห่งเวรกรรมของตนเอง โดยสาระหลักแล้ว คริสต์ศาสนาแบบเวรกรรมคือสัญญาที่อยู่บนพื้นฐานของการกระทำแห่งภูเขาซีนาย ไม่ใช่เสรีภาพบนพื้นฐานแห่งพระคุณของภูเขาซิโยน หนังสือเล่มนี้ใช้กรอบแห่งธรรมนูญและข่าวประเสริฐตามกลุ่มปฏิรูปโปรเตสแตนต์มาประยุกต์ใช้ ดังที่กลุ่มปฏิรูปได้สอนไว้ ข้อกำหนดของ

พันธสัญญาตามธรรมเนียมจะให้พร เฉพาะกับผู้ที่การเชื่อฟังอย่างสมบูรณ์ตลอดไปและเป็นส่วนตัวเท่านั้น แต่พระเยซูคืออาดัมที่ดีกว่าและเป็นอิสราเอลที่ดีกว่า ผู้ปฏิบัติตามข้อเรียกร้องของธรรมเนียมบัญญัติเรื่องการเชื่อฟังและการลงโทษสำหรับการไม่เชื่อฟัง พระเยซูทรงเป็นผู้รับใช้ที่วางใจในพระองค์ด้วยความยินดี พระองค์ทรงเป็นความชอบธรรมของพวกเขา บทเพลงสรรเสริญวันคริสต์มาสอันยิ่งใหญ่ร้องอย่างชื่นชมยินดีว่า “ความรักเมตตาของพระเยซูบันดาลให้เรากลับใจ” ในขณะที่บทเพลงสรรเสริญโด่งดังอีกเพลงหนึ่งเฉลิมฉลองว่า “และบัญญัตินั้น คือความรักสามัคคี” พระองค์ทรงได้เก็บรักษาพระสัญญาทั้งสี่ของพระเจ้าและพระพรนิรันดร์ไว้สำหรับผู้ที่เป็นหนึ่งในเดียวกับพระคริสต์ผ่านทางความเชื่อเท่านั้น เป้าหมายของผมคือการช่วยให้ผู้อ่านตระหนักถึงกับดักที่แพร่หลายในคำสอนเชิงจิตวิญญาณคริสเตียนของเรา ยิ่งไปกว่านั้นผมต้องการหนุนใจให้จิตวิญญาณได้พักสงบ ขอให้คุณมีความยินดีในพระเจ้าและหัวเราะให้กับวันที่จะมาถึงนั้น ขอให้คุณรู้ว่าถ้าคุณอยู่ในพระคริสต์ทุกอย่างก็จะดี ถ้าพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเรา ใครจะขัดขวางเราได้? อย่างกล้วยๆ พระเจ้าทรงรักคุณ

ผู้อ่าน

แม้ว่าผมจะเขียนจากมุมมองของคนทำงานพันธกิจเต็มเวลาด้วยการศึกษาเชิงวิชาการและการรับใช้ข้ามวัฒนธรรม แต่กลุ่มเป้าหมายของผมคือคริสตจักรทั่วโลก—คริสเตียนทุกคนที่ใส่ใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับการดำเนินกับพระเจ้าด้วยความสัตย์ซื่อ แต่เป็นผู้ที่ต่อสู้อันตรธานเพื่อทำความเข้าใจถึงการจัดเตรียมอันลึกลับและรุนแรงของพระเจ้าในบางครั้ง หนังสือเล่มนี้เหมาะสำหรับผู้ที่รู้สึกวิตกกังวลและกลัวว่าจะทำพลาดหรือไม่ทำอะไรมากเกินไปที่มั่นใจในพระพรของพระเจ้า หนังสือเล่มนี้มีไว้สำหรับผู้ต่อสู้อันตรธานอย่างลับๆ หนังสือเล่มนี้เหมาะสำหรับผู้ที่รวบรวมชีวิตแห่งชัยชนะ—ผู้ที่รักการให้คำแนะนำโดยที่ไม่ต้องร้องขอแก่ผู้ต่อสู้อันตรธาน

พักสงบในพระผู้เลี้ยงของคุณ

ขณะที่คุณอ่านหนังสือเล่มนี้ โปรดใคร่ครวญอย่างตรงไปตรงมาเกี่ยวกับความเข้าใจผิดและการนำพระคัมภีร์ไปใช้ในทางที่ผิดและความรู้ของคุณเกี่ยวกับพระเจ้า มันเป็นไปได้ที่จะถ่ายทอดทุกสิ่งที่ผมอยากจะพูดในหนังสือเล่มนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความจริงทั้งหมดที่ผมได้เรียนรู้ตลอดหลายปีที่ผ่านมาซึ่งมีส่วนทำให้ผมได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ในพระวิญญาณ ผมไม่ได้ทำอะไรได้สมบูรณ์แบบเลย แม้แต่หนังสือเล่มนี้ ผมก็จะพยายามอย่างเต็มที่จนสุดความสามารถ แต่ผมมั่นใจว่าข่าวประเสริฐแห่งสันติสุขจะทำให้จิตใจอันวิตกกังวลของท่านสงบลงดังที่เกิดขึ้นกับผมในทุกๆ วัน พระเจ้าของเราเป็นความรัก ความรักไม่ฉุนเฉียวและไม่ช่างจดจำความผิด (1 โครินธ์ 13:5) ให้ความรักอันสมบูรณ์ของพระเจ้าจัดความกลัวของคุณ (1 ยอห์น 4:18) ขอให้คุณรู้อย่างลึกซึ้งถึงความสงบสุขของการพักสงบในพระคุณอันอเนกอนันต์ที่พระเจ้าประทานไว้บนไม้กางเขนของชาวโรมันซึ่งเต็มด้วยพระโลหิตเมื่อสองพันปีที่แล้ว โปรดให้พระเยซูนำคุณไปริมน้ำแดนสงบ ให้พระเยซูคืนความสดชื่นแก่จิตวิญญาณของคุณ (สดุดี 23:2, 3)

คำถามใคร่ครวญ

1. บทนำเกี่ยวกับรูปแบบต่างๆ ของคริสต์ศาสนาแบบเวอร์กรรมทำให้คุณใคร่ครวญถึงชีวิตของคุณเองในฐานะคริสเตียนอย่างไร?

2. ระหว่างเรื่องชีวิตคริสเตียน การเติบโต หรือการรับใช้ ด้านใดที่คุณกำลังต่อสู้ดิ้นรนอยู่?

คำถามใคร่ครวญ

3. คุณได้ข้อคิดอะไรจากบทนำนี้เกี่ยวกับสันติสุขและความกลัวที่คุณสามารถแบ่งปันเพื่อหนุนใจคนอื่น?

บทที่ 1

เวอร์กรรมและ จุดประสงค์ของพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ

“แต่ข้าเองทราบว่ พระผู้ไถ่ของข้าทรงพระชนม์อยู่ และในที่สุดพระองค์จะทรงปรากฏบนแผ่นดินโลก และหลังจากผิวหนังของข้าถูกทำลายไปอย่างนี้ แล้วในเนื้อหนังของข้า ข้าจะเห็นพระเจ้า ผู้ซึ่งข้าจะได้เห็นเอง และดวงตาข้าจะได้เห็น ไม่ใช่คนอื่น จิตใจข้า ก็ห่อเหี่ยวอยู่ภายใน” (โยบ 19:25-27)

“พระเจ้า ฉันทำอะไรลงไปถึงสมควรเจอเรื่องแบบนี้?” กษัตริย์อื่นขณะที่ความหวังและความฝันของเขอมลายหายไปเพียงชั่วพริบตา สามีของเธอได้ทำให้หัวใจของเธอแตกสลายอีกครั้ง เขาคือคนรักสมัยเรียนมัธยมปลาย เขาเป็นลูกชายของศิษยาภิบาล และเธอจะไม่มีวันลืมว่า เขาดูเหมือนอยู่ในทางของพระเจ้ามากแค่ไหนในกลุ่มอนุชน และเขาโดดเด่นเพียงใดในสนามฟุตบอล หลังจบมัธยมปลาย แจ็กสันสมัครเป็นทหาร และกษัตริย์อยู่กับการรับใช้พระเจ้าในสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าชาวแซมเบีย หลังจากแจ็กสันออกไปรับใช้ชาติครั้งแรกและหลังจากกษัตริย์ได้อยู่ในแซมเบีย พวกเขาทั้งสองก็กลับมาที่เมืองเล็กๆ และแต่งงานกัน แต่มีบางอย่างที่แตกต่างออกไปเกี่ยวกับแจ็กสัน ปัญหาการแอบดื่มสุราที่ซ่อนอยู่สมัยมัธยมติดตามเขาไปยังแนวหน้าและตามกลับมาที่บ้านด้วย กษัตริย์มักพบว่าเขากำลังดื่มเหล้ากลางดึก และเธอก็ตำหนิเขาให้กลับมา

มีสตืออยู่พักหนึ่ง แต่คืนนี้เธอคิดว่าตัวสามีไม่ทัน—แจ๊คสันขับรถชนและ ขณะเสียวไสเรนดั่งท้องอยู่ในหู เธอจ้องมองกระจกห้องน้ำเห็นหญิงมายคนใหม่หนึ่งเดือนต่อมา กษกรแท้งลูกคนแรก เธอสงสัยว่าเธอไปพลาดพระประสงค์ของพระเจ้าที่ตรงไหน ทุกอย่างเคยดูดีไปหมด แจ๊คสันเป็นผู้นำนั้สการที่ร้อนรนของกลุ่มเยาวชน เป็นควอเตอร์แบ็คที่ทำลายสถิติของทีมฟุตบอล และเป็นวีรบุรุษสงครามในบ้านเกิด คริสตจักรก็นับถือกษกรในฐานะมิชชันนารีในแอฟริกา แต่ดูเหมือนเธอจะพลาดพระประสงค์อันสมบูรณ์ของพระเจ้า และตอนนี้เธอกำลังชดใช้มัน

ในทางตรงกันข้าม มิราน้องสาวฝาแฝดของกษกร เป็นคนเจ้าปัญหามาเนิ่นนาน เธอมักแวนออกจากกลุ่มอนุชนตอนมัธยมปลายเพื่อไปสูบกัญชาอยู่บ่อยครั้ง เธอลาออกจากโรงเรียนมัธยมปีสุดท้ายเพื่อไปทำงานที่ห้างสรรพสินค้ากับแฟนของเธอ เธอย้ายไปอยู่กับผู้ชายใหม่เกือบทุกปี จากนั้นก็ไปคริสตจักรในช่วงวันหยุดเพื่อให้พ่อแม่คลายกังวล มิราใช้ชีวิตโลดโผน ความร่าเริงในการเล่นบทกบฏนั้นดูเป็นเรื่องน่าตื่นเต้นสำหรับเธอ แต่วันหนึ่ง โลกของเธอพังทลายลง เธอได้ยินเพลงคริสเตียนเล่นอยู่ในร้านกาแฟ เป็นเพลงที่เธอเคยร้องในกลุ่มอนุชนทุกครั้งที่เรา่วม มีบางอย่างเปลี่ยนแปลงสึกลงไปในจิตวิญญาณของเธอ บาปทั้งสิ้นของเธอแวนขึ้นมาในใจ และสารแห่งข่าวประเสริฐที่เธอไม่เคยดีในกลุ่มอนุชนได้ท่วมท้นจิตสำนึกของเธอ เมื่อกลับถึงบ้าน มิราได้สรรเสริญพระเยซูที่ช่วยชีวิตเธอทั้งน้ำตา หนึ่งปีหลังจากที่กษกรแท้งลูกและเป็นมาย มิราให้กำเนิดลูกชายฝาแฝดหลังจากแต่งงานกับชายที่อยู่ ในทางพระเจ้าซึ่งทำงานให้กับพ่อของเธอ ในงานฉลองต้อนรับทารกใกล้คลอด กษกรทำหน้าบูดบึ้ง เธอรู้ว่าความอิจฉาและความเกลียดชังเป็นบาป แต่ทั้งหมดนี้ดูเหมือนเป็นเพียงอารมณ์เท่านั้น น้องสาวผู้ปล่อยตัวของเธอสมควรได้รับพระพรเช่นนี้ในโลกได้อย่างไร? เกิดอะไรขึ้นกับกษกร ถึงขนาดที่พระเจ้าลงโทษเธออย่างรุนแรง? พระเจ้ายังไ้ว่างใจได้หรือไม่? พระองค์แสนดีจริงหรือ? พระเจ้าล้าเอียงมีคนโปรดใช่ไหม? มิราทำอะไรเพื่อเปลี่ยนพระทัยของพระเจ้าและได้รับพระพรทั้งหมดนี้ กษกรไม่ดีพอได้อย่างไร? นี่มันไม่ยุติธรรมเลย

โชคดีหรือแสวงหาพระประสงค์ของพระเจ้า?

มีเรื่องราวของมวयरอน ม้านอกสายตามักดึงดูดความสนใจของเรา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับเด็กเลี้ยงแกะที่สังหารยักษ์ หรือสออบิทผู้ต่ำต้อยที่ถือแหวนซึ่งทุกคนอยากได้ไปยังภูเขามรณะ บางครั้งเราถูกล่อลวงให้อัจฉาคนที่ดูเหมือนจะพบเคล็ดลับสู่ความสำเร็จและความพึงพอใจ ไม่ว่าจะเป็นงานดี ครอบครัวดี การท่องเที่ยววันหยุดแสนพิเศษ ความสัมพันธ์อันดีกับองค์พระผู้เป็นเจ้า บางครั้งเราต้องการเลียนแบบพวกเขา เพราะพวกเขาคงได้ทำบางสิ่งบางอย่างที่แตกต่าง จนนำมาซึ่งพระพรมากมายจากพระเจ้า ดังนั้นเราจึงตั้งใจฟังเพื่อถอดบทเรียนว่าพวกเขากิน ออกกำลังกาย ใช้เวลาเฝ้าเดี่ยว เลี้ยงลูก ออกเดทกับคู่ครอง สร้างอาชีพ และอื่นๆ อย่างไร

เราอาจสรุปโดยไม่รู้ตัวว่า คนที่ประสบความสำเร็จ ผู้ซึ่งเรายกให้เป็นคนในอุดมคติอย่างมากมาย ได้เข้าถึงความลับแห่งพระประสงค์ของพระเจ้าด้วยวิธีการใดสักอย่าง อะไรในตัวคนนั้นที่พระเจ้าทรงรักที่จะอวยพร? ที่คริสตจักรพวกเขายกมือขึ้นในการนมัสการอย่างร่าเริง บางทีพวกเขาอาจรักพระเจ้าอย่างสุดหัวใจ พวกเขายอมจำนนอย่างถึงที่สุด การอุทิศตนเต็มขนาด ความรักอย่างบ้าคลั่ง พวกเขาสามารถร้องเพลงถึงความรักของพระเจ้าตลอดไป และที่จริง พวกเขา ก็อาจทำอย่างนั้น

คนเหล่านี้มีเสน่ห์ดึงดูด พวกเขาทั้งร่างกายแข็งแรง บุคลิกน่าหลงใหล ครอบครัวมีความสุข บ้านที่สะอาดเรียบร้อย และการเงินที่มั่นคง เพลงชีวิตของพวกเขาจะร้องประมาณว่า “พระเยซูรักฉันรู้แน่ เพราะพระพรที่ฉันได้รับบอกฉันไว้แท้” เราสงสัยว่าพวกเขาหยิบเครื่องรางนำโชคอะไรมาบ้างระหว่างทาง เราสังเกตเห็นเบาะแสลับที่ทำให้พระเจ้าแสดงความโปรดปรานเหนือพวกเขา เช่นการอ่านพระคัมภีร์ทุกวัน การให้ลูกเรียนที่บ้าน การศึกษาแบบดั้งเดิม อาหารออร์แกนิก การเรียนดนตรี วิทยุคริสเตียน ท่าทีเชิงบวก และการมองโลกในแง่ดี การได้ยินเสียงของพระเจ้า ความใกล้ชิดอันแสนหวานกับพระเยซู และอื่นๆ อีกมากมาย เราเรียกสิ่งนี้ว่า “การแสวงหาพระประสงค์ของ

พระเจ้า” “การดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณ” “การดำเนินชีวิตโดยการเชื่อฟัง” หรือไม่ก็ “การติดตามพระเยซู”

ป้ายทั้งหมดนี้เป็นรหัสของ “กรรมดี” มันเป็นศาสนาแห่งการแลกเปลี่ยน สิ่งดีที่เกิดขึ้นกับคริสเตียนผู้ดีมากพอ เช่นเดียวกับพ่อแม่ส่วนใหญ่ พระเจ้าทรงมีคนโปรดท่ามกลางลูกๆ ของพระองค์ และพระองค์ทรงอวยพรผู้ที่รู้วิธีเอาใจใส่พระทัยของพระองค์

โซคร้ายหรือพลาดพระประสงค์ของพระเจ้า?

อย่างไรก็ตาม หลายครั้งที่คริสเตียนต้องเผชิญการทดลองใจชั่วแล้วชั่วเล่า ไม่ว่าจะเป็นมะเร็ง การสูญเสียทางการเงิน ไฟไหม้บ้าน และอื่นๆ ที่คล้ายกัน บางทีนั่นอาจเป็นคุณ ครั้งหนึ่งคุณมีความสุขและประสบความสำเร็จด้วยซ้ำ แต่ชีวิตของคุณกลับพลิกผัน คุณค่อยๆ สรุปลงโดยสัญชาตญาณว่า พระเจ้ากำลังทดสอบคุณสักเรื่องที่คุณต้องหาคำตอบ คุณคงไม่อยากพลาดบทเรียนแล้วไปทำแบบทดสอบเดิมซ้ำ ไม่เหมือนกับบรรดาคนที่คุณได้สังเกตเห็น พวกเขาได้ยินเสียงของพระวิญญาณและเต็มใจกับความรักพิเศษของพระเยซู แต่คุณไม่ได้แสดงความรู้สึกซาบซึ้งอันเพื่อฝันเพื่อพระเยซู อันที่จริง ผู้คนคิดว่าคุณเป็นคนที่จิตใจดีมาก จนถึงขั้นดูเศร้าหมองในบางครั้ง

คุณเล่นเกมแห่งการเปรียบเทียบ มีสิ่งที่ *มี* และ *ไม่มี* ไม่เพียงแต่คุณเป็นผู้ที่ *ไม่มี* แต่คุณยังเป็นผู้ที่ *เคยมี* ด้วย ครั้งหนึ่งคุณเคยมีหูจากพระเจ้า พระเนตรของพระองค์จับจ้องมายังคุณ และคุณชอบที่จะร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ แต่หลังจากการแท้งลูกและตกงาน คุณได้ค้นหาคำตอบในจิตวิญญาณ พระเจ้ากำลังพยายามเรียกร้องความสนใจของคุณตอนนี้อยู่หรือเปล่า? แต่เพื่ออะไรกันล่ะ? เป็นเพราะคุณลงทะเบียนให้บุตรหลานของคุณไปอยู่โรงเรียนรัฐบาลหรือเปล่า? อาจเป็นเพราะคุณแอบสงสัยเมื่อผู้คนในคริสตจักรอธิษฐานเพื่อคุณอย่างกระตือรือร้น คุณมีความเชื่อไม่พอ เป็นไปได้ไหมว่าคุณแต่งงานผิดคนหรือเปล่า? คุณรู้ว่าคุณไม่ควรพูดคุยกับคนโสดทางออนไลน์ คุณควรทำตามคำแนะนำของศิษยาภิบาลให้ออกเดทภายในคริสตจักรของคุณเท่านั้น บางที

คุณเป็นมะเร็งก็เพราะคุณไม่ได้ใช้ประโยชน์จากอาหารและการเยียวยาตามธรรมชาติของพระเจ้า และแย่ที่สุดคือ การศึกษาพระคัมภีร์ส่วนตัวของคุณหายไป ชีวิตการอธิษฐานของคุณรู้สึกแห้งแล้ง คุณบอกว่า ก็เพราะคุณเป็นพ่อแม่ที่มีงานยุ่งและสุขภาพของคุณแย่ลง แต่คุณกลับรู้สึกไม่ดีต่อตัวเองภายในใจ คุณรู้ว่าคุณล้มเหลวต่อพระเจ้า คุณได้ละทิ้งพระประสงค์อันสมบูรณ์ของพระเจ้า คุณหยุดลงทุนในพระประสงค์ของพระเจ้า และเพิ่มสะสมพระพรฝ่ายวิญญาณของคุณก็ดูจะล้าสมัยไปแล้ว

นี่เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของศาสนาแห่งการแลกเปลี่ยน ทั้งหมดนี้เป็นรหัสของ “กรรมชั่ว” สิ่งเลวร้ายเกิดขึ้นกับคริสเตียนที่ดีไม่พอ คุณเคยเป็นหนึ่งในคนโปรดของพระเจ้า และคุณเข้าใจดีเมื่อคุณเคยรู้สึกถึงความร้อนรนอันพร่างพราวระหว่างค่ายฤดูร้อน แต่คุณไม่ได้ทำให้พระองค์ประทับใจอีกต่อไปแล้ว ตอนนี้องค์พระองค์อยู่เหนือคุณแล้วและเดินจากคุณไป แน่หนอนว่าพระองค์รักคุณ แต่พระองค์อาจจะไม่ได้ชอบคุณอีกต่อไปแล้ว

ภาพอุปมาทางวัฒนธรรมที่มีชื่อเสียงหนึ่ง เพลงอันโด่งดังของวงอีเกิ้ลส์ ช่วงปี 1970 ได้ถ่ายทอดความรู้สึกของการติดอยู่ในวงจรที่ไร้ที่สิ้นสุดได้เป็นอย่างดี ยินดีต้อนรับสู่ “โรงแรมแห่งเวรกรรม” (hotel karmaformia) “เราทุกคนเป็นเพียงนักโทษที่นี่ ด้วยอุปกรณ์ของเราเอง” “นี่อาจเป็นสวรรค์หรือนี่อาจเป็นนรก” “คุณสามารถแจ้งออกโรงแรมเมื่อใดก็ได้ที่คุณต้องการ แต่คุณไม่สามารถออกไปได้”

ผองเพื่อนของโยบและความสัจย์ซื่อของพระเจ้า

หากคุณเคยได้รับคำแนะนำจากศิษยาภิบาล พ่อแม่ หรือเพื่อนคริสเตียนเกี่ยวกับการฟังพระสุรเสียงของพระเจ้าและสิ่งที่พระองค์อาจสอนหรือแสดงให้คุณเห็น ในช่วงเวลาแห่งการทดลองใจอันรุนแรง คุณอาจรู้สึกสับสนและหงุดหงิด บางทีก็ถึงขนาดรู้สึกว่าคุณถูกปฏิบัติอย่างอยุติธรรม คุณไม่สามารถควบคุมคำโกหกและการบิดเบือนความจริงที่โถมใส่คุณได้ และโพสต์บนโซเชียลมีเดียของพวกเขาแพร่กระจายอย่างรวดเร็ว และหากยังเลวร้ายไม่พอ รถของคุณก็พัง

และจากอุบัติเหตุซึ่งไม่ใช่ความผิดของคุณ ตอนนี้คุณเดินกะเผลกกะเผลกเพราะขาหัก แต่จริงๆ แล้ว คุณเดินกะเผลกกะเผลกไปรอบๆ เพราะจิตวิญญาณแตกสลาย เพราะคุณได้รับคำแนะนำให้คุณแยกแยะว่า พระเจ้าอาจกำลังตรัสอะไรบางอย่างกับคุณ คุณควรเรียนรู้จากเรื่องนี้เพื่อจะไม่ต้องเจอกับประสบการณ์ทำนองนี้อีก ไม่ว่ามันจะเป็นอะไรก็ตาม มันต้องฝังลึกอยู่ในชีวิตของคุณแน่ เพราะว่าพระเจ้าถึงกับต้องใช้เรื่องขนาดนี้ในการกำจัดมันออกไป

การนึกคิดไตร่ตรองและการใคร่ครวญที่วนเวียนไปมาอยู่ในหัวเกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ในขณะที่โลกของคุณหมุนอย่างควบคุมไม่ได้ ความคิดเห็นและคำแนะนำที่ไม่พึงประสงค์ก็มักจะโจมตีคุณไม่หยุดหย่อน แนนอนว่าทั้งหมดนี้ทำในนามของความรักแบบคริสเตียนและการอภิบาลเลี้ยงดู และพูดตามตรง คนส่วนใหญ่ที่พูดเรื่องน่าละอายเช่นนั้นคิดว่าตนเองกำลังช่วยอยู่จริงๆ หากเราพูดตามตรง เราทุกคนคงเคยพูดสิ่งที่คล้ายกันกับผู้อื่น หรือแม้แต่กับตัวเราเองด้วยซ้ำ แต่ที่จริงแล้ว ไม่มีใครเข้าใจการจัดเตรียมอันล้ำลึกของพระเจ้า เรากำลังผูกมัดจิตสำนึกและไปไกลกว่าพระคัมภีร์โดยไม่รู้ตัว ส่วนหนึ่งมาจากการยังไม่เติบโตเป็นผู้ใหญ่ ส่วนหนึ่งมาจากการสันนิษฐาน และส่วนหนึ่งมาจากคำแนะนำที่ไม่อยู่บนพื้นฐานของพระคัมภีร์ที่เราได้รับเช่นกัน

ทำนองเดียวกัน ผอ.เพื่อนของโยบที่ให้ความคิดเห็นอันไร้เดียงสา ศาสนศาสตร์ที่ดีผสมกับการประยุกต์ใช้ที่แย่ มุมมองของศาสนาแบบตาต่อตาฟันต่อฟัน พวกเขาจึงพลาดประเด็นสำคัญไป พวกเขาสันนิษฐานว่า โยบผู้ซึ่งภายนอกดูเหมือนเป็นคนชอบธรรม คงจะเก็บงำความบาปลับๆ ซึ่งพระเจ้ากำลังเปิดเผยในเวลานี้ แต่เมื่อพวกเขาไม่สามารถกล่าวหาโยบได้อย่างสมเหตุสมผล พวกเขา ก็ทิ้งให้โยบตีความถึงความรุนแรงของพระเจ้าเอง มือของพวกเขาสะอาด พวกเขาทำหน้าที่ตักเตือนโยบแล้ว เห็นได้ชัดว่าเขาได้จัดเตียงของเขาแล้ว และเขาจะนอนในเตียงนั้น กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ คุณเก็บเกี่ยวสิ่งที่คุณหว่าน เพื่อนๆ ของโยบเป็นที่ปรึกษาซึ่งเชื่อแนวคิดเวอร์กรมแบบดั้งเดิม คนเช่นนี้เห็นว่า คนที่เผชิญปัญหาอย่างยาวนานคือพวกที่มีบาปซ่อนเร้นและแรงจูงใจไม่ดี ความทุกข์ทรมานของคนกลุ่มนี้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับบาปที่รู้จักแต่อย่างใด

โปรดจำไว้ว่า การปฏิเสธทัศนคติเกี่ยวกับคริสต์ศาสนาแบบเวรกรรมนี้ ไม่ได้หมายความว่า คุณเป็นผู้ไร้มลทินเสมอไป และพระเจ้าไม่ได้จะสอนอะไรคุณในยามทุกข์ยาก ไม่ได้หมายความว่ารูปแบบการเชื่อฟังโดยทั่วไปนั้น ไม่ได้ช่วยให้เกิดผลลัพธ์ที่ดี เราต้องระวังที่จะไม่ตีความความทุกข์ยากทุกอย่างเป็นสัญญาณว่าพระเจ้าไม่ยอมรับเรา แต่เราต้องระวังด้วยที่จะไม่ทำให้ตนเองใจแข็ง กระด้างต่อพระพรแห่งการเตือนของพระเจ้าพระบิดาในความยากลำบาก สำหรับผู้ที่เป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์ พระเจ้าทรงใช้ความทุกข์เพื่อประโยชน์ของเราเสมอ แม้ว่าความทุกข์นั้นเป็นผลโดยตรงจากบาป แต่พระลักษณะของพระเจ้าที่มีต่อเราในพระคริสตนั้นก็เป็นพระคุณและพระพรเสมอ แท้จริงแล้วพระเจ้าอาจทรงนำสิ่งที่ดีมาจากการเตือนอย่างพอที่ต่อการสร้างใจที่ถ่อมและกลับใจ แต่การเตือนเป็นรูปแบบหนึ่งของการชำระให้บริสุทธิ์เสมอและไม่ใช้การถูกพิพากษา ไม่ใช่เลย ดังที่พระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า “เพราะฉะนั้น ไม่มีการลงโทษคนที่อยู่ในพระเยซูคริสต์” (โรม 8:1)

อย่างไรก็ตาม เราต้องเลิกพยายามถอดรหัสการจัดเตรียมอันลึกลับของพระเจ้าในความเจ็บปวดของเราและแม้แต่ในพระพรของเรา รวากับว่าเราสามารถควบคุมสิ่งเหล่านั้นได้ หากเราเพียงรู้ว่าจะจุดชนวนของมันได้อย่างไร เราต้องหยุดคิดว่าเราสามารถเข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้าในสวรรค์ได้ ขณะที่ยังอยู่ในโลกนี้ ประเด็นตอนนี้ไม่ใช่ว่า ผู้ตัดสินใจในทางชั่วร้ายจะล่อยนวลไปได้โดยไม่ต้องรับผล มันมีผลตามมาเสมอ ไม่ว่าจะเป็นผลชั่วคราวจากบาป เช่น การสูญเสียเงินของคุณด้วยการติดการพนัน รกชนขณะเมาแล้วขับ หรือสูญเสียชีวิตสมรสเนื่องจากการล่วงประเวณี นั่นเป็นเหตุผลว่าทำไมจึงมีคำเตือนที่ประเมินค่าไม่ได้ในพระคัมภีร์เกี่ยวกับการหนีจากบาปและวิ่งไล่ตามความชอบธรรม เมื่อเล่นเกมใดๆ ก็ย่อมได้รับรางวัลใดๆ

แต่ผมขอเพื่อนของโยบมาเล่นบทพระเจ้า พยายามถอดรหัสปริศนาแห่งการจัดเตรียม และให้ความหมายพิเศษแก่ธรรมชาติที่กำลังต่อสู้ดิ้นรน พวกเขาเป็นนักศาสนศาสตร์ที่ดีพอจะพูดหลักสุภาษิตอันถูกต้องหลายข้อ แต่พวกเขามักจะนำศาสนศาสตร์ของตนมาประยุกต์ใช้ในทางที่ผิด เมื่อพวกเขามั่นใจเกินไป

ในการตีความความทุกข์ยากลำบากของโยบ และโยบได้โต้ตอบอย่างเหมาะสม
ต่อพวกผู้กล่าวหาเรื่องเวอร์กรรมของเขา

ส่วนท่านนั้น ท่านฉวยไปด้วยการโกหก ท่านทุกคนเป็นแพทย์ที่ใช้ไม่ได้
โอ ท่านน่าจะนิ่งเสีย และความนิ่งนั้นจะเป็นปัญญาของท่าน บัดนี้ขอฟัง
เหตุผลของข้า และขอสดับคำวิงวอนแห่งริมฝีปากของข้า พวกท่านจะพูด
เท็จเพื่อพระเจ้าหรือ? และพูดล่อลวงเพื่อพระองค์หรือ? คติของท่านไร้ค่า
ตั้งขึ้นแล้ว คำแก้ต่างของท่านก็เปราะอย่างโสดินเหนียว (โยบ 13:4-7,12)

เมื่อโยบคลายความตั้งใจที่จะปกป้องตัวเอง เขาเริ่มตั้งคำถามถึงพระปัญญา
พระประสงค์ และอำนาจของพระเจ้า พระเจ้าทรงอดทนแต่ก็ทรงตอบสนองโย
บอย่างหนักแน่น แทนที่จะพิโรธโยบ พระองค์ได้แก้ไขโยบด้วยนิมิตเกี่ยวกับ
อำนาจอธิปไตยสูงสุดของพระองค์ ลองพิจารณาภาพรวมของการโต้แย้งของ
พระเจ้า

“จงคาดเอวอย่างลูกผู้ชาย เราจะถามเจ้า ขอเจ้าตอบเรา เจ้ายังจะให้เราอยู่
ฝ่ายผิดหรือ? เจ้าจะหาว่าเราผิด เพื่อเจ้าจะเป็นฝ่ายถูกหรือ? เจ้ามีแขนเหมือน
พระเจ้าหรือ? และเจ้าทำเสี่ยงกับปณาทเหมือนเสี่ยงของพระองค์ได้หรือ?”
(โยบ 40:7-9) และหลังจากพระเจ้าประกาศให้ทราบอำนาจอธิปไตยสูงสุดของ
พระองค์ได้สองบท โยบก็สารภาพอย่างถ่อมใจ

“ข้าพระองค์ทราบทั่วว่า พระองค์ทรงทำทุกสิ่งได้ และพระประสงค์ของ
พระองค์จะสำเร็จ พระองค์ตรัสว่า ‘นี่ผู้ใดหนอได้ซ่อนคำปรึกษาโดย
ปราศจากความรู้?’ เพราะฉะนั้น ข้าพระองค์จึงกล่าวถึงสิ่งที่ข้าพระองค์ไม่
เข้าใจ สิ่งที่ประหลาดเกินกว่าข้าพระองค์จะทราบ พระองค์ตรัสว่า ‘ฟังซี
เราจะพูด เราจะถามเจ้า ขอเจ้าตอบเรา’ ข้าพระองค์เคยได้ยินถึงพระองค์
ด้วยหู แต่บัดนี้ดวงตาข้าพระองค์เห็นพระองค์ ฉะนั้นข้าพระองค์จึงเกลียด
ตนเองและกลับใจอยู่ในผงโคลนและขี้เถา” (โยบ 42:2-6)

พระเจ้ามีความคิดเห็นอย่างไรต่อคำแนะนำเรื่องเวรกรรมจากผองเพื่อนของโยบ? พระองค์ตรัสว่า “พวกเขามีเจตนาดี เจ้าเพียงแค่อ้างอิงถึงความจริงในคำติชมของพวกเขา” หรือไม่? เปล่าเลย พระเจ้าพิโรธอย่างยิ่งที่พวกเขากล่าวไปไกลเกินพระวาระของพระเจ้าที่ได้เปิดเผยไว้ และพูดอย่างมั่นใจถึงจุดประสงค์อันลึกลับของพระเจ้า “เราโกรธเจ้าและสหายทั้งสองของเจ้า เพราะเจ้าทั้งหลายไม่ได้พูดถึงเราอย่างถูกต้อง เหมือนโยบผู้รับใช้ของเราได้พูด” (โยบ 42:7)

ตั้งแต่ต้นจนจบพระธรรมเล่มนี้ โยบพูดถูกเรื่องใด? เมื่อเกิดความสูญเสียอย่างใหญ่หลวงครั้งแรก โยบประกาศว่า “พระยาห์เวห์ประทาน และพระยาห์เวห์ทรงเอาไปเสีย สาธุการแด่พระนามพระยาห์เวห์” (โยบ 1:21) และเพื่อที่เราจะไม่ถูกล่อลวงให้แก้ไขศาสนศาสตร์ของโยบ และแจ้งให้โยบทราบว่าซาตานได้ทำเช่นนั้น และพระเจ้าทรงแสนดีจนพระองค์จะไม่อนุญาตให้เกิดสิ่งนี้เลย ข้อถัดไปให้คำอธิบายว่า “ในเหตุการณ์นี้ทั้งสิ้น โยบไม่ได้ทำบาปหรือกล่าวโทษพระเจ้า” (โยบ 1:22) โยบยอมรับว่า “ดูเถิด พระองค์จะทรงประหารข้าเสีย ข้าจะยังรอคอยพระองค์” (โยบ 13:15) เหตุใดจึงมีความหวัง เมื่อขอให้พระเจ้าประหาร? “แต่ข้าเองทราบว่า พระผู้ไถ่ของข้าทรงพระชนม์อยู่ และในที่สุดพระองค์จะทรงปรากฏบนแผ่นดินโลก และหลังจากผิวหนังของข้าถูกทำลายไปอย่างนี้ แล้วในเนื้อหนังของข้า ข้าจะเห็นพระเจ้า ผู้ซึ่งข้าจะได้เห็นเอง และดวงตาข้าจะได้เห็น ไม่ใช่คนอื่น” (โยบ 19:25-27) ความหวังของโยบคือการเป็นขึ้นจากตาย การจัดเตรียมอันขมขื่นของพระเจ้าทั้งหมดจะสมเหตุสมผลก็ต่อเมื่อโยบยืนอยู่ในร่างกายเนื้อหนังของเขานบนแผ่นดินโลก และเห็นพระผู้ไถ่ในร่างกายเนื้อหนังยืนอยู่ต่อหน้าเขา เมื่อนั้นและในเวลานั้น ทุกอย่างก็จะสมเหตุสมผล และมันคงจะคุ้มค่า ทุกการสูญเสียเพียงชั่วครู่จะถูกแปรเปลี่ยนเป็นกำไรอันเป็นนิรันดร์ นั่นคือพระสิริยิ่งใหญ่แห่งพระคุณของพระเจ้า คลื่นความกรุณาอันท่วมท้นได้โถมทับจนมีเพียงร่างกายที่เป็นขึ้นจากตายแล้วในการทรงสร้างใหม่เท่านั้นที่จะแบกรับได้

เพื่อเราจะไม่คิดว่าพระเจ้าลืมนิสัยเสียทั้งหมดของเรา ในช่วงสุดท้าย พระองค์จึงประทานสิ่งที่โยบสูญเสียไปในช่วงเริ่มต้นแก่โยบเป็นสองเท่า โยบสูญเสียแกะเจ็ดพันตัว อูฐสามพันตัว วัวห้าร้อยคู่ และลาตัวเมียห้าร้อยตัว และได้รับแกะหนึ่งหมื่นสี่พันตัว อูฐหกพันตัว วัวหนึ่งพันคู่ และลาตัวเมียหนึ่งพันตัว ที่สำคัญกว่านั้นคือโยบสูญเสียลูกชายเจ็ดคนและลูกสาวสามคน แต่สิ่งที่น่าสนใจคือพระเจ้าประทานบุตรชายเจ็ดคนและบุตรสาวสามคนแก่เขาอีกครั้ง ทำไมสัตว์ถึงสองเท่า แต่กลับไม่เพิ่มลูกให้โยบเป็นสองเท่า? เกิดปัญหาอะไรขึ้น? พระเจ้าทรงกลับกลอกด้วยการตรัสอย่างหนึ่งแต่ทำอีกอย่างหนึ่งอย่างนั้นหรือ? โยบยังเรียนรู้อะไรหรือไม่ครบถ้วนหรือ?

แท้จริงแล้วพระเจ้าได้ทรงประทานลูกหลานของโยบเป็นสองเท่า บุตรชายเจ็ดคนและลูกสาวสามคนแรกของโยบ และบุตรชายเจ็ดคนและลูกสาวสามคนชุดที่สองของเขาจะร่วมในการเป็นขึ้นจากตายร่วมกับเขา เรื่องราวของโยบถูกถ่ายทอดด้วยความหวังในการเป็นขึ้นจากตาย พระประสงค์ของพระเจ้านั้นสูงกว่ามุมมองของเราอย่างไม่มีขอบเขต เราเห็นแต่ปัจจุบันและความคลุมเครือไม่ได้เลย แต่พระเจ้าทรงมองเห็นอดีต ปัจจุบัน และอนาคตไปพร้อมกัน อีกทั้งยังทรงควบคุมทุกสิ่งทุกอย่าง พระองค์มักจะเล่นหมากรุก 3 มิติเหมือนเช่นเคย และทรงวางแผนล่วงหน้าเราไปนับหมื่นชั้น ดังที่บทเพลงสรรเสริญอันโด่งดังของวิลเลียม คาวเปอร์แลนด์ว่า

อย่าตัดสินพระเจ้าจากความรู้สึกอ่อนแอ

แต่จงวางใจในพระคุณของพระองค์

พระองค์ทรงซ่อนใบหน้าที่ยิ้มแย้มไว้

เบื้องหลังการจัดเตรียมที่คู่บารมี³

3 วิลเลียม คาวเปอร์ "God Moves in a Mysterious Way" https://hymnary.org/text/god_moves_in_a_mysterious_way.

พระเยซูทรงตำหนิความคิดเรื่องเวอร์กรรม

แนวโน้มที่จะตีความถึงการทนทุกข์เฉพาะเรื่องว่าเชื่อมโยงโดยตรงกับบทเรียนลับบางอย่างที่เราต้องเรียนรู้ หรือบาปลับบางอย่างที่เราต้องละทิ้งนั้น ล้วนเป็นส่วนหนึ่งของสภาพที่ลึ้มลงในบาปของมนุษย์ เช่นเดียวกับแนวโน้มที่สันนิษฐานว่า พระพรเฉพาะบุคคลของคริสเตียนเชื่อมโยงโดยตรงกับความลำเอียงของพระเจ้าหรือกับรางวัลพิเศษสำหรับการเชื่อฟังเป็นพิเศษ เราไม่จำเป็นต้องถูกสอนให้รับรู้ความเป็นจริงตามแนวทางนี้ เพราะแนวคิดแบบนี้มีมาตามธรรมชาติ มันเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติของมนุษย์ที่ตกต่ำของเรา ลองพิจารณาอัครทูตเปาโลผู้รอดชีวิตจากเรืออัปปางระหว่างพายุล้ำและเกยตื้นบนเกาะมอลตา ในเวลาต่อมาเขาถูกงูพิษกัด และชาวเกาะก็สันนิษฐานโดยอัตโนมัติว่าเปาโลมีชะตากรรมสมควรที่จะตาย “เมื่อชาวพื้นเมืองเหล่านั้นเห็นงูห้อยคาอยู่ที่มือของเปาโล จึงพูดกันว่า ‘คนนี่ต้องเป็นผู้ฆ่าคนแน่นอน แม้จะหนีรอดจากทะเลแล้ว เจ้าแม่แห่งความยุติธรรมยังไม่ยอมให้เขามีชีวิตรอด’” (กิจการ 28:4) การมองชีวิตผ่านเลนส์แห่งเวอร์กรรมนั้นเก่าแก่พอๆ กับบาปของมนุษย์

ลองพิจารณาถึงวิธีที่เหล่าสาวกของพระเยซูผู้ได้รับการศึกษาอย่างดีในเรื่องศาสนศาสตร์ของชาวยิว ตีความถึงการจัดเตรียมอันแปลกประหลาด เช่น ความพิการแต่กำเนิด: “ขณะพระองค์เสด็จไปนั้น ทรงเห็นชายคนหนึ่งตามอดแต่กำเนิด พวกสาวกของพระองค์ทูลถามพระองค์ว่า ‘พระอาจารย์ ใครทำบาป คนนี้หรือพ่อแม่ของเขา เขาถึงเกิดมาตาบอด?’” (ยอห์น 9:1-2) สังเกตว่าพระเยซูตอบอย่างไร พระองค์ไม่ได้ตรัสว่า “พ่อแม่ของเขาใช้ชีวิตอยู่ในบาปก่อนแต่งงาน และพระเจ้าจำเป็นต้องสอนบทเรียนให้พวกเขา” หรือ “พระเจ้าไม่ยอมอนุญาตให้สิ่งนี้เกิดขึ้น แต่พระองค์ยังสามารถพลิกให้กลับเป็นที่ถวายเกียรติแก่พระองค์ได้” ไม่ใช่เลย พระเยซูตอบด้วยความมั่นใจในพระประสงค์ของพระเจ้า “ไม่ใช่คนนี้หรือพ่อแม่ของเขาที่ทำบาป แต่เขาเกิดมาตาบอดเพื่อให้พระราชกิจของพระเจ้าปรากฏในตัวเขา” (ยอห์น 9:3) แล้วพระเยซูทรงรักษาคนตาบอด บรรดาผู้นำศาสนารู้สึกเดือดดาลเนื่องจากเป็นวันสะบาโต พวกเขากดดันชายที่หายโรคให้ยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้น ชายผู้นี้เป็นพยานถึงความจำเป็นพระเจ้าของพระคริสต์

โดยแสดงพระราชกิจของพระเจ้าแก่คนตาบอดฝ่ายวิญญาณ “ตั้งแต่สมัยไหนๆ ก็ไม่เคยมีใครได้ยินว่ามีคนสามารถทำให้ตาของคนที่บอดแต่กำเนิดมองเห็นได้ ถ้าคนนั้นไม่ได้มาจากพระเจ้า เขาจะไม่สามารถทำได้” (ยอห์น 9:32, 33) ในความตื่นตกใจนั้น พระเยซูทรงแสดงให้เห็นว่า ไม่ใช่บาปจากพ่อแม่หรือจากคนนั้นที่ทำให้เขาตาบอดโดยตรง แต่เรื่องนี้มีจุดประสงค์เพื่อให้พระราชกิจของพระเจ้าถูกสำแดงในพระคริสต์ “พระยาห์เวห์ทรงเบิกตาของคนตาบอด” (สดุดี 146:8)

พระเยซูยังได้ประนามการตีความเชิงเวอร์กรรมกับเรื่องภัยพิบัติ พระองค์ตำหนิความคิดเรื่องความทุกข์ทรมานที่เกินปกตินั้นสัมพันธ์เท่ากับการทำบาปที่เกินปกติ ในลูกา 13:1-5 พระเยซูทรงตรัสชัดเจนว่าผู้ที่รอดพ้นจากภัยพิบัติควรกลับใจจากบาปเช่นเดียวกับผู้ที่พินาศ

ขณะนั้นบางคนซึ่งอยู่ที่นั่นเล่าเรื่องชาวกาลิลีที่ปีละตาเอาเลือดและเครื่องบูชาของพวกเขามาเคล้าด้วยกันให้พระเยซูทรงฟัง พระองค์จึงตรัสกับพวกเขาว่า “ท่านทั้งหลายคิดว่าชาวกาลิลีเหล่านั้นเป็นคนบาปยิ่งกว่าชาวกาลิลีอื่นๆ ทั้งหมด เพราะพวกเขาต้องทนทุกข์อย่างนั้นหรือ? เราบอกพวกท่านว่า ไม่ใช่ แต่ท่านเองถ้าไม่กลับใจใหม่ก็จะต้องพินาศเหมือนกัน สิบแปดคนนั้นที่ถูกหอบลิโล้มพังทับตาย ท่านคิดว่าพวกเขาทำผิดมากกว่าคนที่อาศัยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มทั้งหมดหรือ? เราบอกพวกท่านว่า ไม่ใช่ แต่ถ้าท่านทุกคนไม่กลับใจใหม่ก็จะต้องพินาศเช่นกัน” (ลูกา 13:1-5)

พระองค์ทรงบัญชาลบและคลื่น

เราต้องเข้าใจความจริงที่ว่า ความทุกข์ยากและพระพรไม่ได้เกี่ยวข้องโดยตรงกับบาปของมนุษย์ แต่เรื่องนี้ก็ไม่ได้สื่อเป็นนัยว่า นรกเป็นเรื่องเตาสุ่มหรือการลงโทษนิรันดร์ที่ไม่เกี่ยวข้องกับความชั่วร้ายในชีวิตนี้ ความเป็นจริงอันเรียบง่ายคือ บนชีวิตแสนธรรมดาในโลกชั่วคราวนี้ ไม่มีความสัมพันธ์แบบหนึ่งต่อหนึ่งระหว่างบาปของเรากับความทุกข์ทรมานของเราเสมอไป

ทำไมเด็กถึงเสียชีวิตจากอุบัติเหตุรถชนบนถนนน้ำแข็งในคืนเดียวกันที่
อีกฟากของเมืองที่คนเมาแล้วขับได้กลับบ้านอย่างปลอดภัย? เหตุใดพระเจ้า
จึงปล่อยให้ความเสื่อมทรามที่ไม่อาจบรรยายได้ทวีขึ้นในสมัยของเรา แต่กลับ
ทำให้เมืองโสโดมมลายหายไปอย่างรวดเร็ว? จุดประสงค์อันทรงอำนาจ
อธิปไตยของพระองค์ในชีวิตทางโลกนี้มักถูกปกปิดไว้เป็นความลับ แต่นิรันดร์
จะเปิดเผยพระปัญญอันหลากหลายและความชอบธรรมของพระเจ้า “พระเจ้า
ทรงเป็นผู้ตีความของพระองค์เอง พระองค์จะทรงทำให้มันชัดเจน”⁴

บางครั้งพระเจ้าทรงปั่นป่วนพายุเพื่อเตือนเราว่าเรานั้นเล็กน้อยเพียงใด
“เราคือยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า ผู้กวาดทะเลให้คลื่นของมันคะนอง” (อิสยาห์
51:15) “พระองค์ทรงปกครองการเดือดดาลของทะเล เมื่อคลื่นสูงขึ้น พระองค์
เองทรงให้สงบ” (สดุดี 89:9)

พระองค์จึงทรงลุกขึ้นห้ามลมและตรัสกับทะเลว่า “จงสงบเงียบ” แล้วลม
ก็สงบ พายุก็เงียบสนิท พระองค์จึงตรัสกับพวกเขาว่า “ทำไมพวกเจ้า
กลัว? พวกเจ้าไม่มีความเชื่อหรือ?” พวกเขาก็เกรงกลัวอย่างยิ่ง และ
พูดกันว่า “ท่านผู้นี้เป็นใครกันหนอ? ขนาดลมกับทะเลยังเชื่อฟังท่าน?”
(มาระโก 4:39-41)

พระเยซูทรงบันดาลให้พายุสงบเพื่อเราจะยืนด้วยความเกรงกลัวและถาม
ว่า “ท่านผู้นี้เป็นใครกันหนอ?”

4 วิลเลียม คาวเปอร์ “God Moves in a Mysterious Way” https://hymnary.org/text/god_moves_in_a_mysterious_way.

คำถามใคร่ครวญ

1. ให้คุณนึกตัวอย่างของคนที่ให้คำแนะนำแก่คุณจากมุมมองของเวอร์กรรมเกี่ยวกับการทรงจัดเตรียมอันลึกลับของพระเจ้า?

2. คุณจะสนใจบางคนให้ปากบั่นอดทนอย่างไร เมื่อพวกเขาารู้สึกว่าพระเจ้าโกรธพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาเองก็ยังแน่ใจว่าคืออะไร?

คำถามใคร่ครวญ

3. คุณได้อธิดัดประการใดจากบทนี้ เกี่ยวกับพระประสงค์ของพระเจ้า
เพื่อจะหนุนใจใครสักคน?

บทที่ 2

เวอร์กรรมและ หลักประกันของคริสเตียน

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ

“ในความรักนั้นไม่มีความกลัว แต่ความรักที่สมบูรณ์นั้นก็
ขับไล่ความกลัวออกไปเสีย” (1 ยอห์น 4:18ก)

คริสตจักรรีเดมชันคอมมูนิตี้เป็นเจ้าภาพจัดค่ายฟ่อ-ลูกประจำปีบนภูเขาที่อยู่
นอกเมืองแห่งหนึ่ง งานนี้ถูกออกแบบมาให้เป็นช่วงเวลาแห่งการรื้อฟื้นและ
การเชื่อมสัมพันธ์กันอีกครั้งระหว่างบรูซในช่วงวัยต่างๆ ในคริสตจักร โดยปกติ
แล้วพวกเขาจะวางแผนทำกิจกรรม เช่น ตกปลา เดินป่า ตั้งแคมป์ และการ
ใช้เวลาส่วนตัวกับพระเจ้ารอบกองไฟ

ทุกคืนขณะที่พวกเขาย่างมาร์ชเมลโลว์หรือจิบช็อกโกแลตร้อน นพดล
วิทยาการรับเชิญพยายามกระตุ้นให้เหล่าบรูซ “เชื่อฟังอย่างถึงที่สุด” หัวข้อของเขา
สำหรับสัปดาห์นี้คือ “ผ่านการทดสอบ” ซึ่งอ้างอิงมาจากพระธรรม 1 ยอห์น

คืนหนึ่ง นพดลเทศนาเข้าใจให้พวกผู้ชายยอมจำนนอย่างสุดชีวิต ไม่มีสิ่งใด
สำคัญไปกว่าการให้พระเยซูทรงเป็นจอมเจ้านายในชีวิตของตน เขาขอให้ทุกคน
ตรวจสอบว่าตนเชื่อฟังเพียงใด และทดสอบว่าพวกเขารอดจริงหรือไม่

นพดลยกตัวอย่างจากชีวิตของเขาตอนที่ต่อสู้ดิ้นรนกับหลักประกันความ
รอด เขาไม่เคยรู้สึกว่าตนเองดีพอ เขาเล่าถึงตอนที่ธุรกิจสตาร์ทอัพของตนเองที่
สูญเสียเงินเร็วกว่าที่ตนจะบริหารได้ การแต่งงานปีที่สองก็เริ่มควบคุมไม่ได้จน

ใกล้จะหย่าร้าง และอาการบาดเจ็บเต็มๆ จากการเล่นกีฬาของเขาก็เริ่มกำเริบ อีกครั้งด้วยความเจ็บปวดเรื้อรัง สามสิ่งที่เขารักมากที่สุดในชีวิต ได้แก่ ความสำเร็จ เพศสัมพันธ์ และสุขภาพ ล้วนหลุดลอยไปจากมือของเขา ดังนั้นเขาจึงต่อสู้กับความขมขื่นและความสงสัยในความสัมพันธ์ของตนกับพระเจ้า เขาเติบโตมาในฐานะเด็กคริสเตียนที่ดี แต่เมื่อชีวิตของเขาได้รับการปลดปล่อย เขาก็รู้ว่าบางอย่างต้องเปลี่ยนแปลง เขาจำเป็นต้องเปลี่ยน พระเจ้าพยายามเรียกร้องความสนใจจากเขา ต้องมีปัญหาที่เขาจะต้องหาเจอ เพื่อเขาจะแก้ไขมันได้

นพดลอธิบายว่าชีวิตของเขาพังทลาย เพราะเขาไม่ได้ให้พระเยซูเป็นจอมเจ้านายในชีวิต เขาเป็นเพียงแฟนคลับแต่ไม่ใช่สาวก นพดลยกกรณีที่ว่าความเชื่อที่ปราศจากการกระทำนั้นได้ตายไปแล้ว และคริสเตียนแท้จริงจะแสวงหาความสัตย์ซื่อ ไม่ใช่ความเชื่อ (ยากอบ 2:26) ความเชื่อมีไว้สำหรับผู้เชื่อใหม่ ความสัตย์ซื่อมีไว้สำหรับผู้เชื่อที่แท้จริง นพดลดึงเอาเรื่องความรักชาติออกมาเรียกคนเหล่านี้ให้มีความสัตย์ซื่อและความจงรักภักดีอย่างต่อเนื่อง ในฐานะบททดสอบที่พวกเขาต้องผ่านเพื่อพิสูจน์ว่าพวกเขาเป็นสาวกของพระคริสต์อย่างแท้จริง นพดลได้ย้มาถึง 1 ยอห์น 2:3 ซ้ำแล้วซ้ำอีกว่า “ถ้าเราประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ เราจะมั่นใจได้ว่าเรารู้จักพระองค์” เจื่อนไขในการผ่านการทดสอบคืออะไร? นั่นก็คือการเชื่อฟัง นพดลกล่าวว่าวิธีเชื่อฟังและขอพิสูจน์สำหรับหลักประกันมีอยู่ใน 1 ยอห์น 2:7-11 นั่นคือบททดสอบแห่งความรัก

นพดลเน้นประเด็นนี้อาจจริงอาจจทุกคืน “เรารู้ได้ว่าพระเจ้าทรงรักเราเพราะเราเชื่อฟังพระองค์ด้วยการรักผู้อื่น” กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ หลักประกันความรอดของเราจะเพิ่มมากขึ้นตราบเท่าที่เราเติบโตในการเชื่อฟังพระเจ้าโดยการรักผู้อื่น ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อเราได้รับประกันความรอดของเราแล้ว ถ้าเราเชื่อฟังพระเจ้าและรักผู้อื่นมากขึ้น เราก็จะได้รับพระพรมากขึ้นเรื่อย ๆ

จากนั้นนพดลให้ความหวังแก่เหล่าบรูซ โดยเป็นพยานถึงพลังของการเชื่อฟังจากชีวิตของเขา เมื่อเขาถึงจุดต่ำสุดและสงสัยในความรอดของตนเอง เขาก็สาบานว่าจะเชื่อฟังพระเจ้าอย่างจริงจัง ขณะที่เขาพยายามแสดงการโอบอ้อม

อารีต่อภรรยาที่ห่างเหิน ความสุขในชีวิตแต่งงานของเขาก็กลับดีขึ้นมาอย่างช้าๆ ตอนนี้พวกเขากำลังมีช่วงเวลาที่ดีในชีวิต และสำหรับเรื่องความใกล้ชิดสนิทสนมของพวกเขาละ? ร้อนแรงมาก ขณะที่เขาทำงานเพื่อความพึงพอใจของลูกค้าในธุรกิจของเขา เขาประหลาดใจกับการที่พระเจ้าเพิ่มยอดขายจนมาถึงจุดที่เขาขายธุรกิจของตนได้ และประสบความสำเร็จในการเริ่มต้นและขยายธุรกิจเพิ่มเติมอีกห้าธุรกิจ ทั้งหมดนี้เพราะเขาจริงจังกับการติดตามพระเจ้า และบางที สิ่งที่ยากที่สุดก็คือ นพดลเรียนรู้ที่จะรักตัวเอง เขาให้ความสำคัญกับการดูแลตนเอง การทานอาหารที่ดีเพื่อสุขภาพ การนอนหลับที่ดีขึ้น และการออกกำลังกายมากขึ้น ตั้งแต่นั้นมา ความเจ็บปวดเรื้อรังส่วนใหญ่ก็บรรเทาลง และร่างกายดูมีกล้ามเนื้อมากขึ้น คล้ายกับผู้ชายที่อายุสามสิบกว่า ไม่ใช่ชายวัยกลางคนอีกต่อไป เขาแสดงศักยภาพเต็มที่ในการทำงานของตนเอง ผลจากการเชื่อฟังพระเจ้าจะให้ผลตอบแทนเสมอ นพดลดำรงชีวิตเป็นแบบอย่างของชีวิตจงรักภักดีที่พระเจ้าทรงอวยพร

ให้คะแนนการทดสอบของคุณเอง: "A" มีไว้เพื่อหลักประกันใช่หรือไม่?

จากตัวอย่างข้างต้น คริสเตียนทุกคนต้องต่อสู้ดิ้นรนเรื่องหลักประกันความรอดอันที่จริง ทุกคน ทั้งผู้เชื่อหรือผู้ไม่เชื่อ ต่างต่อสู้กับความรู้สึกไม่มั่นคงและวิตกกังวล มันไม่ใช่แค่ปัญหาของคริสเตียนเท่านั้น แต่เป็นปัญหาของมนุษย์ที่ล้มลงในบาป ยังไม่มีอุดมการณ์ใด ระบบค่านิยมใด หรือความเชื่อทางวัฒนธรรม/ศาสนาอื่นใดที่ให้ระบบซึ่งรับประกันหลักประกันนี้ได้ บางส่วนอาจบอกเป็นนัยถึงระดับของหลักประกันโดยอิงจากการยึดมั่นในหลักศีลธรรมหรือพิธีกรรมบางอย่าง แต่มีเพียงความเชื่อคริสเตียนเท่านั้นที่รับประกันว่า คุณสามารถมีหลักประกันได้อย่างแท้จริง

เมื่อคริสเตียนมีปัญหาเรื่องหลักประกัน เรามักจะคิดว่า เราต้องการพระคัมภีร์เพื่อสอนเราถึงวิธีดำเนินชีวิตในลักษณะที่ทำให้รู้สึกมั่นใจ และดังที่อธิบายไว้ข้างต้น พระธรรม 1 ยอห์นเป็นข้อความคลาสสิกที่หลายคนใช้เป็นบททดสอบ

ว่า “เป็นคริสเตียนแท้หรือไม่” สำหรับชีวิตคริสเตียน น่าเสียดายที่คริสเตียนจำนวนมากเข้าใจผิดว่าหลักประกันใน 1 ยอห์นทำงานอย่างไร ในชีวิตคริสเตียนส่วนใหญ่ของผม ผมอ่าน 1 ยอห์นเป็นรายการเงื่อนไขที่ต้องปฏิบัติตามอย่างเชื่อฟังเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้สึกมั่นคงในความรอด แต่มีแค่บางช่วงเวลาที่ดีเท่านั้น ซึ่งผมรู้สึกมั่นคงในความรอดหลังจากอ่าน 1 ยอห์น โดยปกติแล้ว ผมรู้สึกกังวลว่าตัวเองจะเป็นคริสเตียนปลอม ผมรักพระเจ้าสุดหัวใจจริงหรือ? ผมจะพูดได้จริงๆ ว่าผมรักคนรอบข้างมากเท่ากับรักตัวเองหรือเปล่า? และถ้าผมตอบว่า “ใช่” ผมเป็นคนโกหกหรือเปล่า? ท้ายที่สุด ยอห์นกล่าวว่า “ผู้ที่กล่าวว่า ‘ข้าพเจ้ารู้จักพระองค์’ แต่ไม่ได้ประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ คนนั้นเป็นคนพุดมูสาและสักจะไม่ได้อยู่ในเขาเลย” (1 ยอห์น 2:4)

พวกเราหลายคนเข้าใจผิดถึงจุดประสงค์ของ 1 ยอห์น เมื่อเรานึกข้อพระคัมภีร์บางข้อที่ไม่น่าสบายใจออกจากบริบท เป้าหมายหลักของยอห์นคือเพื่อปลอมโยนบรรดาผู้ที่เชื่อ ยอห์นไม่ได้เขียนเพื่อกระตุ้นให้พวกเขาสงสัยในความรอดหรือความสุขของพระเจ้ากับพวกเขา หากพวกเขาไม่ผ่านการทดสอบ

เราจำเป็นต้องรู้บริบทของจดหมายฝากฉบับนี้ คนสามกลุ่มกำลังก่อให้เกิดปัญหาภายในคริสตจักร (1) ผู้ที่เชื่อว่าทุกสิ่งที่ไม่ใช่ชีวิตนั้นดี ดังนั้นมีเพียงความเป็นจริงฝ่ายวิญญาณเท่านั้นที่สำคัญ นั่นคือสิ่งใดที่ทำต่อเนื้อหนังนั้นไม่มีผลกระทบสำคัญตามมา (2) ผู้ที่เชื่อว่าพระเยซูเป็นเพียงพระวิญญาณซึ่งปรากฏเป็นเนื้อหนัง และ (3) ผู้ที่ละทิ้งความเชื่อและออกจากคริสตจักรไปอย่างสิ้นเชิง คนในกลุ่มที่สามคือผู้ที่วิตกกังวลต่อสภาพฝ่ายวิญญาณของตนไม่ใช่ธรรมชาติ เมื่อพิจารณาถึงความน่าปวดใจและน่าปวดหัวที่พี่น้องจอมปลอมเหล่านี้เป็นต้นเหตุ ยอห์นจึงเขียนเพื่อให้คำรับรองแก่ผู้ที่เชื่อพระคริสต์ในฐานะพระเจ้าผู้บังเกิดเป็นมนุษย์ ผู้สิ้นพระชนม์เพื่อบาปและเป็นขึ้นจากตาย ยอห์นอธิบายจุดประสงค์ของตนว่าเป็นการปลอมโยนเหล่าธรรมชาติ: “ข้อความเหล่านี้ข้าพเจ้าเขียนถึงท่านทั้งหลายที่วางใจในพระนามของพระบุตรของพระเจ้า เพื่อให้ท่านรู้ว่าท่านมีชีวิตนิรันดร์” (1 ยอห์น 5:13)

จุดมุ่งหมายของ 1 ยอห์นคือการปลอบโยนธรรมิกชนด้วยความจริงที่ว่าพระเจ้าทรงรักพวกเขาอย่างแท้จริง ธรรมิกชนควรพักสงบ มั่นใจในหลักคำสอนของพระคริสต์ คริสเตียนจะเติบโตในหลักประกันของพวกเขาโดยการศึกษาตำแหน่งต่าง ๆ ของพระคริสต์ (ผู้เผยพระวจนะ บุโรหิต และกษัตริย์) และอำนาจของพระองค์ที่จะให้อภัยและนับเป็นผู้ธรรมชอบ หน้าที่ของครูผู้มีความรอบรู้ซึ่งแยกแยะพระวจนะอย่างถูกต้องคือ ทำให้คริสเตียนมั่นใจในความเชื่อและเสริมสร้างงานภายนอกของพระเจ้าบนไม้กางเขน คำสอนนี้เป็นกุญแจสำคัญสำหรับหลักประกันอย่างแท้จริง เพราะกิจการภายนอกของพระเจ้านั้นคือเอกภาพบนกฎสากลโกธาได้สำเร็จเสร็จสิ้นแล้ว กิจการภายนอกนี้ไม่มีลำเอียง ไม่เกี่ยวข้องกับเรา และได้ถูกทำให้เสร็จสมบูรณ์แล้วเพื่อเรา แต่ถ้าเรามองไปที่กิจการภายในของพระเจ้าในชีวิตของเรา เราจะเห็นเพียงกระบวนการของการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเราจะต้องใช้ทั้งชีวิตในการเติบโต กระบวนการชำระให้บริสุทธิ์เป็นเรื่องส่วนตัว เกี่ยวข้องกับตัวเรา และยังไม่เสร็จสมบูรณ์ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ หลักประกันของเราอยู่บนพื้นฐานของการงานอันเสร็จสมบูรณ์ของพระคริสต์ที่ได้ทำเพื่อเราเมื่อสองพันปีที่แล้ว ไม่ใช่สิ่งที่พระคริสต์กำลังทำให้เสร็จสมบูรณ์ในเราทุกวันนี้ หลักประกันความรอดของเราขึ้นอยู่กับความเชื่อของเรา ไม่ใช่คุณภาพของความสัตย์ซื่อของเรา ความสัตย์ซื่อของเราเป็นผลสืบเนื่องที่จำเป็นของความรอด และเราควรชื่นชมยินดีเมื่อเราเห็นหลักฐานที่จำเป็นของความรอด แต่ความสัตย์ซื่อของเราไม่เคยเป็นเงื่อนไขที่จำเป็นต่อความรอดของเราเลย ความสัตย์ซื่อของพระคริสต์ต่างหากที่เป็นเพียงเงื่อนไขเดียวที่จำเป็นสำหรับความรอดของเรา ดังนั้นหลักประกันของเราจึงอยู่ในพระคริสต์ และราชกิจของพระองค์เพื่อเราเท่านั้น ลองพิจารณาบางตัวอย่างของคำยืนยันและการหนุนใจที่ยอห์นมอบให้กับธรรมิกชนที่วิตกกังวล:

- 1 ยอห์น 2:12-14: “ลูกทั้งหลายเอ๋ย ข้าพเจ้าเขียนจดหมายถึงท่าน เพราะว่าบาปของท่านได้รับการอภัยแล้ว ด้วยเห็นแก่พระนามของพระองค์ ท่านทั้งหลายที่เป็นบิดา ข้าพเจ้าเขียนจดหมายถึงท่าน

เพราะท่านรู้จักพระองค์ผู้ทรงดำรงอยู่ตั้งแต่ปฐมกาล ท่านทั้งหลายที่เป็นคนหนุ่ม ข้าพเจ้าเขียนจดหมายถึงท่าน เพราะท่านได้ชนะมารร้ายนั้น ท่านทั้งหลายที่เป็นลูก ข้าพเจ้าเขียนจดหมายถึงท่าน เพราะพวกท่านรู้จักพระบิดา ท่านทั้งหลายที่เป็นบิดา ข้าพเจ้าเขียนจดหมายถึงท่าน เพราะท่านรู้จักพระองค์ผู้ทรงดำรงอยู่ตั้งแต่ปฐมกาล ท่านทั้งหลายที่เป็นคนหนุ่ม ข้าพเจ้าเขียนจดหมายถึงท่าน เพราะพวกท่านมีกำลังมาก และพระวณะของพระเจ้าดำรงอยู่ในพวกท่าน และท่านชนะมารร้ายนั้นแล้ว”

- 1 ยอห์น 2:21: “ข้าพเจ้าเขียนจดหมายถึงพวกท่าน ไม่ใช่เพราะท่านไม่รู้ความจริง แต่เพราะท่านรู้แล้ว และรู้ว่าคำมุสาไม่ได้มาจากความจริง”
- 1 ยอห์น 3:1–2: “ลองคิดดู พระบิดาได้ประทานความรักแก่เราเพียงไรที่เราได้ชื่อว่าเป็นลูกของพระเจ้า และเราก็เป็นอย่างนั้น เหตุที่ชาวโลกไม่รู้จักเรา ก็เพราะเขาไม่รู้จักพระองค์ ท่านที่รักทั้งหลาย เดียวนี้เราเป็นลูกของพระเจ้า และเราจะเป็นอย่างไรต่อไปข้างหน้า เรา还不知道 แต่เรารู้ว่าในเวลาที่จะเสด็จมาปรากฏนั้น เราจะเป็นเหมือนอย่างพระองค์ เพราะว่าเราจะเห็นพระองค์อย่างที่เราเห็นพระองค์ทรงเป็นอยู่นั้น”
- 1 ยอห์น 3:19–21: “เช่นนั้นแหละ เราก็จะรู้ว่าเราอยู่ฝ่ายสัจจะ และใจเราจะหมดกังวลเฉพาะพระพักตร์พระองค์ เมื่อใจของเรากล่าวโทษตัวเราเอง พระเจ้าทรงยิ่งใหญ่กว่าใจของเรา และพระองค์ทรงทราบทุกสิ่ง ท่านที่รักทั้งหลาย ถ้าใจของเราไม่ได้กล่าวโทษเรา เราก็มีความมั่นใจที่จะเข้าเฝ้าพระเจ้า”
- 1 ยอห์น 4:9–10: “ความรักของพระเจ้าก็เป็นที่ยอมรับแก่เราโดยข้อนี้คือพระเจ้าทรงใช้พระบุตรองค์เดียวของพระองค์เข้ามาในโลก เพื่อเราจะได้อำรงชีวิตโดยพระบุตร ความรักที่ข้าพเจ้าพูดถึงนี้ไม่ใช่ที่เรารักพระเจ้า แต่ที่พระองค์ทรงรักเรา และทรงใช้พระบุตรของพระองค์มาเพื่อเป็นเครื่องบูชาลบบาปของเรา”

ความรักที่ไม่สมบูรณ์ก่อให้เกิดความวิตกกังวล

ยอห์นกล่าวว่า “ในความรักนั้นไม่มีความกลัว แต่ความรักที่สมบูรณ์นั้นก็ขจัดไล่ความกลัวออกไปเสีย” (1 ยอห์น 4:18) ความรักที่สมบูรณ์นั้นไม่ใช่ความรักที่เรา มีต่อพระเจ้า แต่เป็นความรักของพระเจ้าที่มีต่อเราอย่างสมบูรณ์และไม่ลำเอียง และความรักนั้นไม่ได้เป็นเพียงอารมณ์ความรู้สึกอ่อนไหวที่พระเจ้ามีต่อเรา รวากับว่าความรักนี้ขึ้นอยู่กับว่าเราเชื่อฟังและรักพระองค์เป็นการตอบแทน ได้ดีเพียงใด ความรักนั้นมีรากฐานมาจากเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ที่มีผลกระทบฝ่ายวิญญาณอย่างแท้จริง พระเจ้าทรงรักเราก่อน แม้ขณะที่เราตาย เพราะบาปของเรา และได้ส่งพระคริสต์มารับพระพิโรธของพระเจ้าเพราะบาป ของเรา (1 ยอห์น 4:10) เปาโลกล่าวอย่างชัดเจนยิ่งขึ้นว่า “แต่พระเจ้าทรงสำแดง ความรักของพระองค์แก่เรา คือขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ สิ้นพระชนม์เพื่อเรา” (โรม 5:8) คุณต้องการที่จะรู้หรือไม่ว่าพระเจ้ารักคุณ อย่างไร? คุณต้องทำอะไรบ้าง? ทำให้พระองค์ประทับใจหรือ? สรรเสริญ พระองค์หรือ? รับใช้พระองค์หรือ? ข้อนี้บอกกว่าพระเจ้าทรงแสดงให้เราเห็น ความรักที่พระองค์ทรงมีต่อเรา ด้วยการใช้กริยาในรูปปัจจุบันกาล ดังนั้น วันนี้ พระเจ้าทรงสำแดงความรักต่อเรา แต่สำแดงอย่างไร? ในรูปแบบใด? ก็โดย การย่ำเตือนเราผ่านทางพระวิญญาณครั้งแล้วครั้งเล่าว่า ในขณะที่เราตายใน บาปของเรา พระคริสต์ได้สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนแสนทารุณของโรมเพื่อเรา ความจริงทางประวัติศาสตร์อันไม่ลำเอียงของการที่พระคริสต์ถูกตรึงบน ไม้กางเขนเพื่อคนบาป คือข้อความที่พระเจ้ากำลังบอกคุณในวันนี้ว่า พระองค์ ทรงรักคุณ ความรักในลักษณะนี้และในคุณภาพเช่นนี้ควรขจัดความกลัวออกไป ความรักนี้ควรทำให้จิตวิญญาณของคุณท่วมท้นด้วยสันติสุขและการรับประกัน **พระเจ้ารักฉัน!**

แต่คริสต์ศาสนาแบบเวอร์กรรมนี้ ส่วนใหญ่มาจากความเข้าใจที่บกพร่อง เกี่ยวกับความรักซึ่งพระเจ้ามีต่อเรา เราถูกกระตุ้นให้เติบโตในหลักประกัน เพราะเราวิตกกังวล และถ้าความรักที่สมบูรณ์ขจัดความกลัวออกไป ในทาง กลับกัน ความรักที่ไม่สมบูรณ์ก็ทำให้เกิดความวิตกกังวล แนวโน้มของเราที่จะ

พยายามทำทุกอย่างที่ทำได้เพื่อให้พระเจ้ารู้สึกดีกับเราเผยให้เห็นว่า เราไม่มีหลักประกันและไม่มีสันติสุขในความรักของพระองค์ เพราะเรามุมมองที่เราไม่ต่อความรักของพระเจ้านั้นเล็กลงไป หรือพูดตรงๆ ก็คือ เราคิดว่าพระเจ้าทรงรักเหมือนกับที่เรารักหรือเคยถูกรัก

ถ้าเราสัตย์จริง เราทุกคนก็จะยอมรับทันทีว่า รักเป็นสิ่งที่น่าสนใจมาก มีการใช้จ่ายเงินหลายพันล้านดอลลาร์เพื่อความรักที่เน้นทางเพศสุดกู่ และการทำตลาดในเรื่องนี้ราวกับว่า นี่เป็นการค้นพบตนเองและให้ความพึงพอใจในตนเอง ใครก็ตามที่ติดหล่มกับการเสพติดทางเพศจะรู้ว่าสิ่งที่บรรจุอยู่ในฐานะ “รักแท้” นั้น คือการสูญเสียที่แท้จริง เป็นการสูญเสียสิ่งที่ทำให้มนุษย์มีความพิเศษตามพระฉายของพระเจ้า—การลดทอนความเป็นมนุษย์ของเราเอง แต่อีกฝั่งหนึ่งของความรักของมนุษย์ แม้แต่ในครอบครัวเดียวที่มีศีลธรรม รักษาขนบธรรมเนียม และมีระเบียบเรียบร้อยที่สุด ซึ่งโดยทั่วไปแล้วจิตวิญญาณแห่งความรักอันอบอุ่นปกคลุมทั้งบ้าน ความรู้สึกของความรักและสันติสุขก็ยังเกิดขึ้นและจากไป แม้แต่สุดยอดคุณพ่อก็เป็นพ่อที่ไม่สมบูรณ์แบบ ทุกครอบครัวมีกฎกติกาที่ไม่ได้เขียนไว้ และมีเพียงผู้ที่ปฏิบัติตามข้อกำหนดเท่านั้นจึงจะได้รับประโยชน์ แม้ในช่วงเวลาหอมหวานที่สุดของความสามัคคีในครอบครัว ซึ่งทุกคนมีความสุขและเต็มไปด้วยเสียงหัวเราะ แต่อารมณ์ความรักและการเคารพต่อพ่อแม่ก็อาจหายไปได้ แม้ว่าเมื่อเหล่าบุรุษที่ผ่านการสู้รบอันดุเดือดหรือสิ้นสุดการเดินทางครั้งยิ่งใหญ่มาด้วยกัน แต่ความผูกพันฉันท์พี่น้องก็ลดน้อยลง แม้แต่ความพลุ่งพล่านของสารโดปามีนจากความใกล้ชิดทางเพศก็ลดลง

ประสบการณ์ของมนุษย์ที่เรียกว่า “ความรัก” จะไม่คงอยู่ตลอดไป แม้ในช่วงเวลาที่ยอดเยี่ยม เมื่อเวลาดูเหมือนจะหยุดลง รักก็พุ่งผ่านข้ามจิตสำนึกของเราดังสายฟ้าในภามืดมน—สวยงามและหายวับไป เหมือนกับดวงอาทิตย์ตกกลับขอบฟ้า ดวงวิญญาณโหยหาความรักอีกครั้ง เราสัมผัสได้แต่ไม่เคยรู้จักมันจริงๆ มันปลุกความปรารถนาในตัวเรา ให้ปรารถนาบางสิ่งบางอย่างจากโลกอื่น เพราะไม่มีสิ่งใดในโลกนี้ที่สามารถดับความกระหายของเราได้

ดังนั้นเราจึงฉายภาพความรักที่ไม่สมบูรณ์ต่อพระเจ้า เพราะมนุษย์เราอ้างอิงจากสิ่งชั่วคราว เปลี่ยนแปลงได้ วัดได้ และมีเงื่อนไข ความรักที่ไม่สมบูรณ์เช่นนี้ทำให้เกิดความวิตกกังวล ที่ซึ่งความรักนั้นเป็นสิ่งที่ลึกลับ สันติสุขก็เป็นรหัสลับที่ยากจะถอดรหัส และเวอร์กรรมก็กลายเป็นกุญแจของเราในการถอดรหัสปริศนานั้น

หลักประกันคืออะไร?

แท้จริงแล้วเราสามารถมีประสบการณ์กับสันติสุขกับพระเจ้าได้ แต่ก็เป็นประสบการณ์ที่เฉพาะบุคคลเท่านั้น เพราะสันติสุขของพระเจ้าเป็นความจริงที่แน่นอน มั่นคง และไม่เปลี่ยนแปลง “เพราะฉะนั้น เมื่อเราถูก[นับว่าชอบชอบ] โดยความเชื่อแล้ว เราจึงอยู่อย่างสงบสุขเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” (โรม 5:1) ประสบการณ์แห่งสันติสุขของเราในปัจจุบันมีรากฐานมาจากพระสัญญาที่ไม่อาจทำลายได้ซึ่งเราถูกนับว่าเป็นผู้ชอบธรรม (ณ จุดหนึ่งในอดีตซึ่งมีผลอย่างต่อเนื่อง) ผ่านทางความเชื่อเท่านั้น ในพระคริสต์เท่านั้น แต่จนกว่าเราจะหยุดเล่นทำตามกฎที่ถูกต้อง หรือใช้วิธีที่ดีที่สุด หรือมั่นใจในเจตนาริสูทธิ และยอมจำนนต่อทุกสิ่งเพื่อจะได้มีเวลาพักสงบในใจ เราจะทนทุกข์ในทะเลทรายเวอร์กรรมแห่งความรู้สึกว่าตนไม่เคยดีพอ เราอาจสงสัยว่า เราได้ทำอะไรไปจนพระเจ้าคลายความโปรดปรานในตัวเรา หรือเราอาจสงสัยว่า เราควรทำเรื่องใดให้ดีกว่านี้ เพื่อให้พระองค์โปรดปราดเรามากขึ้น เราลงเอยด้วยการที่เราสร้างหลักประกันชั่วคราวให้กับตัวเองว่า แม้บางครั้งเราจะไม่มีสันติสุขกับพระเจ้า แต่เราจะทำมันได้อย่างแน่นอน แล้วเราก็ยอมแพ้ต่อการทดลองใจ เรารู้สึกละอายใจ เรารู้สึกกังวล เราจึงจับกับการเชื่อฟังอีกครั้ง เราอุทิศชีวิตของเราอีกครั้ง และครั้งนี้เราตั้งใจจริง ๆ วงจรก็เริ่มต้นใหม่อีกครั้ง

หลักประกันไม่ใช่ความรู้สึกหลักที่เราได้รับจากการรับรู้ถึงการเชื่อฟังของเรา โดยพื้นฐานแล้ว หลักประกันนี้หยั่งรากลงในความเชื่อเท่านั้น นั่นคือความเชื่อในพระคริสต์เท่านั้น และความเชื่อก็เรียกร้องความรู้ การยอมรับ และ

การวางใจ เราต้องรู้จักหลักคำสอนในพระคัมภีร์เกี่ยวกับพระคริสต์ ทั้งเรื่อง การที่ทรงเป็นมนุษย์และทรงเป็นพระเจ้า ตำแหน่งของพระองค์ที่ทรงเป็นทั้ง ผู้เผยพระวจนะ บุโรหิต และกษัตริย์ เราต้องรู้จักคำสอนในพระคัมภีร์เกี่ยวกับ กิจแห่งการทรงไถ่ของพระคริสต์ด้วย พระองค์ทรงทำสิ่งที่บัพติศมาบัญญัติเรียกร้อง จนครบถ้วน เพื่อให้เราชอบธรรม ทรงทำตามบัพติศมาเพื่อชดใช้บาปของเรา ทรงทำให้พระสัญญาของพระเจ้ามั่นคงแน่นอนผ่านการเป็นขึ้นจากตาย และ ทรงให้พระพรของพระเจ้าผ่านทาง การสถิตของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราต้อง ยอมรับและประกาศว่า คำสอนเหล่านี้เป็นความจริง และโดยส่วนตัวแล้ว เรา ต้องวางใจในพระคริสต์และราชกิจของพระองค์เพื่อเรา

กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เราต้องรู้ว่าพระเยซูชวาวนาซาเรธตายบนไม้กางเขน และเป็นขึ้นจากตาย—นั่นคือประวัติศาสตร์ เรายอมรับว่าพระเยซู ผู้เป็น พระเจ้าแท้และมนุษย์แท้ ได้สิ้นพระชนม์เพื่อบาปและเป็นขึ้นจากตาย เพื่อคน บาปจะถูกนับว่าชอบธรรม—นั่นคือหลักคำสอน เราต้องสารภาพด้วยปากและ วางใจว่าพระเยซูได้ทรงกระทำทั้งสิ่งนี้ด้วยความรักเพื่อเรา คนบาปที่ต้องการ พระเมตตา—นั่นคือข่าวประเสริฐ ถึงกระนั้น ความรู้และการยอมรับ แม้จะ จำเป็นแต่ก็ไม่ใช้ความเชื่อที่ช่วยให้รอด แม้แต่พวกมารร้ายยังรู้และยอมรับ ประวัติศาสตร์ของไม้กางเขนและการเป็นขึ้นจากตาย และสิ่งที่พระคัมภีร์ สอนเกี่ยวกับพระคริสต์และราชกิจแห่งการไถ่ของพระองค์ แต่ความเชื่ออย่าง มารร้ายนี้ไม่ใช่ความเชื่อที่ช่วยให้รอด

ข่าวประเสริฐของพระคริสต์เป็นเป้าหมายแห่งหลักประกันของเรา สิ่งที่เราต้องมีเพื่อเป็นหลักประกันคือการวางใจอย่างสุดใจที่ได้รับและพักพิงอยู่ใน พระคริสต์และราชกิจของพระองค์เพื่อเรา นั่นเป็นความเชื่อเท่านั้นหรือ โซลา ฟิเด (sola fide) แม้ว่าจะไม่ใช่ต้นแบบแห่งความสัตย์ซื่ออันเป็นเลิศ แต่อับรา ฮัมก็เป็นแบบอย่างแห่งความเชื่อเท่านั้นอย่างแน่นอน อับราฮัมได้

“เชื่อมั่นว่า พระเจ้าทรงสามารถทำสิ่งที่ทรงสัญญาได้ ด้วยเหตุนี้เอง พระองค์ทรงถือว่าท่านเป็นคนชอบธรรมแต่ข้อความว่า ‘ทรงถือว่าท่าน

เป็นคนชอบธรรม' นั้น ไม่ได้เขียนไว้สำหรับท่านแต่ผู้เดียว แต่สำหรับเราด้วย ที่ทรงถือว่าเราเป็นคนชอบธรรม คือเราที่เชื่อในพระองค์ผู้ทรงให้พระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเป็นขึ้นจากความตาย คือพระเยซูผู้ทรงถูกมอบให้ถึงความตาย เพราะการล่วงละเมิดของเรา คือผู้ที่พระเจ้าทรงให้เป็นขึ้นเพื่อให้เราเป็นคนชอบธรรม” (โรม 4:21-25)

หลักประกันของเราอยู่ในพระคริสต์ หลักประกันของเราอยู่ในพระเจ้าผู้ทรงรักษาพระสัญญาของพระองค์ ผู้ทรงปฏิญาณต่อความเจ็บปวดของพระองค์เองและไม่เปลี่ยนแปลง หลักประกันของเราไม่ใช่มาจากความรู้สึกชื่นชมยินดีของเราเป็นหลัก ไม่ใช่มาจากการเชื่อฟังภักดีของเรา ไม่ใช่มาจากคำสรรเสริญสุดอลังการของเรา บรรดาสิ่งเหล่านี้เป็นผลที่เป็นเหมือนหลักฐานให้เห็นถึงรากฐานของชาวประเสริฐในชีวิตของเรา และเราสรรเสริญพระเจ้าสำหรับสิ่งเหล่านั้น สิ่งเหล่านั้นเพิ่มความปรีดาในหลักประกันในพระคริสต์ แต่ไม่ได้แทนที่สถานะหลักประกันของเราซึ่งไม่ได้ขึ้นอยู่กับตัวเราเอง สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่รากฐานของหลักประกันของเรา รากฐานหลักประกันของเราคือความรักอันสมบูรณ์ ไม่คิดมูลค่า และดำรงอยู่ตลอดไปของพระเจ้าในพระคริสต์ต่อคนบาป เราสามารถพักสงบได้อย่างมีสันติสุข โดยมีหลักประกันว่าพระเจ้าทรงรักที่จะช่วยคนบาป ลองพิจารณาตัวอย่างนี้:

เรื่องเล่าการสนทนาของชาวฮีบรูสามคนในอียิปต์ที่เดินเล่นอยู่นอกบ้านไม่กี่ชั่วโมงก่อนจะถึงเทศกาลปัสกา ชายคนหนึ่งมีความกังวลอย่างยิ่ง เขาจึงถามเพื่อนบ้านอย่างเขินอายว่า “ท่านกังวลเรื่องอะไรที่พระยาห์เวห์จะทรงประหารบุตรหัวปีทุกคนในคืนนี้หรือเปล่า?” เพื่อนบ้านของเขาตอบว่า “ไม่มีทาง! ข้ามันใจอย่างยิ่งว่าพระเจ้าจะพาเราผ่านเรื่องนี้ไปได้ ข้าไม่มีความกังวลในโลกนี้” และเพื่อนบ้านคนที่สองของเขาก็พูดเบาๆ ว่า “ข้าไม่ได้คิดมากเกี่ยวกับเรื่องนี้ สิ่งที่ข้ารู้จักคือเราควรจะทำอะไรเพื่อลูกแกะตัวผู้อายุหนึ่งขวบที่เราได้นำมาทาที่เสาประตูบ้านของเรา”

หลังจากหารือเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขารู้ว่าเป็นคำสั่งนั้น พวกเขาทั้งหมดตกลงที่จะเอาเลือดมาทาที่บ้านของตนแล้วเข้าไปข้างในและพักผ่อนจนถึงเช้า และหลังจากที่พระยาห์เวห์ทรงประหารบุตรหัวปีทั้งหมดในอียิปต์คืนนั้น ในกลุ่มชาวฮีบรูสามคนนี้ ใครเรือนของใครได้รับผลกระทบหนักที่สุด? ชายผู้วิตกกังวลและมีความเชื่ออ่อน? ชายผู้มั่นใจและมีความเชื่ออันโดดเด่น? หรือชายผู้ตื่นขึ้นทางความเชื่อ? คำตอบคือไม่มีใครได้รับผลกระทบเลย ความรอดของพวกเขาขึ้นอยู่กับสมรรถภาพของเลือดลูกแกะและความสัตย์ซื่อในพระสัญญาของพระเจ้าเท่านั้น เลือดลูกแกะในแต่ละบ้านเพียงพอสำหรับพระยาห์เวห์ที่จะผ่านวันไปใช่หรือไม่? ใช่แล้ว พระยาห์เวห์ทรงสัตย์ซื่อต่อพระวาจาของพระองค์ใช่หรือไม่? ใช่แล้ว ชายแต่ละคนรู้ถึงพระสัญญา ยอมรับว่าเป็นความจริง และพักสงบอยู่ใต้เลือดของลูกแกะนั้น นั่นแหละคือความหมายของ *โซลา ฟิเด* (Sola fide) เท่านั้น เราไม่ได้ไถ้อวดความเชื่อของเราผสมกับความสามารถของเราที่จะรู้สิ่งใด เชื่อฟังสิ่งใดๆ หรือประสบสิ่งใดๆ หากมีสิ่งใดที่นอกเหนือไปจากนั้น นั่นไม่ใช่คริสต์ศาสนา เราไถ้อวดพระโลหิตนั้น⁵

หลักประกันขับเคลื่อนชีวิตคริสเตียน การเติบโต และการรับใช้

ดังที่เราจะเห็นในบทต่อไป ไป วิธีที่เราเข้าใจหลักประกันของเราต่อพระเจ้ามีอิทธิพลโดยตรงต่อวิธีที่เรารับรู้การดำเนินชีวิตแบบคริสเตียน ต่อบทบาทของเราในการเติบโตของคริสเตียนและผลลัพธ์ของการเติบโตในชีวิตของเรา รวมทั้งบทบาทของเราในการรับใช้แบบคริสเตียนและผลลัพธ์ของการรับใช้ในชีวิตผู้อื่น ความสำคัญของการได้เข้าใจหลักคำสอนเรื่องสิทธิในการรับประกันตามหลักพระคัมภีร์นั้นสำคัญมากจนไม่อาจกล่าวเกินจริงได้ การเข้าใจพื้นฐานของ

5 อี.ดี. เบิร์นส์, *Seeds and Stars: Resting in Christ for Great Commission Service* (เคปคอร์ท ฟลอริดา: ฟาวเดอร์ส เพรส, 2023), 121. ผมรู้สึกขอบคุณดร. ดอน คาร์สันที่แบ่งปันคำอุปมาที่คล้ายกันเป็นครั้งแรกในการบรรยายที่ผมเคยได้ยินเมื่อหลายปีก่อน ผมได้ดัดแปลงเรื่องนี้ให้เป็นตัวอย่างประกอบของตัวเองตั้งแต่นั้นมา

หลักประกันของเราเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการเติบโตในพระคุณและการรับใช้โดยพระวิญญาณ ถ้าเราเข้าใจพื้นฐานหลักประกันของเราผิดและสับสนกับความรู้สึกลึบๆ หรือการทำให้ดี หรือประสบการณ์ในแต่ละวัน หรือการเป็นสาวก หรือการเติบโตฝ่ายวิญญาณ ความพยายามทั้งสิ้นในการประกาศจะถูกผสมไปด้วยข้อผิดพลาด ความชอบธรรมจากการกระทำของตน และความคิดผิดๆ เกี่ยวกับเวอร์กรรมของคริสเตียน แรงจูงใจและวิธีการของเราในการเติบโตและการรับใช้ของคริสเตียนคือดัชนีชี้วัดว่า เราเข้าใจพื้นฐานของหลักประกันต่อพระเจ้าอย่างไร

อับเฉาถ่วงเรือของเรา

เมื่อกลับมาดูเรื่องตัวอย่างตอนต้นบทนี้ เราทุกคนอาจตีความการเปลี่ยนแปลงในชีวิตเหมือนที่นพดลอธิบายไว้ ในฤดูกาลหนึ่งดูเหมือนว่า ชีวิตไม่น่าจะเลวร้ายไปกว่านี้แล้ว แต่ก็ไม่มีบาปใดที่ไม่เห็นชัดว่าเป็นต้นเหตุ ดังนั้น เราจึงพยายามถอดรหัสสิ่งที่พระเจ้าอาจสอนเรา อย่างไรก็ตาม มีบทเรียนที่เราอยากเรียนรู้เพื่อจะได้ไม่ต้องทำเรื่องแบบนี้อีก หากเราเรียนรู้กฎการเล่นเกมอย่างถูกต้อง เราจะชนะและไม่แพ้ในครั้งต่อไป และเมื่อฤดูกาลเปลี่ยนแปลงและช่วงเวลาต่างๆ ไกลเข้ามา เราก็ตีใจที่เราผ่านการทดสอบ การเชื่อฟังและความเชื่ออันเข้มแข็งของเราทำให้เราผ่านพ้นไปได้ พระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะเอนดาซึ่งให้เป็นไปตามความโปรดปรานในตัวเราตอนนี้แล้ว ดังนั้นเมื่อเราร้องเพลงสรรเสริญพระองค์โดยยกมือขึ้นสูงและรู้สึกถึงอารมณ์ที่พลุ่งพล่าน เรามั่นใจได้ว่าพระเจ้าจะมีความสุขกับเรา ถ้าเรามีความสุขในพระเจ้า นั่นต้องหมายความว่า พระองค์ทรงมีความสุขกับเรา แม้ว่าอารมณ์นั้นอาจรุนแรงและเกินจินตนาการ แต่นั่นไม่ใช่พื้นฐานสำหรับหลักประกันของเรา ในฐานะนักดนตรีที่ได้รับการฝึกฝน ผมชอบร้องเพลงด้วยภาระใจและความรักอันลึกซึ้งต่อพระเจ้า เพลงเครื่องขมิ้มที่ขาดการพลวัตรของระดับเสียงและรูปแบบคอร์ดที่ไพเราะ ก็ดูเหมือนจะไม่เหมาะกับการสรรเสริญอันมีพระคริสต์เป็นศูนย์กลาง สิ่งที่ดีที่สุดคือเมื่อความรักของเราและความจริงอันรุ่งโรจน์ที่เรายืนยันนั้น พลุ่งขึ้น

พร้อมกัน แน่หนอนว่าผมสรรเสริญพระเจ้าสำหรับความรู้สึกขึ้นชมยินดี มีช่วงเวลาที่พระเจ้าประทานให้เราได้ผลิตเพลิน แต่ผมต้องเตือนตัวเองแม้ในช่วงเวลาแห่งอารมณ์ของการสรรเสริญอย่างจริงใจว่า ความมั่นคงปลอดภัยและสันติสุขของเราผูกพันเป็นหนึ่งในเดียวกับพระเจ้าเท่านั้น ไม่ใช่ความรู้สึกของเรา ไม่ใช่พลวัตรทางดนตรีที่เปลี่ยนไป

พระเจ้าสำแดงความรักของพระองค์แก่เราทุกวันโดยเตือนเราถึงไม้กางเขนที่เต็มไปด้วยพระโลหิต อุโมงค์ว่างเปล่า และพระสัญญาทั้งปวงที่เกี่ยวข้องล้วนเป็นจริงและเป็นตามนั้นในพระคริสต์ เราชื่นชมยินดีในความหวังในพระสิริของพระเจ้า ความหวังนี้มีให้เราผลิตเพลินกับบางส่วนของตอนนี้ ขณะที่เรามองไปที่ไม้กางเขนนั่นและหวังในบรรดาพระสัญญาที่พระเจ้าทรงรักษาไว้สำหรับผู้เชื่อ ความรักของพระเจ้าหลั่งไหลเข้าสู่จิตใจของเราโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ผ่านทาง การวางใจในพระวาทะของพระคริสต์เท่านั้น นี่คือการอับเฝ้าถ่วงเรือของเรา เมื่อคลื่นแห่งคำแช่งสาป บาป และมารร้ายซัดจิตวิญญาณของเรา พระเยซูทรงเป็นผู้ถือหางเสือเรือในพายุ พระองค์จะทรงส่งเราไปยังบ้านบนสวรรค์ของเรา เมื่อถึงรุ่งเช้าที่ขอบชายทะเล พระองค์ผู้ทรงเรียกท่านนั้นชื่อสัตย์ และพระองค์จะทรงทำให้สำเร็จอย่างแน่หนอน (1 เธสะโลนิกา 5:24)

คำถามใคร่ครวญ

1. คุณเข้าใจเรื่องหลักประกันอย่างไร จากชีวิตคริสเตียนส่วนใหญ่ของคุณ?

2. เมื่อคุณนึกถึงการเป็นสาวกและการเติบโตฝ่ายวิญญาณ หลักประกันส่งผลต่อสิ่งที่คุณทำอะไร?

คำถามใคร่ครวญ

3. คุณได้ข้อคิดอะไรบ้างจากบทนี้เกี่ยวกับหลักประกันที่คุณสามารถแบ่งปันเพื่อหนุนใจใครสักคนได้?

บทที่ 3

เวอร์กรรมและ การดำเนินชีวิตคริสเตียน

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ

“ข้าพเจ้าเองไม่มีชีวิตอยู่ต่อไป แต่พระคริสต์ต่างหากที่ทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า ชีวิตซึ่งข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในร่างกายขณะนี้ ข้าพเจ้าดำเนินอยู่โดยความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้าผู้ได้ทรงรักข้าพเจ้า และได้ทรงสละพระองค์เองเมื่อข้าพเจ้า” (กาลาเทีย 2:20)

หลังจบมัธยมปลาย มะปรางสะทิ้งรากฐานแบบตีสต์จากเมืองเล็กๆ และย้ายไปทำงานในเมืองใหญ่ที่ร้านกาแฟแห่งหนึ่ง เพื่อนร่วมงานคนหนึ่งของเธอดูมองโลกในแง่ดีและจริงจังอยู่เสมอ เธอมักจะพูดถึงคริสตจักรของเธออยู่เป็นประจำวันศุกร์หนึ่ง มะปรางไปร่วมอธิษฐานในตอนกลางคืนกับเพื่อนร่วมงานของเธอพร้อมกับคนอายุประมาณยี่สิบปีจากคริสตจักรนั้น มะปรางสะดุ้งกับสิ่งที่ดูไม่เป็นระเบียบ—ทุกคนอธิษฐานเสียงดังจนสุดเสียง ผู้นำนักร้องเพลงซ้ำๆ กัน ซึ่งดูเหมือนพวกเขาจะแต่งขึ้นในขณะที่ร้องเพลง และไม่มีการเล่นใดๆ เลย เว้นแต่คุณจะนับคำพยากรณ์จากหญิงสาวคนหนึ่ง que เล่นคีย์บอร์ด (ปกติแล้วจะเกี่ยวกับผู้บาดเจ็บที่ต้องการการรักษา หรือบางเรื่องที่ไม่ชัดเจนเกี่ยวกับทูตสวรรค์และปีศาจในเมืองนี้) แทรกอยู่ระหว่างเพลงท่อนต่างๆ ยิ่งมะปรางไปร่วมกับเพื่อนของเธอมากเท่าไร เธอก็ยิ่งรู้สึกติดใจในความรื้อร่น

ความกระตือรือร้น และการปลดปล่อยอารมณ์อย่างท่วมท้นพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงพลวัตรทางดนตรีนั้น

ในที่สุด มะปรางลงทะเลเบียนที่คริสตจักรนั้นเพื่อเป็นผู้ฝึกงานด้านการอธิษฐานวิงวอนและการนมัสการ เธอเข้าร่วมการประชุมซึ่งเธอได้ลิ้มรสพระสิริเป็นครั้งแรก “การประชุมครั้งนั้นลุกเป็นไฟ! การนมัสการก็ได้รับการเจิม” มะปรางบอกเพื่อนของเธอว่า “เราเชิญพระวิญญาณลงมา” เธอยอมไปที่นั่นเพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับการจุ่มในคำอธิษฐาน การตีความความฝัน การร้องเพลงเป็นคำพยากรณ์ และการผูกมัดคำสาปแช่งในรุ่นต่างๆ ยิ่งเธอมุ่งเข้าสู่พระวิญญาณและร้องเพลงโดยละทิ้งความกังวลมากเท่าไร การเจิมก็หลังไหลเข้ามาในชีวิตของเธอมากขึ้นเท่านั้น ยิ่งเธอมีความเชื่อมั่นทางอารมณ์ว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับเธอมากเท่าไร เธอก็ยิ่งอ้างถึงพระสัญญาของพระองค์ตามความเชื่อมากขึ้นเท่านั้น

เมฆเต็บโตมาในคริสตจักรบ้านเล็กๆ ที่เน้นความเป็นครอบครัวซึ่งห่างไกลจากผลกระทบจากการประนีประนอมทางสังคม คริสตจักรนี้รวมตัวกันทุกสัปดาห์ในบ้านของบางคนเพื่อรับประทานอาหาร อธิษฐาน และสั่งสอน คริสตจักรนี้ประกอบด้วยสี่ครอบครัว และบุรุษทุกคนถือเป็นผู้อาวุโส พวกเขามีอำนาจ และคอยดูแลจิตวิญญาณของสตรีและเด็กทุกคน พวกเขามักจะแนะนำเมฆว่า “หากเธอต้องการดำเนินชีวิตในพระพรของพระเจ้า เธอต้องดำเนินชีวิตด้วยสติปัญญา” เหล่าผู้อาวุโสของคริสตจักรจะดูแลวินัยเรื่องการใช้จ่าย การเลือกซื้อบ้านทิ้ง แนวทางการใช้เวลาส่วนตัวกับพระเจ้า และแม้แต่ความถี่และความถี่ของความถี่ของความถี่ของความถี่ระหว่างคู่รัก

เมื่อเมฆโตขึ้น เขาได้รับคำสั่งจากเหล่าบุรุษในคริสตจักรให้ทำงานให้กับหนึ่งในคณะบุรุษเหล่านั้น หากภรรยาสักคนและมีลูกมากมาย เมฆต้องการได้รับใบรับรองการทำงาน เขาจึงต้องย้ายไปเมืองใกล้เคียงเพื่อรับการฝึกอบรม เขาจะอ่านพระคัมภีร์อย่างตั้งใจขณะที่อยู่คนเดียว ทบทวนบันทึกมากมายที่ได้รับจากสติปัญญาของพวกผู้อาวุโส และอธิษฐานโดยปราศจากข้อสงสัย

เขารู้ว่าพระเจ้าจะได้ยินคำอธิษฐานของเขาก็ต่อเมื่อเขาไม่นึกถึงความชั่วช้า
อยู่ในใจ อย่างไรก็ตาม เมฆเสียใจมากเมื่อไม่ผ่านการสอบปรับใบรับรองครั้งแรก
เขาทำอะไรผิดถึงขนาดที่พระเจ้าจะทอดทิ้งเขา? เป็นเพราะเขาลดการใช้เวลากับพระเจ้าในช่วงเข้าบางครั้งเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับชั้นเรียนหรือ
เปล่า? เป็นเพราะเขามัวแต่คิดเรื่องวาระดัดหน้าในหัวนานเกินไปเวลาเห็นสาว
สวยที่โรงเรียนอาชีวะหรือเปล่า? เป็นเพราะเขาใช้จ่ายเกินงบประมาณอาหาร
ที่กำหนดไว้หรือเปล่า? เป็นเพราะเขาพลาด เกิดความสงสัยเมื่ออธิษฐาน
ใช้ไหม? หรือเขาเป็นคนสองใจ ขอสิ่งหนึ่งในคำอธิษฐานแต่ขาดความเชื่ออัน
เพียงพอหรือไม่? เขาได้เดินออกจากการทรงสถิตของพระเจ้าไปได้อย่างไร?
แล้วเขาจะกลับมาได้อย่างไร?

เรื่องราวสั้นๆ ข้างต้นของมะปรางและเมฆอาจดูสุดโต่งมากกว่าสิ่งที่
คริสเตียนทั่วไปอาจมีประสบการณ์ แต่เรื่องพวกนี้จับประเด็นทั้งระนาบของ
คริสต์ศาสนาแบบเวรกรรม เมื่อมันนำไปใช้กับการดำเนินชีวิตแบบคริสเตียน
สุดฝั่งทางด้านหนึ่งคือชีวิตคริสเตียนที่มีชัยชนะ เคลื่อนจากความตื่นเต้นฝ่าย
วิญญาณที่ได้รับการเจิมหนึ่งสู่อีกการเจิมหนึ่ง ประสบการณ์แห่งความยินดี
อันไม่อาจอธิบายเกิดขึ้นเมื่อคริสเตียนอ้างพระพรของพระเจ้าและเชิญไฟลงมา
ส่วนสุดฝั่งอีกด้านหนึ่งคือชีวิตคริสเตียนที่ปฏิบัติตามหน้าที่ ผ่านการทดสอบ
ที่ละเอียด พิสูจน์ประสิทธิภาพของชีวิตที่ขอบรรรมด้วยแรงจูงใจอันบริสุทธิ์และ
การเชื่อฟังตามรายการตรวจสอบ ประสบการณ์แห่งความสำเร็จฝ่ายวิญญาณ
จะเพิ่มขึ้นเมื่อคริสเตียนปฏิบัติตามกฎต่างๆ ปกป้องหัวใจของพวกเขา และ
ไม่แปรเปลี่ยนจากโลก ในระหว่างความสุดโต่งสองขั้วนี้ก็มีสารพัดสูตรสำเร็จ
ตามแนวคิดเรื่องเวรกรรมสำหรับการเติบโตของคริสเตียนและความสำเร็จทาง
จิตวิญญาณ ไม่ใช่รูปแบบจะเข้มงวดเหมือนอยู่ในลัทธิ แต่ทุกมุมมองที่เกี่ยวกับ
เวรกรรมของชีวิตคริสเตียนต่างมีความร้ายกาจและล่อลวงจิตวิญญาณไม่แพ้
กัน โดยทั่วไปแล้ว คนแบบนี้จะใช้ชีวิตที่ค่อนข้างจริงจังกับการเดินกับพระเจ้า
และทำดีที่สุดเพื่อตนเอง แต่อีกแง่มุมหนึ่งที่พบบ่อยในกลุ่มนี้คือ เหล่าคริสเตียน

เอชวาผ่านการกบฏและการต่อสู้ดิ้นรนมากมาย แต่พระประสงค์พิเศษของพระเจ้าไม่ได้บรรลุผลในเอชวาเหมือนในยาโคบ ยาโคบไม่สมควรได้รับพระพรและความรอดจากพระเมสสิยาห์มากกว่าเอชวา พระคัมภีร์ตีความเหตุการณ์นี้โดยวางเงื่อนไขของการอวยพรจากผู้ประทานพระสัญญาแห่งการอวยพรว่า

“หมายความว่าคนที่เป็ลลูกของพระเจ้านั้นไม่ใช่ลูกของเนื้อหนัง แต่เป็นลูกของพระสัญญา จึงจะถือว่าเป็นผู้สืบเชื้อสายได้ เพราะพระสัญญาไว้ว่าดังนี้ ‘เราจะมาตามฤดูกาล และนางซาร่าจะมีบุตรชาย และไม่ใช่เท่านั้น แต่ว่านางเรเบคาห์ก็ได้มีบุตรสองคนจากสามีคนเดียวกันคืออิสอัคบรรพบุรุษของพวกเรา แม้ก่อนบุตรนั้นเกิดมา และยังไม่ได้ทำดีหรือชั่ว’ (เพื่อพระประสงค์ของพระเจ้าในการทรงเลือกนั้นจะตั้งมั่นคงอยู่ ไม่ใช่ตามการประพฤติ แต่ตามซึ่งพระองค์ทรงเรียก) พระองค์จึงตรัสแก่นางนั้นว่า ‘พี่จะปรนนิบัติน้อง’ ตามที่มีคำเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า ‘ยาโคบนั้นเรารักแต่เอชวาเราชัง’ ถ้าอย่างนั้น เราจะว่าอย่างไร? พระเจ้าไม่ทรงยุติธรรมหรือ? เปล่าเลย เพราะพระองค์ตรัสกับโมเสสว่า ‘เราประสงค์จะกรุณาใคร เราก็จะกรุณาคนนั้น และเราจะเมตตาใคร เราก็จะเมตตาคนนั้น’ เพราะฉะนั้น ทุกสิ่งจึงไม่ขึ้นกับความตั้งใจหรือความมานะของมนุษย์ แต่ขึ้นอยู่กับพระเมตตาของพระเจ้า” (โรม 9:8-16)

เราควรเตือนตัวเองว่าพระพรแท้จริงของพระเจ้าคือ พระพรแห่งความรอด นิรันดร์อันหลังไหลมาจากจุดประสงค์สูงสุดของพระองค์ในการช่วยผู้คนให้รอด เพื่อพระคริสต์ ตั้งแต่ก่อนการวางรากฐานของโลก

“สาธุการแด่พระเจ้าพระบิดาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ผู้ประทานพรฝ่ายวิญญาณทุกอย่างแก่เราในสวรรคสถานโดยพระคริสต์ ดังเช่น ในพระคริสต์ พระเจ้าทรงเลือกเราตั้งก่อนทรงสร้างโลก เพื่อให้เราบริสุทธิ์และปราศจากตำหนิในสายพระเนตรของพระองค์ พระองค์ทรงกำหนดเราไว้ล่วงหน้าด้วยความรัก ให้เป็นบุตรของพระองค์โดยทาง

พระเยซูคริสต์ ตามความชอบพระทัยและพระประสงค์ของพระองค์ เพื่อเป็นที่ยกย่องพระคุณอันรุ่งโรจน์ของพระองค์ที่ทรงให้แก่เราเปล่าๆ ในพระเยซูที่พระองค์ทรงรัก” (เอเฟซัส 1:3-6)

การตีความเวอร์กรมแห่งการทรงจัดเตรียม ในประวัติศาสตร์ของพระเจ้า

เป็นความจริงที่ว่า ในพระคุณทั่วไปของพระเจ้า พระองค์ทรงบันดาลให้ฝนตกแก่คนชอบธรรมและคนอธรรม โดยทั่วไปแล้วจะมีผลดีและพระพรอันกรุณาจากพระเจ้าสำหรับคนเหล่านั้นในทุกวัฒนธรรมและทุกยุคสมัยที่ปฏิบัติตามกฎธรรมชาติของพระเจ้าที่อยู่ในใจพวกเขา พวกเขาอาจไม่ใช่ผู้เชื่อในพระคริสต์ที่บังเกิดใหม่ แต่โดยการปฏิบัติตามกฎศีลธรรมที่อยู่ในใจ พวกเขาสามารถผลิตผลกับการจัดเตรียมชั่วคราวแห่งความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยและความสุขในชีวิต ความเป็นจริงนี้เป็นส่วนหนึ่งของพระคุณของพระเจ้าที่พระองค์ประทานแก่มนุษยชาติ แม้ว่าเราจะกบฏด้วยใจแข็งกระด้างก็ตาม แต่หากพระเจ้าเลือกที่จะอวยพรชนชาติหนึ่งมากกว่าอีกชาติหนึ่ง ก็ไม่จำเป็นจะต้องถือว่าชาติดังกล่าวได้รับความโปรดปรานหรือโดยเฉพาะอย่างยิ่งมีศีลธรรมที่ดีกว่า อาจเป็นไปได้ว่าเจ้าทรงมีพระประสงค์เฉพาะสำหรับประชาชาติหนึ่งๆ ในช่วงเวลาหนึ่งๆ ทำยที่สุดแล้ว พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่ทรงสร้างประชาชาติและรื้อถอนพวกเขาลง (ดาเนียล 2:21) และพระองค์ผู้เดียวเท่านั้นที่ทรงชักนำจิตใจของกษัตริย์ทั้งหลายตั้งธารน้ำ (สุภาษิต 21:1)

ด้วยเหตุผลเหล่านี้ เราจึงจำเป็นต้องปฏิเสธความรู้สึกที่ว่า พระเจ้าอวยพรประชาชาติต่างๆ ตามระดับที่คริสต์จักรในประเทศเหล่านั้นเชื่อฟังและส่งเสริมความชอบธรรมได้สำเร็จ แนวคิดนี้เป็นเรื่องปกติเมื่อผู้คนพูดเชิงบวกว่า “พระเจ้าทรงอวยพรอเมริกาเพราะถูกก่อตั้งขึ้นบนหลักการของคริสเตียน” แต่การตอบสนองนี้ไม่ใช่ปรากฏการณ์ของชาวอเมริกัน คริสเตียนในประเทศและยุคอื่นๆ ยังคงมีการประเมินที่คล้ายกันเมื่อประเทศของตนอยู่ในจุดสูงสุดทางอำนาจแห่งจักรวรรดิ เช่น ประเทศอังกฤษ เยอรมนี ฝรั่งเศส และสเปน

และอื่นๆ ไม่ใช่เรื่องแปลกที่จะได้ยินประเทศต่างๆ ในแอฟริกา เอเชีย และ ละตินอเมริกา ร่วมสมัยแสดงความคิดแบบเดียวกันว่า หากคริสตจักรประจำ ชาติมีความสัตย์ซื่อและอธิษฐานมากขึ้น พระเจ้าจะทรงอวยพรประเทศชาติ ของพวกเขาด้วยการเติบโตทางเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้น ความยุติธรรมทางสังคม ความสบายทางโลกที่อุดมสมบูรณ์ และความเจริญรุ่งเรืองของมนุษย์และ วัฒนธรรมโดยรวม

อย่างไรก็ตาม ความเชื่อนี้บอกเป็นนัยว่า ประเทศที่มีการทุจริตและโรคร้าย ที่เกี่ยวข้องกับความยากจนแผ่ขยายจะต้องมีคริสเตียนไม่เพียงพอ หรือ คริสเตียนเหล่านั้นผิดปกติ ไม่เชื่อฟังและแตกแยก หากคริสเตียนในประเทศ ไດจะรวมตัวกัน อธิษฐาน ยอมจำนน และมอบแนวทางทั้งหมดไว้กับพระเจ้า พระองค์ก็จะรักษาดินแดนของพวกเขาและอวยพรประเทศชาติของพวกเขา ด้วยน้ำค้างจากสวรรค์ ถ้าเช่นนั้นแล้ว บรรดาประเทศที่คริสเตียนถูกข่มเหง และทรมานโดยปราศจากความเมตตาละ? ความทุกข์ ความยากจน และการ ข่มเหงของพวกเขา นั้นไม่ใช่ช่วงสั้นๆ เลยมีใช่หรือ? ความเจ็บปวดของพวกเขา ดำเนินต่อเนื่องหลายชั่วอายุคนโดยปราศจากการบรรเทา แล้วพวกเขาละ? ตามระบบการอวยพรแบบเวรกรรมข้างต้น ความหมายทางอ้อมคือคริสเตียน เหล่านี้ไม่สัตย์ซื่อและเชื่อฟังไม่เพียงพอ เพราะพระเจ้าไม่ได้อวยพรพวกเขา ให้มีสุขภาพดีและร่ำรวยเหมือนในประเทศอื่นๆ พระเจ้าทรงอวยพรคริสตจักร อเมริกันมากกว่าคริสตจักรชูดานอย่างนั้นหรือ? พระเจ้าพิพากษาคริสตจักร เยอรมันที่ไม่เอาจริงเอาจังด้วยนาซีเยอรมันหรือ? หรือทรงพิพากษาคริสตจักร ในฝรั่งเศสที่อ่อนแอด้วยราชวงศ์ที่เลวร้ายเช่นนั้นหรือ? ระบอบเผด็จการของจีน บอกเป็นนัยว่าผู้เชื่อที่ถูกข่มเหงนั้นไม่เชื่อฟังและขาดความเชื่อที่เพียงพอที่ สมควรได้รับพระพรต่อประเทศจากพระเจ้าหรือ? ถ้าอย่างนั้น เหตุใดพระเจ้า จึงยอมให้พระพรชั่วคราวแห่งสุขภาพและความมั่งคั่งในประเทศตะวันตกที่ ทำทายาระเบียบที่พระเจ้าทรงสร้างไว้ และเฉลิมฉลองความวิปริตทางเพศและ ความผิดปกติกุรูปแบบละ? ดังที่บิลลี เกรแฮมมักพูดไว้ว่า “ถ้าพระเจ้าไม่ พินิจพิพากษาอเมริกา พระองค์จะต้องขอโทษเมืองโซโดมและโกโมราห์” จากการ

สังเกตเชิงตรรกะและประวัติศาสตร์ ระบบเวอร์กรมของการเชื่อฟังและการให้พรไม่ได้ผลอย่างที่เราสมควรจะเป็น

เป็นไปได้ไหมที่เราเข้าใจคำศัพท์ทางศาสนศาสตร์เรื่อง “การอวยพร” อย่างลวกๆ?

แทนที่จะพูดถึงพระเจ้าอวยพรคริสตจักรในอเมริกาในศตวรรษที่ 20 หรือ คริสตจักรอังกฤษในศตวรรษที่ 19 (และกล่าวเป็นนัยถึงการละเลยคริสตจักรในกัมพูชาหรือคริสตจักรในแอลจีเรีย) เราควรจำไว้ว่าพระพรสำหรับปวงประชากรของพระเจ้านั้นทรงสัญญาไว้ใน การเป็นขึ้นจากตาย เราไม่ควรหรือปรับปรุงพระพรของพระเจ้าในชีวิตนี้โดยอาศัยรูปแบบเวอร์กรมของการเชื่อฟังตามข้อตกลง อาจเป็นไปได้ว่าพระเจ้าพอพระทัยที่จะประทานพระพรทางโลกแก่บางคนในชีวิตนี้มากกว่าคนอื่นๆ แต่พรเหล่านี้ไม่ใช่รางวัลสำหรับความสัตย์ซื่อที่เพียงพอ หรือแม้แต่รางวัลสำหรับความเชื่อที่เพียงพอและการอธิษฐาน เราควรมองว่าสิ่งเหล่านี้เป็นความรับผิดชอบและโอกาสพิเศษในการถวายเกียรติแด่พระเจ้าและนำข่าวประเสริฐไปสู่ผู้คน que เข้าถึงน้อยที่สุด พระพรฝ่ายโลกของพระเจ้ามิ่วเพื่อเห็นแก่อาณาจักรของพระองค์ เราควรตีความสิ่งเหล่านี้ว่าออกแบบมาเพื่อพระมหาบัญชา ไม่ใช่สะท้อนถึงการทำงานหนักของเราและการเคร่งศาสนาที่เพียงพอที่จะผลิตเพลินเพื่อตัวเอง การจัดเตรียมอันลึกลับแห่งพระกรุณาเป็นของเราที่จะใช้ด้วยความรับผิดชอบในขณะที่เรามีโอกาส ไม่ใช่เพื่อทำตามใจตัวเองหรือแสดงความยินดีกับตัวเอง

คริสเตียนบางคนได้รับพระคุณด้วยการรับผิดชอบและโอกาสทางสุขภาพ ความมั่งคั่ง และเสรีภาพในการเดินทางและเผยแพร่ข่าวประเสริฐ ส่วนคริสเตียนคนอื่นๆ ได้รับพระคุณความรับผิดชอบและโอกาสในการทนทุกข์ การข่มเหง และสละชีพเพราะความเชื่อเพื่อเป็นพยานถึงข่าวประเสริฐ คริสเตียนที่มีสุขภาพดี มั่งคั่ง และมีเสรีภาพไม่ได้รับพรในพระคริสต์มากไปกว่าคริสเตียนที่เจ็บป่วย ยากจน และถูกคุมขัง เราทุกคนได้รับพระพรเดียวกัน คือมรดกร่วมกันในการเป็นขึ้นจากตาย บางคนได้รับชัยชนะด้วยความเชื่อ ในขณะที่บางคนได้รับความทุกข์ทรมานเพราะความเชื่อ พระผู้เลี้ยงแกะที่ดีพาเราบางคนไปยัง

ทุ่งหญ้าริมน้ำแดนสงบ ในขณะที่ทรงพาคนอื่นผ่านแม่น้ำอันเขียวกราดสู่แดน
สังหาร ไม่ว่าพระองค์จะทรงปฏิบัติต่อเราด้วยความอ่อนโยนหรือมอบเราสู่การ
ทรมานทุกข์ แต่ความเชื่อกล่าวว่า “พระเยซูทรงเป็นมรดกของข้าพระองค์”

ลองพิจารณาว่าพระเยซูตอบเปโตรในตอนท้ายของพระกิตติคุณยอห์น
อย่างไรเกี่ยวกับความอยากรู้อยากเห็นของเปโตรว่า ทำไมเขาจึงต้องทนทุกข์
เพื่อพระคริสต์ในขณะที่ยอห์นจะเสียชีวิตด้วยวัยชรา:

“เราบอกความจริงกับท่านว่า เมื่อท่านยังหนุ่ม ก็คาดเอวของท่านเองและ
เดินไปไหนๆ ตามที่ท่านปรารถนา แต่เมื่อแก่แล้ว ท่านจะเหยียดมือออก
และจะมีคนมาคาดเอวของท่าน และพาไปที่ที่ท่านไม่ปรารถนาจะไป”
(ที่พระองค์ตรัสอย่างนั้นก็เพื่อชี้ให้เห็นว่าเปโตรจะถวายพระเกียรติแด่
พระเจ้าด้วยการตายแบบใด) เมื่อตรัสอย่างนั้นแล้ว พระองค์จึงตรัสกับ
เปโตรว่า “จงตามเรามาเถิด” เปโตรเหลียวหลังเห็นสาวกคนที่พระองค์ทรง
รักตามมา (สาวกคนนั้นคือคนที่เอนตัวลงใกล้พระองค์ขณะรับประทานอาหารและทูลถามว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า คนที่จะทรยศพระองค์เป็นใคร?”)
เมื่อเปโตรเห็นสาวกคนนั้นจึงทูลถามพระเยซูว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า คนนี้
จะเป็นยังไบบ้าง?” พระเยซูตรัสกับเขาว่า “ถ้าเราอยากให้เขาอยู่นกกว่า
เราจะมา มันเกี่ยวอะไรกับท่าน? จงตามเรามาเถิด” เพราะฉะนั้นคำที่ว่า
สาวกคนนั้นจะไม่ตาย จึงลือกันไปท่ามกลางพวกพี่น้อง พระเยซูไม่ได้ตรัส
กับเขาว่าสาวกคนนั้นจะไม่ตาย แต่ตรัสว่า “ถ้าเราอยากให้เขาอยู่นกกว่า
เราจะมา มันเกี่ยวอะไรกับท่าน?” (ยอห์น 21:18-23)

ไม่ว่าเราจะทนทุกข์และตายอย่างน่าอนาจ หรือมีชีวิตยืนยาวและชื่นชม
ยินดีกับพระคริสต์ตลอดวันเวลาของเรา จุดประสงค์นั้นเหมือนกัน นั่นคือเรา
จะถวายเกียรติแด่พระเจ้า งานของเราไม่ใช่การเหตุผลที่จับต้องได้ว่า ทำไม
ลูกของพระเจ้าบางคนถึงต้องทนทุกข์ ในขณะที่คนอื่น ๆ ดูเหมือนจะก้าวจาก
ชัยชนะไปสู่อีกชัยชนะหนึ่ง นั่นขึ้นอยู่กับพระเจ้าที่จะรู้และเราจะวางใจอยู่อย่าง
เรียบง่าย เราต้องติดตามพระคริสต์เท่านั้น

ภูเขาซีนายกับภูเขาศิโยน

ภูเขาสองลูกที่สูงตระหง่านอยู่บนหน้าพระคัมภีร์และประวัติศาสตร์ของมนุษย์อย่างแท้จริง ทั้งสองเป็นตัวแทนของคนสองกลุ่ม ทั้งสองคือภูเขาซีนายและภูเขาศิโยน ภูเขาซีนายเป็นตัวแทนของสิ่งที่เป็นครรมาชาติสำหรับเราทุกคน ไม่ใช่แค่ชาวยิวเท่านั้น ภูเขาซีนายเป็นบทสรุปของกฎที่เป็นส่วนหนึ่งของกฎทางจริยธรรมที่เขียนไว้ในใจของมนุษย์ทุกคน ทุกคนและทุกสังคมดำเนินการตามหลักจริยธรรมแห่งความรักต่อเพื่อนบ้านและความยุติธรรมต่อผู้กระทำ ความผิด หากไม่มีหลักจริยธรรมร่วมกันนี้ ระเบียบของพลเมืองก็จะกลายเป็นความสับสนวุ่นวายและการไม่มีระบบ ภูเขาซีนายคือสิ่งที่จัดระเบียบครอบครัว สังคม และประวัติศาสตร์ อะไรคือต้นทุนของการจัดระเบียบ ความก้าวหน้า และความเจริญรุ่งเรืองโดยรวมของมนุษย์? มันคือการเชื่อฟัง ความสัตย์ซื่อ การปฏิบัติตามบทบัญญัติ

ภูเขาศิโยนแสดงถึงสิ่งที่เหนือธรรมชาติ นั่นคือพระคุณและความรอดผ่านการเสียสละ ไม่น่าแปลกใจที่เรื่องเล่าและตำนานอันเป็นที่รักมากมายในวัฒนธรรมส่วนใหญ่ตลอดประวัติศาสตร์จะบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับคุณธรรมสูงสุด เรื่องเล่าทั่วไปที่ทุกวัฒนธรรมชอบเล่าคืออะไร? เรียกได้ว่าเป็นเรื่องราวของความรักที่ช่วยชีวิตด้วยการเสียสละ หรือความรักที่สละชีวิตเพื่อมิตรสหาย (ยอห์น 15:13) เรื่องราวนี้ฝังอยู่ในภาพยนตร์บล็อกบัสเตอร์ของเราที่ทำให้เราร้องไห้ และในตำนานอันอบอุ่นหัวใจเหล่านั้นที่วัฒนธรรมต่างๆ ชอบเล่าให้ลูกหลานเพื่อขัดเกลาคุณธรรมของพวกเขา

แม้ว่าเรื่องราวเหล่านี้มักเป็นเทพนิยายและเรื่องในจินตนาการ แต่ก็มีเรื่องจริงเรื่องหนึ่งที่เข้าใจได้ทั้งหมด เป็นตำนานที่แท้จริงที่สุด มันเป็นตำนานของภูเขาศิโยน เป็นเรื่องราวขององค์อธิปไตยผู้เปี่ยมด้วยความกรุณาผู้สละชีวิตเพื่อศัตรูด้วยน้ำมือของศัตรู พระองค์ทรงสละชีวิตเพื่อให้พวกเขาคืนดีกับพระองค์เอง และทำให้พวกเขากลายเป็นอาณาจักรแห่งบริสุทธิ์เพื่ออาศัยอยู่ร่วมกับพระองค์ในฐานะทายาทร่วมของพระองค์ อะไรคือต้นทุนของการเข้าสู่มรดก

แห่งสวรรค์ สันติสุข และความสุขอันสมบูรณ์นี้? เช่นเดียวกับต้นทุนของภูเขาซีนาย—การเชื่อฟัง ความสัตย์ซื่อ และการปฏิบัติตามบทบัญญัติ แต่คำถามที่ดีกว่าคือ “ผู้ใดสามารถจ่ายราคานี้ได้?” กษัตริย์แห่งศิโยนจ่ายทุกอย่างด้วยชีวิตของพระองค์ ดังนั้น บัดนี้ด้วยการวางใจในพระองค์เพียงผู้เดียว ศัตรูของพระองค์จะสามารถถูกประกาศให้เป็นพลเมืองที่ชอบธรรม และถูกรับเข้าสู่ครอบครัวของพระองค์ได้ พระองค์จ่ายทั้งสิ้นแล้ว เราได้รับพระพร อาณาจักรคือสิ่งที่เราได้รับ ไม่ใช่สิ่งที่เราทำสำเร็จจนได้มา ด้วยการวางใจจากใจจริง เราจึงมั่นใจได้ว่าพระสัญญาของพระองค์จะเป็นของเราโดยไร้เงื่อนไขซึ่งตั้งบนเงื่อนไขแห่งความสัตย์ซื่ออันแน่วแน่ของพระองค์ต่อเกียรติแห่งพระนามของพระองค์

เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ของบทบัญญัติในพันธสัญญา เราต้องไม่ต่างพร้อยและไร้ตำหนิ สิ่งที่เราต้องทำคือทำงานเพื่อให้พระองค์อนุมัติ และผู้คนพูดว่า “ดูสิ่งที่เราทำเพื่อพระองค์สิ” อย่างไรก็ตาม เพื่อรับพระพรที่สัญญาไว้จากศิโยน กษัตริย์ผู้นั้นเสด็จลงจากภูเขาอย่างไร้มลทินและไร้ตำหนิ สิ่งที่เราต้องทำคือพักสงบอยู่ในความเห็นชอบของพระองค์ และผู้คนพูดว่า “ดูสิ พระองค์ทรงทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อเรา” ภูเขาซีนายกล่าวว่า “จงทำทั้งหมดนี้แล้วเจ้าจะมีชีวิตอยู่” ภูเขาศิโยนกล่าวว่า “พระองค์ทรงกระทำทั้งหมดนี้เพื่อเจ้าจะมีชีวิตอยู่”

การต่อสู้สำหรับผู้เชื่อนั้นคือการพักสงบอย่างปลอดภัยในศิโยน ความเป็นทาสในชีวิตเดิมที่ขอบตั้งเงื่อนไขของภูเขาซีนายนั้นเกาะแน่นมาก เราถูกกำหนดไว้เพื่อแสวงหาการเห็นชอบและพระพรจากพระเจ้าตามการกระทำของเรา พระสัญญาของพระเจ้าในพระคริสต์นั้นแน่นอน และเราจะได้รับมันในการเป็นขึ้นจากตาย แต่ในกรอบความคิดซีนายเก่าของเรา เราดำเนินชีวิตเหมือนกับพระสัญญาซึ่งพระคริสต์ทรงทำให้เป็นไปได้สำหรับเราจะบรรลุผลสำเร็จในชีวิตนี้หากเราตีพอ

ภูเขาซีนายและข่าวประเสริฐอีกแบบหนึ่ง

เปาโลต่อสู้กับแนวโน้มที่สร้างความสับสนให้กับซีนายและศิโยนในจดหมายของเขาถึงชาวกาลาเทีย บางคนโต้แย้งว่าพระพรที่สัญญาไว้กับอับราฮัมขึ้นอยู่กับเงื่อนไขตามธรรมเนียมปฏิบัติของโมเสส บางคนเชื่อว่าพวกเขาจะได้รับความรอดโดยความเชื่อแต่จะคงอยู่ในความรอดด้วยความสัตย์ซื่อ พวกเขา มองว่าความรอดเป็นการได้รับโดยการถูกนับว่าเป็นผู้ชอบธรรมผ่านทางความเชื่อ และจากนั้นคงอยู่ในการชำระให้บริสุทธิ์ผ่านทางความเชื่อและการประพฤติ แต่นั่นไม่ใช่พระสัญญาแห่งข่าวประเสริฐ ไม่ใช่เพียงการนัดหมายให้ผู้อ่อนแอไปพบนักบวช หลังจากนั้นจะทำงานส่วนใหญ่ที่บ้าน ไม่ใช่เลย ข่าวประเสริฐเป็นการปลุกถ่ายหัวใจแก่คนตาย คือการถ่ายเลือดและการดูแลอย่างต่อเนื่อง พวกเขาทำอะไรไม่ได้นอกจากจะวางใจในความสามารถที่เพียงพอและชื่อเสียงอันทรงเกียรติของแพทย์ ชาวกาลาเทียดำเนินชีวิตไม่สอดคล้องกับพระสัญญาแห่งข่าวประเสริฐ พวกเขาดำเนินชีวิตตามธรรมเนียมปฏิบัติที่มอบแก่โมเสสประหนึ่งว่าพวกเขาพยายามได้รับพระพรจากกรุงเยรูซาเล็มในโลกนี้ แต่เปาโลเรียกพวกเขาให้พักสงบตามพระสัญญาที่ประทานแก่อับราฮัม เพราะพวกเขาจะได้รับพระพรจากเยรูซาเล็มในสวรรค์ (กาลาเทีย 3:7-21; 4:21-31)

เปาโลกล่าวถึงปัญหามากมายในจดหมายฝากทั้งหมดของท่าน แม้กระทั่งบาปเลื่องลือและเป็นมลทินที่สุดในเมืองโครินธ์ แต่ไม่มีประเด็นใดที่ทำให้เปาโลตื่นตระหนกมากไปกว่าประเด็นนี้ในกาลาเทีย เปาโลกล่าวว่าความประพฤติของพวกเขาไม่สอดคล้องกับข่าวประเสริฐ (กาลาเทีย 2:14) ไม่ใช่ว่าพวกเขาทำบาปทางเพศที่เป็นมลทิน หรือติดตามนักเทศน์ที่เน้นความมั่งคั่งร่ำรวยเหมือนเมืองโครินธ์ เปล่าเลย ชาวกาลาเทียเพียงเพิ่มการรักษาธรรมเนียมปฏิบัติเข้าไปในข่าวประเสริฐเพื่อรับพระพรเท่านั้น ซึ่งดูรักษาความบริสุทธิ์มากและมีเจตนาที่ดี ทำดีที่สุดแล้ว พวกเขาแค่พยายามดำเนินชีวิตตามข่าวประเสริฐแล้วมันจะเป็นปัญหาได้อย่างไร? แม้แต่เปโตรและบาร์นาบัสก็ถูกหลอกโดยวิธีที่ดูเหมือนมีคุณธรรมในการเพิ่มงานดีเข้าไปในข่าวประเสริฐ แต่หลังจาก

ถูกทำให้อับอายต่อหน้าสาธารณชน เปโตรและบารนาบัสกลับใจและเปลี่ยนคำสอนของพวกเขา (กาลาเทีย 2:11-14)

การผสมระหว่างธรรมเนียมปฏิบัติและข่าวประเสริฐเพื่อให้ได้มาซึ่งพระสัญญาทำให้เปาโลโกรธเคือง กาลาเทียเป็นจดหมายร้อนแรงที่สุดของเปาโล เปาโลยังเรียกพวกเขาว่า “โง่เขลา” และ “ถูกสะกดดวงจิต” (3:1) โดยบอกว่าความสับสนของธรรมเนียมปฏิบัติและข่าวประเสริฐไม่ได้เป็นเพียงการก้าวก่ายดูแลด้านศาสนศาสตร์เท่านั้น มันเป็นงานของศัตรู เป็นหลักฐานของสงครามฝ่ายวิญญาณ ความจริงก็คือผู้ก่อการร้ายวางยาพิษในอาหารแห่งข่าวประเสริฐอันสดใหม่ มันอาจจะรสชาติดีต่อสุขภาพ แต่ถ้าไม่โยนมันทิ้ง มันจะฆ่าพวกเขา เปาโลกล่าวว่าใครก็ตามที่กำลังสอนข่าวประเสริฐอื่น คนเช่นนี้ควรถูกโยนลงไปในนรก (กาลาเทีย 1:6-9) แต่แน่นอนว่ายังมีพื้นที่ให้กลับใจเหมือนที่เปโตรและบารนาบัสได้ทำ แต่นั่นเป็นปัญหาร้ายแรงมาก มันไม่ใช่เกมคำศัพท์ที่มีความแตกต่างเล็กน้อยและเน้นต่างกัน อย่างที่นักปฏิรูปได้สอนว่า ไม่ว่าคุณจะปฏิบัติตามมาตรฐานอย่างสมบูรณ์เพื่อรับพระพรที่สัญญาไว้ของพระเจ้า หรือการทนทุกขที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานนั้น ก็ก่อให้เกิดการสาปแช่งของพระเจ้า (กาลาเทีย 3:10-14)

ยินดีต้อนรับสู่ภูเขาชีนาย คริสต์ศาสนาแบบเวอร์กรรมก็คือภูเขาชีนายที่แฝงกายด้วยเจตนาดี และความเคร่งศาสนาที่มีคุณธรรมซึ่งใส่เข้าไปในพระคุณราวกับว่า เราสามารถทำตามพระสัญญาจนบรรลุได้ ในแง่ของฆราวาส นี่คือการแตกต่างระหว่างการมองว่าข่าวประเสริฐเป็นคำแนะนำที่ดีกับการประกาศที่ดี มันเป็นการแตกต่างระหว่างการมองว่าข่าวประเสริฐเป็นงานส่วนตัวที่ปรับปรุงภายในเรา กับงานอันมีจุดมุ่งหมายในการไถ่เรากายนอก มันเป็นการแตกต่างระหว่างพระคริสต์ที่ทำงาน ใน เราผ่านทางความสัตย์ซื่อของเรา กับพระคริสต์ที่ทำงาน เพื่อ เราผ่านทางความเชื่อของเราเท่านั้น ภูเขาชีนายมองว่าข่าวประเสริฐเป็นการฟื้นฟูจิตวิญญาณ ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อเวลาผ่านไปโดยคำนึงถึงความสามารถและความเต็มใจของเรา ภูเขาศิโยนมองว่าข่าวประเสริฐคือการไถ่ ซึ่งเกิดขึ้นในสามชั่วโมงบนไม้กางเขนที่เต็มไปด้วยโลหิตในช่วงเทศกาลปัสกา

ที่กรุงเยรูซาเล็ม แม้ในขณะที่เราไร้ความสามารถและไม่เต็มใจก็ตาม ภูเขาซีนายกล่าวว่า พระเยซูทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเราที่ให้ความช่วยเหลือเรา หากเรามีความเชื่อและการเชื่อฟังเพียงพอ ภูเขาซีนายกล่าวว่า พระเยซูทรงเป็นผู้แก้ต่างแทนเราซึ่งทำให้เราพ้นผิด ขอเพียงเรามีความเชื่อเท่านั้นในการเชื่อฟังของพระองค์เท่านั้น แบบแรกคือหลักคำสอนของนิกายโรมันคาทอลิกในยุคกลาง และแบบหลังคือชาวประเสริฐโบราณของอัครทูตและบรรพบุรุษของคริสตจักรที่กลุ่มปฏิรูปได้ค้นพบอีกครั้ง ไม่มีทางที่สาม ถนนสายกลางของนิกายโรมันคาทอลิก—เป็นการเพิ่มความพยายามของคุณเข้าไปในการช่วยเหลือด้วยพระคุณของพระเจ้า—เป็นแนวคิดที่แพร่หลายไปทั่วทุกการประกาศข่าวประเสริฐในปัจจุบัน คุณไม่ได้ร่วมมือกับพระคุณของพระเจ้าเพื่อทำให้คุณเป็นที่ยอมรับมากพอที่จะรู้สึกมั่นใจในความพอพระทัยจากพระองค์ หลักคำสอนเรื่องหลักประกันในพระคริสต์เท่านั้นโดยพระคุณเท่านั้นผ่านทางความเชื่อเท่านั้น ที่จะสังหารคริสต์ศาสนาแบบเวอร์กรรมได้ คริสตจักรทั่วโลกกำลังอ่อนล้าภายใต้มนต์สะกดยุคกลางแห่งการกระทำตามแนวคิดเวอร์กรรม มันขับเคลื่อนด้วยความกลัวว่าจะไม่รู้สึกรู้หา คิด และทำมากพอที่จะทำให้พระพรของพระเจ้าหลังไหลออกมา นี่เป็นชาวดีปปลอมอีกแบบหนึ่งที่มารชอบเผยแพร่ มันหลอกเราด้วยการใช้คำศัพท์ที่ดีมีคุณธรรมของภูเขาซีนาย สำหรับพลเมืองแห่งซีนาย ธงของเราควรเป็นว่า “ข้าพเจ้าถูกตรึงร่วมกับพระคริสต์แล้ว ข้าพเจ้าเองไม่มีชีวิตอยู่ต่อไป แต่พระคริสต์ต่างหากที่ทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า ชีวิตซึ่งข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในร่างกายขณะนี้ ข้าพเจ้าดำเนินอยู่โดยความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้าผู้ได้ทรงรักข้าพเจ้า และได้ทรงสละพระองค์เองเพื่อข้าพเจ้า” (กาลาเทีย 2:20)

บั๊กสงบในซีนาย

ชีวิตคริสเตียนไม่ใช่การไม่ใส่ใจหรือความพยายามที่ขับเคลื่อนด้วยความกลัว การต่อต้านการประยุกต์เวอร์กรรมเข้ามาในการเชื่อฟังของคริสเตียนไม่ควรกระตุ้นให้เกิดความเกียจคร้านหรือเย็นชา แต่การเชื่อฟังวิถีทางของพระเจ้า

อย่างถูกต้องควรเกิดขึ้นจากการสำนึกในพระคุณและชื่นชมยินดีในความรักของพระเจ้าในข่าวประเสริฐของพระคริสต์ เนื่องจากพระคริสต์ทรงเป็นเครื่องบูชาไถ่ความผิดของเรา เราจึงสามารถเข้ามาในการสถิตของพระเจ้าด้วยการขอบพระคุณ พระพรของศิโยนหนุนใจให้จิตวิญญาณของเราพักสงบอย่างปลอดภัยในความรักของพระเจ้า เราไม่สามารถปรับปรุงความรักของพระองค์หรือลดทอนความรักของพระองค์ลงโดยอาศัยการกระทำของเรา จากสันติสุขที่มั่นคงในพระเจ้าเช่นนี้ เราสามารถติดตามพระองค์ด้วยความพึงพอใจด้วยความยินดี โดยรู้ว่าความชอบธรรมทั้งสิ้นของเราอยู่ในสวรรค์ ประทับอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า และพระพรฝ่ายวิญญาณและพระสัญญาของพระเจ้าทั้งสิ้นในการเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์นั้นปลอดภัยสำหรับเรา ให้พระพรของพระเจ้าจากศิโยนเต็มเต็มคุณด้วยความหวังและความชื่นชมยินดีอันไม่อาจบรรยายได้ ขอให้คุณดำเนินชีวิตโดยความเชื่อในพระคริสต์ผู้ทรงสถิตอยู่ในคุณ และเป็นความหวังแห่งศักดิ์ศรีของคุณ

คำถามใคร่ครวญ

1. เมื่อพิจารณาถึงภาพเปรียบเทียบระหว่างมะปรางกับเมฆ คุณเคยมีประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตแบบเวอร์กรรมของคริสเตียนในคณะนิกายหรือธรรมเนียมประเพณีของคุณในทางใดบ้าง?

2. การอภิปรายเรื่องภูเขาซีนายและภูเขาติโยนช่วยอธิบายว่า คริสเตียนควรเข้าใจการรับพระสัญญาของพระเจ้าอย่างไร?

คำถามใคร่ครวญ

3. คุณได้ข้อคิดประการใดจากบทนี้ เกี่ยวกับหลักประกันเพื่อจะหนุนใจใครสักคน?

เวอร์กรรมและ การเติบโตของคริสเตียน

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ

*“พระองค์จะทรงพิทักษ์ผู้มีใจแน่วแน่ไว้ในสวัสดิภาพ
ที่สมบูรณ์ เพราะเขาวางใจในพระองค์ จงวางใจใน
พระยาห์เวห์เป็นนิรันดร์ เพราะยาห์ คือพระยาห์เวห์ ทรงเป็น
ศิลาานิรันดร์” (อิสยาห์ 26:3-4)*

“ใครคือศาสตราจารย์คนโปรดของคุณ?” พิภพถามเพื่อนร่วมห้องสองคน หลังจากเทอมแรกของวิทยาลัยพระคริสตธรรม พิภพ ภูผา และปกเกล้ากำลังออกไปทานอาหารค่ำในคืนวันอาทิตย์ก่อนสัปดาห์สุดท้าย ขณะที่พวกเขาครุ่นคิดถึงประสบการณ์และการเติบโตฝ่ายวิญญาณ พวกเขาแต่ละคนพบว่าตนเองผูกพันกับศาสตราจารย์คนหนึ่งผู้สร้างผลกระทบต่อนักเรียนมากกว่าท่านอื่นๆ

ภูผากล่าวว่า “ศาสตราจารย์คนโปรดของผมคือ ดร.อาการีวัล ชั้นเรียนสำรวจพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมของเขามีเนื้อหาที่น่าสนใจไปใช้ได้เสมอ ผมไม่เคยเข้าใจพันธสัญญาเดิมมาก่อนเลยจนได้มาเรียนกับเขา เขาทำให้เรื่องนี้มีชีวิตขึ้นจนในที่สุด ผมก็เข้าใจวิธีสอนและเชื่อฟังพระบัญชาของพระเจ้า ทุกชั้นเรียนเต็มไปด้วยขั้นตอนภาคปฏิบัติสำหรับการเดินกับพระเจ้า น่าแปลกใจที่อิสราเอลฝ่ายแพ้อยู่ครึ่ง หากพวกเขาเพียงแค่เข้าใจว่า จะเชื่อฟังพระวอนของพระเจ้าได้ดีขึ้นอย่างไร ผมสงสัยว่าพวกเขาจะประสบความสำเร็จมากขึ้นตามที่พระเจ้าสัญญากับโยชูวาหรือไม่”

ปกเกล้าตอบว่า “ชั้นเรียนที่ดีที่สุดที่ผมคือภูมิหลังและวัฒนธรรมของพระคัมภีร์กับ ดร.วัตคินส์ ชายคนนี้รู้จักเนื้อหาของเขาเป็นอย่างดี เขาดึงเนื้อหาต่างๆ ออกมาจากพระคัมภีร์ โลกทัศน์ของโลกตะวันออกใกล้ยุคโบราณ และแหล่งข้อมูลอ้างอิงที่น่าสนใจต่างๆ ซึ่งเปลี่ยนวิธีที่ผมเข้าใจเนื้อหาในพระคัมภีร์ไปอย่างสิ้นเชิง ผมเข้าใจมาโดยตลอดว่า พระคัมภีร์สื่อถึงการไถ่บาปของพระคริสต์สำหรับคนบาป ในขณะที่เราหวังในสวรรค์ แต่ตอนนี้ผมเห็นว่าพระคัมภีร์คือแผนของพระเจ้าในการเปลี่ยนแปลงจักรวาลโดยการให้ประชากรของพระองค์ทำพันธกิจนี้ พระเยซูสิ้นพระชนม์เพื่อจักรวาล ไม่ใช่แค่เพื่อจิตวิญญาณเท่านั้น ผมคิดว่ามันเป็นเรื่องเกี่ยวกับสิ่งที่พระเจ้าทำเพื่อช่วยจิตวิญญาณของเรามาโดยตลอด แต่ตอนนี้ ผมเข้าใจแล้วว่ามันคือสิ่งที่ผมได้ทำกับพระเจ้าเพื่อเปลี่ยนแปลงโลก”

พิภพพูดเสริม “บอกตามตรงว่าผมรู้สึกถึงความรักของพระเจ้ามากในชั้นเรียน การสร้างชีวิตฝ่ายวิญญาณกับ ดร.ยง นั่นคือชั้นเรียนที่ดีที่สุด วิธีที่เขาอธิบายและเชิญพระวิญญาณระหว่างชั้นเรียนทำให้ผมรู้สึกสันติสุข การสถิตอยู่ของพระเจ้าอยู่บนเราอย่างหนักแน่นทุกเช้าวันจันทร์ เขาเปี่ยมด้วยการเจิมจากพระเจ้า ดังนั้น ผมดีใจมากที่ได้เข้าเรียนในภาคเรียนแรก ผมคิดว่าผมคงจะสูญเสียความรักดั้งเดิมที่มีต่อพระเยซูไปภายในภาคการศึกษาที่สอง โดยไม่ได้เรียนรู้วิธีดำเนินชีวิตในการทรงสถิตของพระเจ้าอย่างบริบูรณ์และไม่ได้เรียนรู้ที่จะฟังเสียงของพระองค์”

ไม่เคยพอ

เราทุกคนมักจะชื่นชมและเลียนแบบคนที่มีอิทธิพลต่อชีวิตของเราที่ดูเหมือนจะประสบความสำเร็จทางจิตวิญญาณอย่างสูง วิธีที่เราแต่ละคนนิยามความสำเร็จฝ่ายวิญญาณอาจแตกต่างกันไป แต่เราทุกคนมองหาบุญและบรรดาเบาะแสสู่คำปรึกษาอันลึกซึ้งของพระเจ้า เราฟังเพื่อหาถ้อยคำอันล้ำลึกของพระองค์ เรามองหาพระประสงค์ล้ำลึกของพระองค์ และเราโหยหาวิธีการล้ำลึกของพระองค์ เราตอบสนองตามสัญชาตญาณเหมือนมีไคต์ให้ต้องถอดรหัส พระเจ้า

ทรงประทานพระพรอันล้นกลับแก่ผู้แสวงหาที่แน่วแน่และเปี่ยมด้วยความเชื่อมากที่สุด บางคนปรารถนาที่จะเรียนรู้จากนักวิชาการ บางคนปรารถนาที่จะติดตามผู้มีสติปัญญาของพวกเขา และคนอื่นๆ พยายามรับรู้และศึกษาเรื่องราวหรือเคล็ดลับฝ่ายวิญญาณจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในด้านนี้ พวกเขาล้วนเป็นที่ปรึกษาด้านเวรกรรมที่เรายกการถอดรหัสของตนโดยไม่ตั้งใจ แต่รหัสเหล่านั้นไม่อาจให้เข้าถึงโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย สิ่งเหล่านั้นมาพร้อมกับราคาของการกระทำ ความรู้สึก ความคิด หรือความเชื่ออะไรบางอย่างให้มากพอ บุญแท้ที่ไขได้ทุกถ้อยคำนั้นก็คือ “ความเพียงพอ”

ดังนั้นคำถามคือจะรู้ได้อย่างไร ว่าเมื่อไรที่เพียงพอแล้วคือเพียงพอจริงๆ? แน่นนอน เพียงพอคือช่วงเวลาที่เราที่รับรู้ได้จากพระเจ้ามีมากกว่าการลงโทษที่รับรู้ได้จากพระเจ้า แต่สำหรับจิตสำนึกที่อ่อนไหวยิ่ง คำถามยังคงอยู่ว่า ฉันต้องทำ อะไร ถึงจะเพียงพอ? เหตุใดคริสเตียนคนนั้นจึงมีชีวิตที่ดูเหมือนอยู่ในพระพรเปี่ยมล้น ขณะที่ฉันต้องพยายามอย่างเต็มกำลังและต่อสู้ดิ้นรนวันแล้ววันเล่า? โดยปกติ คำตอบนั้นจะขึ้นอยู่กับการฝึกฝนระดับจริยธรรม การคาดเดาลึกลับ หรือประสบการณ์ลึกลับในระดับหนึ่ง กระนั้น พระคัมภีร์จะไม่ยอมให้แนวคิดเรื่องเวรกรรมดำรงอยู่ “ไม่มีผู้ใดเป็นคนชอบธรรมสักคนเดียว ไม่มีเลย ไม่มีคนที่เข้าใจ ไม่มีคนที่แสวงหาพระเจ้า” (โรม 3:10-11) ไม่มีใครชอบธรรมสมบูรณ์แบบตลอดไป แนวคิดเรื่องรักษาจริยธรรมนั้นไม่มีทางเพียงพอ ไม่มีใครที่มีความเข้าใจลึกลับอย่างเพียงพอ: การคาดคะเนก็ไม่เพียงพอ ไม่มีใครที่ประสบความสำเร็จในการแสวงหาและรักษาการทรงสถิตอยู่ของพระเจ้าโดยปราศจากคนกลาง: ประสบการณ์ลึกลับก็ไม่เพียงพอ

นี่ไม่ได้หมายความว่า ตามกฎธรรมชาตินั้น ไม่มีใครทำที่จะทำได้เลย ไม่มีใครรู้อะไรเลย และไม่มีใครแสวงหาพระเจ้าผู้สร้างจริงๆ ปัญหาคือมนุษย์อยู่ในสภาวะล้มลงในบาป หรือระบบค่านิยมทางวัฒนธรรมก็ตกต่ำไม่อาจแสวงหาพระเจ้าได้อย่างเกิดผล ไม่อาจเข้าใจพระเจ้าอย่างแท้จริง และไม่อาจเชื่อฟังพระเจ้าอย่างสมบูรณ์แบบ หลายคนในสภาวะตกต่ำพยายามสุดความสามารถแต่นั้นก็คือปัญหา พวกเขาบกร่องอยู่เสมอ ไม่มีใครประสบความสำเร็จในการ

ได้รับพระพรของพระเจ้าผ่านทางจริยธรรม การคาดคะเน หรือประสบการณ์
ลึกลับ และพระเจ้าไม่เคยให้ผ่านโดยอาศัยความตั้งใจที่จริงใจ ผลสอบมีแค่
สอบผ่านกับสอบตก และทุกคนสอบตก

ทางนั้น ความจริง และชีวิต

สำหรับบรรดาคนที่เคยไปงานแสดงสินค้าหรือละครสัตว์ และเดินทางทางเดิน
ที่เป็นห้องกระจก พวกเขาอาจจำความรู้สึกเหมือนติดอยู่ในเขาวงกตกระจกได้
ทุกทิศทางที่พวกเขา มอง พวกเขาเห็นภาพสะท้อนของตัวเองที่สะท้อนจาก
กระจกบานต่างๆ และกระจกบางบานก็ทำให้ภาพดูกว้างหรือสูงเป็นพิเศษ
สำหรับเด็กที่ติดอยู่ในเขาวงกตกระจก ช่างน่ากลัวจริงๆ เพราะความเป็นจริง
รู้สึกเหมือนกำลังหลงทาง สิ่งปกติเดียวที่พวกเขาารู้สึกคือพื้นดินที่พวกเขายืนอยู่
เมื่อเด็กพบทางออกจากเขาวงกตกระจก พวกเขาจะโล่งใจที่ไม่ถูกรบกวนจาก
การบิดเบือนตัวเองอันบิดเบี้ยวและน่าเกลียด ความปลอดภัยในการอยู่ร่วมกับ
พ่อแม่อย่างปลอดภัยถือเป็นสันติสุขอย่างน่าอัศจรรย์

เรากำลังอาศัยอยู่ในเขาวงกตกระจก และพระเยซูทรงนำสันติสุขมาสู่การ
แสวงหาความเพียงพออย่างไม่หยุดยั้งของเรา นั่นคือการเชื่อฟังทางจริยธรรม
ที่เพียงพอ เรียนรู้ความจริงที่เพียงพอ และแสวงหาชีวิตที่เพียงพอ พระเยซูทรง
นำสันติสุขมาโดยการทำให้ตระหนักว่า ความพยายามทั้งปวงของเรานั้นไม่
เพียงพอ พระองค์ทรงเป็นวิธีแก้ปัญหามาของเรา “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง
และชีวิต ไม่มีใครมาถึงพระบิดาได้นอกจากจะมาทางเรา” (ยอห์น 14:6)

พระเยซูทรงเป็นมหาบุรุษที่ผู้ทรงเชื่อฟังทั้งในชีวิตและในความตาย ทรง
ประสบความสำเร็จตามสิ่งที่ผู้ทรงจริยธรรมพยายามบรรลุ: “เราเป็นทางนั้น”
เราพบเส้นทางสู่พระบิดาได้ผ่านทางความเชื่อในพระคริสต์เท่านั้น

พระเยซูทรงเป็นผู้เผยพระวจนะซึ่งเปิดเผยพระดำรัสถึงสิ่งที่การคาดคะเน
อ้างว่าได้รับ: “เราเป็นความจริง” เราเรียนรู้ที่จะรู้จักพระบิดาผ่านทางความเชื่อ
เท่านั้นในพระคริสต์เท่านั้น

พระเยซูทรงเป็นกษัตริย์ผู้เปี่ยมด้วยสิทธิอำนาจที่จะรับประกันความ
บริบูรณ์ของชีวิตในการเป็นขึ้นจากตายซึ่งประสบการณ์ลึกกลับแสวงหาในขณะนี้:
“เราเป็นชีวิต” เราชื่นชมยินดีในความหวังในพระสิริของพระเจ้าพระบิดาโดย
อาศัยความเชื่อเท่านั้นในพระคริสต์เท่านั้น

ความเชื่อเท่านั้นกับการบิดเบือนของเวรกรรม

บรรดาการบิดเบือนที่เกิดจากแนวคิดเวรกรรมเหล่านี้ ไม่ว่าจะเป็นเส้นทาง
สู่พระบิดา ความจริงของพระบิดา และชีวิตในพระบิดานั้นคุกคามธรรมชาติ
สำคัญของแนวคิดเรื่อง “ความเชื่อเท่านั้น” ความเชื่อเท่านั้นเรียกร้องสามสิ่ง:
ความรู้ การยอมรับ และการวางใจ เราต้องรู้จักความจริงของพระคริสต์และ
พระราชกิจของพระองค์ซึ่งก็คือประวัติศาสตร์ แต่กระนั้น นักประวัติศาสตร์
ฝ่ายโลกก็สามารถรู้เรื่องนี้ได้ เราต้องยอมรับว่า ความจริงของพระคริสต์และ
พระราชกิจของพระองค์เป็นความจริงและส่งผลต่อนิรันดร์ของเราซึ่งเป็นหลัก
คำสอน กระนั้น แม้พวกมารร้ายก็ยอมรับเรื่องนี้ ในที่สุดเราต้องวางใจในความจริง
ของพระคริสต์และพระราชกิจของพระองค์เพื่อเราซึ่งก็คือชาวประเสริฐ มีเพียง
คริสเตียนเท่านั้นที่สามารถไว้วางใจสิ่งนี้ได้ การต่อสู้เพื่อการเติบโตของ
คริสเตียนคือการตระหนักว่า เส้นใยอ่อนแอของความเชื่อที่แท้จริงเดียวเท่านั้น
ในพระคริสต์เท่านั้นก็ทำให้พระเจ้าพอพระทัยมากกว่าชีวิตแห่งสุดยอดความ
เชื่อฟังของเราอันปราศจากความเชื่อ ความจริงนี้ใช้ได้แม้กับผู้ที่มิเจตนา
อันบริสุทธิ์ที่สุด และรักพระเจ้าและเพื่อนบ้านอย่างสุดหัวใจ แขนอันอ่อนแอ
ข้างเดียวของความเชื่อเท่านั้นที่จะได้รับความชอบธรรมและพระพรแห่ง
พระสัญญาของพระคริสต์อย่างนิรันดร์ ขณะที่แขนอันแข็งแกร่งของความ
สัตย์ซื่ออันหมั่นก็ล้มเหลวที่จะบรรลุถึงความชอบธรรมและพระพรแห่งสัญญา
แม้เพียงเสี้ยววินาทีเดียว

แนวคิดจอมปลอมแบบเวรกรรมเหล่านี้โจมตีแนวคิดความเชื่อเท่านั้น โดย
การเสนอทางเลือกอื่นในการมาหาพระบิดาผ่านทางพระคริสต์ในฐานะบุโรหิต
ความจริงของพระคริสต์ในฐานะผู้เผยพระวจนะและชีวิตของพระคริสต์ในฐานะ

กษัตริย์ ความเชื่อเท่านั้นคือแกนกลางที่เชื่อมโยงเรากับบรรดาพระพรที่พระเจ้าได้สัญญาไว้ สิ่งจอมปลอมเหล่านี้ได้เพิ่มหรือลดทอนความเรียบง่ายของการพักสงบในพระคริสต์เท่านั้น และรับพระพรที่พระเจ้าได้สัญญาไว้

การคาดเดาโอ้อวดเรื่องความรู้พิเศษ ซึ่งก็เป็นบาปของความคิด มันสั่งว่า “จงรู้ให้มากขึ้น!” และคำถามกวนใจก็คือ “ฉันรู้พอแล้วหรือยัง?” แต่องค์ผู้เผยพระวจนะของเราเปิดเผยพระปัญญาและความรู้ที่แท้จริงในข่าวประเสริฐของพระองค์

ศีลธรรมนิยมยอมรับความเพียงพอของการรักษากฎเกณฑ์ซึ่งก็เป็นบาปแห่งเจตจำนง เรียกร้องให้ผู้คน “จงทำมากขึ้นและทำให้ดีกว่าเดิม!” และคำถามหลอกหลอนก็คือ “ฉันทำมากพอแล้วหรือยัง?” แต่องค์มหาบุรุษหิตของเราก็สำแดงวิถีทางผ่านพระราชกิจที่สำเร็จแล้วของพระองค์

ประสบการณ์ลึกลับไว้วางใจความสามารถในการแสวงหาและรักษาความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพระเจ้าโดยไม่ต้องมีคนกลาง ซึ่งก็เป็นบาปของจิตใจ มันให้สัญญาว่า “คุณสามารถขึ้นไปเองได้!” และคำถามที่คอยหลอกหลอนก็คือ “ฉันแสวงหาพระเจ้าเพียงพอแล้วหรือยัง?” แต่พระมหากษัตริย์ของเราก็ได้เสด็จลงมาทำให้พระสัญญาสำเร็จ และจากนั้นได้เสด็จขึ้นสู่ภูเขอันบริสุทธิ์ซึ่งพระองค์ทรงจัดเตรียม สถานที่แห่งความยินดีเกินจะบรรยายในพระนิเวศของพระบิดา

การเชื่อในความเชื่อ?

อีกรูปแบบของการบิดเบือนแนวคิดความเชื่อเท่านั้น คือการเชื่อในความเชื่อ นี่คือจุดที่เราสับสนระหว่างเป้าหมายแห่งความเชื่อของเรา (พระคริสต์) กับตัวความเชื่อเอง คุณสามารถได้ยินเรื่องนี้เมื่อเราต้องรับมือกับการจัดเตรียมรุนแรงที่ลึกลับ และพูดประมาณว่า “สิ่งเดียวที่ทำให้ฉันผ่านพ้นไปได้คือความเชื่อของฉัน” “ฉันแค่ต้องเชื่อ” และ “ฉันมีความเชื่อเข้มแข็ง” “ความเชื่อ” แบบนี้เป็นรหัสสำหรับความมั่นคงทางจิตวิทยา ซึ่งเราสามารถสร้างขึ้นเองได้ด้วยการอธิษฐานอย่างเข้มข้นจนกว่าเราจะรู้สึกพอใจกับความพยายามของเรา ในที่สุด เราก็มี “ความเชื่อ” มากพอจะบรรเทาความกังวลพลุ่งพล่านได้ เราไม่กังวลเกี่ยวกับ

สถานการณ์ที่อธิษฐานขออีกต่อไป ตอนนี้เรารู้สึกโล่งใจและได้ปลดปล่อยอารมณ์ทางจิตวิทยาแล้ว เราเรียกมันว่า “ความสงบภายใน” จากนั้น “การตรวจสอบจิตวิญญาณของเรา” จึงลดลง เรามีความเชื่อมากพอที่จะเคลื่อนภูเขา ความเชื่อของเราได้ปลดปล่อยกองทัพทูตสวรรค์ในสวรรค์เพื่อขับไล่อำนาจแห่งความมืดที่ขัดขวางเราไม่ให้คว้าเอาพระพรทั้งหมดของพระเจ้าเพื่อเรา

อย่างไรก็ตาม ถ้าเราไม่มีความเชื่อเพียงพอ พระพรของพระเจ้าจะน้อยอย่างเศร้าสร้อยในสวรรค์ขอให้เราสร้างความเชื่อให้ใหญ่เท่าเมล็ดมัสตาร์ดเม็ดหนึ่งเสียก่อน น่าเสียดายที่ดูเหมือนเราจะไม่สามารถทำให้ตัวเองเชื่อได้เพียงพอ ถ้าเราจริงใจต่อตัวเอง เราไม่รู้จักจริงๆ ว่า เราจะมีขนาดความเชื่อเพิ่มขึ้นเท่าเมล็ดมัสตาร์ดเมื่อไหร่ แต่ความรู้สึกอบอุ่นของการปลดปล่อยทางจิตใจนั้นเป็นคำใบ้บอกว่าเราได้สร้างสันติสุขกับพระเจ้าขึ้นใหม่ผ่านทางความเชื่อที่เพียงพอของเรา และเราได้อธิษฐานอย่างจริงจังมากพอ เราได้ร้องเพลงด้วยความรักอันหวานซึ่งมากพอ เราได้สละทุกสิ่ง และเราก็ตั่งใจตามนั้นอย่างเพียงพอ เราปล่อยมือและปล่อยให้พระเจ้าทำกิจเพียงพอ เรายอมจำนนอย่างไม่ลืมหูลืมตาต่อผู้มีสิทธิอำนาจฝ่ายวิญญาณของเราในทุกทางมากพอ เราศึกษาและเรียนรู้มากพอ และในแง่ของหลักประกันแห่งความเพียงพอของเรา เราได้สังเกตเห็นหมายสำคัญบางอย่างที่เป็นการอนุญาตจากพระเจ้า หมายสำคัญเหล่านั้นมีลักษณะที่คลุมเครือเล็กน้อย แต่เราให้กำลังใจกับตัวเราเองว่า ความสัมพันธ์ผ่านทางความเชื่ออันเข้มแข็งในพระเจ้ากำลังถูกศัตรูโจมตีอยู่ นั่นเป็นหมายสำคัญที่ดีว่า เรายังอยู่ในพระประสงค์ของพระเจ้าและเดินต่อไปในพระวิญญาณของพระองค์ สงครามฝ่ายวิญญาณคือหมายสำคัญว่าเราบรรลุแล้ว นั่นต้องสื่อว่าความเชื่อของเราแข็งแกร่งมากพอ สิ่งดีๆ กำลังมาถึง ได้เวลาสนุกกันแล้ว

การเชื่อในความเชื่อเช่นนี้เปรียบเสมือนผู้โดยสารบนเครื่องบินกับลูกขायตัวเล็กที่กลัวการบิน จะเป็นอย่างไรถ้าพ่อแม่รับประกันกับลูกขायว่า เขาควรไว้วางใจในความสามารถของเขาในการนั่งเฉยๆ และคาดเข็มขัดนิรภัยตลอดเที่ยวบิน และนั่นจะพาเขาไปถึงจุดหมายปลายทางได้? เด็กอาจจะเชื่อได้สักครั้งหนึ่ง แต่จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อเขาต้องไปเข้าห้องน้ำ? หลักประกันหายไป ดังนั้น

เขาจึงยืนอยู่ตรงทางเดิน รอคิวที่จะไปเข้าห้องน้ำ และเราเริ่มไม่มั่นใจว่า ตนจะไปถึงที่หมายได้อย่างแน่นอน แล้วหากเกิดสภาพอากาศแปรปรวนขณะที่เขาอยู่ในทางเดินล่ะ? เด็กคนนั้นจะตีความว่า มันเกิดขึ้นเพราะเขาไม่รัดเข็มขัดหรือเปล่า? แทนที่จะเป็นเช่นนั้น เป็นการดีกว่าหรือไม่ ที่จะเปลี่ยนจากการให้ลูกชายไว้วางใจในสิ่งต่างๆ ที่เขาต้องทำ แล้วไปย้ำเตือนเขาถึงความน่าเชื่อถือและสมรรถภาพที่เพียงพอของนักบินและเครื่องบินในการส่งพวกเขาไปยังจุดหมายปลายทางอย่างปลอดภัย ลูกชายสามารถพักผ่อนบนท้องฟ้าในที่หนึ่งหรือในห้องน้ำในขณะที่เขาได้รับพรของเทียบบินของมนุษย์ นักบินและเครื่องบินของเขาจะส่งถึงจุดหมายตามที่สัญญาไว้

การเชื่อในความสัตย์ซื่อ?

อีกรูปแบบหนึ่งที่บิดเบือนแนวคิดความเชื่อเท่านั้นคือ การเชื่อในความสัตย์ซื่อ แนวคิดนี้ได้รับความนิยมมากขึ้นในบางวรรณกรรมของกลุ่มอิวานเจลลิคอล การบิดเบือนนี้วัดได้ง่ายกว่าการเชื่อในความเชื่อ แนวทางนี้บอกว่าพระเจ้าทรงอวยพรผู้ที่เชื่อฟังและกลับใจมากพอ ปรีศนาที่มองเพื่อนของโยบเสนอก็คือว่า ถ้าคุณยังต่อสู้ดิ้นรนอย่างต่อเนื่อง นั่นหมายความว่า คุณไม่ได้เพิ่มความเชื่อให้สมกับความสัตย์ซื่อ แต่ถ้าคุณได้รับพระพร นั่นเป็นหมายสำคัญว่าคุณได้แก่สมการทางคณิตศาสตร์นี้ได้แล้ว:

- ความเชื่อ – ความสัตย์ซื่อที่เพียงพอ = บทเรียนอันเจ็บปวดที่เกิดอย่างคาดเดาไม่ได้
- ความเชื่อน้อย – ความสัตย์ซื่อ = รูปแบบของการลงโทษ
- ความเชื่อที่เพียงพอ + ความสัตย์ซื่อที่เพียงพอ = รูปแบบทั่วไปของพระพร
- ความเชื่อที่เข้มแข็ง + ความสัตย์ซื่อที่พิเศษ = การลบล้างโทษของพระพรอันน่าอัศจรรย์

หากจะใช้เรื่องเปรียบเทียบก่อนหน้านี้ การเชื่อในความสัตย์ซื่อก็ก็น่าเหมือนกับพ่อแม่บนเทียบบินที่ยืนยันกับลูกชายที่วิตกกังวลว่า พวกเขาจะไปถึงจุดหมาย

ปลายทางแน่ เพราะพวกเขาเป็นลูกค้าประจำของสายการบินนั้น พวกเขาไม่เคยบินกับสายการบินอื่นเลย พวกเขายินดีจ่ายเงินเพิ่มเติมที่แพงกว่าค่าบริการของสายการบินคู่แข่ง และพวกเขาคือลูกค้าที่ภักดีมาก—พวกเขาต้องได้ขึ้นเครื่องก่อน และพวกเขาได้นั่งชั้นหนึ่ง เห็นได้ชัดว่าความภักดีของลูกค้าแสดงให้เห็นสัญญาณของการประสบความสำเร็จ พวกเขาจะถึงที่หมายโดยสวัสดิภาพอย่างแน่นอน ท้ายที่สุด นั่นคือสิ่งที่พวกเขาได้จ่ายมาตลอดหลายปี ผลตอบแทนจากความภักดีของพวกเขาไม่มีแต่จะเพิ่มขึ้น และหลักประกันของพวกเขา ก็ควรเพิ่มขึ้นเช่นกัน ลูกชายควรติดสติ๊กเกอร์สายการบินและบอกตัวเองว่าพวกเขาเป็นบุคคลสำคัญที่สะสมคะแนนได้สูงมาก ทุกอย่างควรจะได้ผลตามที่พวกเขาปรารถนา

ความเชื่ออันปราศจากความสัตย์ซื่อก็ตายแล้ว เราไม่ต้องการรักพระเจ้า และผู้อื่นเพียงคำพูดที่ไร้ซึ่งการกระทำ ยิ่งไปกว่านั้น หากเราต้องการพระพรของพระเจ้าจริง ๆ เราควรพยายามก้าวไปให้ไกลกว่าบรรทัดฐานของการเชื่อฟัง ทำไม่ไม่ลองพยายามเป็นคนสำคัญของพระเจ้า ลูกคนโปรดของพระองค์ และเป็นของล้ำค่าของพระองค์ล่ะ? พระคัมภีร์ไม่ได้บอกว่า พระเจ้าปรารถนาเครื่องบูชาด้วย ไม่ใช่แค่การเชื่อฟัง? แน่หนอว่าพระเจ้าพอพระทัยที่จะประทานบำเหน็จแก่คนเหล่านั้นที่มีหัวใจของพระองค์อย่างแท้จริง สิ่งนี้เรียกร้องให้เกิดการละทิ้งการยึดติดอย่างไม่หยุดหย่อน การอุทิศตนอย่างยิ่งยวด และการเป็นสาวกที่ทุ่มสุดตัว มีกลุ่มของผู้ที่มีความเชื่อมากพอและความสัตย์ซื่อมากพอที่จะทำให้พระเจ้าพอใจพวกเขาและอวยพรการเติบโตฝ่ายวิญญาณของพวกเขาอยู่เรื่อย ๆ แต่แล้วก็มีกลุ่มคนที่ได้เพิ่มความเชื่อที่เข้มแข็งไปจนถึงระดับที่เกินกว่าความสัตย์ซื่อในแบบโลกนี้ จนสมควรถูกบันทึกเป็นชีวประวัติผู้ชอบธรรมธรรมิกชนเหล่านี้ไต่หาความยุติธรรม เลียนแบบวิถีทางของพระเยซู อริษฐานอย่างไม่หยุดยั้ง ฟังการทรงเรียกของพระเยซู พยายามไถ่ถอนธรรม ใช้เวลากับพระเจ้าทุกวัน ขลุกตัวอยู่กับคริสตจักร นั่งข้างหน้าในที่ประชุมใหญ่อันมีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลางทุกรายการ และรอคอยการกระตุ้นเตือนภายในอย่างอดทนเพื่อมิให้พวกเขาตัดสินใจที่ออกนอกจากการนำของพระวิญญาณ

ถ้าจะกล่าวตรงๆ นี่คืออีกรูปแบบของข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งร่ำรวยฉบับอีแวนเจลิคัลที่เรียบง่ายชัดเจนและยึดติดกับกฎกติกาอันเข้มงวด มันเป็นคริสต์ศาสนาแบบเวอร์กรรมที่รู้จักกันดีและรับฟังง่าย

การซิมซับหรือการถ่ายโอน?

แนวคิดเรื่องการเพิ่มความสัตย์ซื่อในความเชื่อคือ การนำต้นแบบของนิกายโรมันคาทอลิกในยุคกลางเรื่องการซิมซับความชอบธรรมของพระคริสต์เข้าไปกลับมาใช้ใหม่ มุมมองความชอบธรรมที่ซิมซับเข้าไปนี้กล่าวว่า ข่าวประเสริฐของพระคริสต์ได้ปรับปรุงจิตวิญญาณภายในให้กลับคืนสู่สภาพแห่งความดีและความบริสุทธิ์อีกครั้ง ไม่มีหลักประกันในความรอดที่แท้จริงในระบบนี้ คุณไม่มีวันสัตย์ซื่อเพียงพอ คุณไม่มีวันมีส่วนร่วมเพียงพอกับพระคุณการช่วยเหลือของพระเจ้า ดังที่กล่าวไว้ในบทที่สาม การบิดเบือนนี้จุดประกายให้เกิดการปฏิรูปของโปรเตสแตนต์ แต่ทั้งในพระคัมภีร์ คริสตจักรในอดีต และกลุ่มปฏิรูปล้วนโต้แย้งว่า ผ่านทางความเชื่อเท่านั้น เราจึงได้รับการถ่ายโอนความชอบธรรมของพระคริสต์ มุมมองความชอบธรรมที่ถูกถ่ายโอนโต้แย้งว่า ข่าวประเสริฐของพระคริสต์ทำกิจแห่งการไถ่ภายนอกเพื่อช่วยกู้จิตวิญญาณให้หลุดพ้นจากสถานะแห่งการถูกกล่าวโทษและความเสื่อมทราม

หากทางออกของเราคือการทำกิจภายในและค่อยๆ ซิมซับเข้าไปของพระคริสต์ แล้วปัญหาของเราคืออะไร? เราก็แค่ป่วยอยู่ในบาป ด้วยความช่วยเหลือแห่งพระคุณมากพอ เราสามารถทำงานอย่างหนักเพื่อจะได้รับการที่เป็นไปได้ของการเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า เราสามารถเข้าถึงสันติสุขกับพระเจ้าได้หากเราสัตย์ซื่อเพียงพอเท่านั้น สันติสุขกับพระเจ้าจึงกลายเป็นเรื่องที่ต้องอาศัยพัฒนาการและมีเงื่อนไข

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากทางออกของเราคือการทำกิจภายนอกและถ่ายโอนให้ของพระคริสต์ แล้วปัญหาของเราคืออะไร? เราตายแล้วในบาป แต่พระเจ้าทรงทำให้เรามีชีวิตอยู่ในพระคริสต์ และทรงไถ่เราให้พ้นจากการถูกกล่าวโทษและความเสื่อมทราม นี่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นทันทีและไม่เปลี่ยนแปลง

การถ่ายโอนไม่ได้หมายความว่าเรามีความชอบธรรมส่วนตัวที่สมบูรณ์ในด้านนี้ของสวรรค์แล้ว แต่พระเจ้าทรงถือว่าเราอยู่ในฐานะ ผู้ชอบธรรมในพระคริสต์ เราไม่สามารถทำอะไรได้อีกเพื่อเพิ่มความปรารถนาหรือความเต็มใจของพระเจ้าที่จะอวยพรเราในพระคริสต์ เรามีสันติสุขที่สมบูรณ์กับพระเจ้าโดยอาศัยความเชื่อในองค์ผู้สัจย์ชื่อนั้น แท้จริงแล้วเราได้รับความรอดและชำระให้บริสุทธิ์ด้วยความสัจย์ชื่อนั้น แต่ไม่ใช่ความสัจย์ชื่อของเรา—กลับเป็นความสัจย์ชื่อของพระองค์

แล้วคำอธิษฐานด้วยความเชื่อล่ะ?

เมื่อพิจารณาวินัยในพระคัมภีร์เรื่องความบริสุทธิ์และการเติบโตของคริสเตียน การอธิษฐานดูเหมือนจะเป็นหนึ่งในสิ่งที่เปี่ยมด้วยความเชื่อมากที่สุดซึ่งคริสเตียนสามารถทำได้ ลองคิดดู เมื่อคุณอธิษฐาน คุณกำลังหยุดเพื่อพูดคุยกับพระเจ้าผู้ไม่ปรากฏแก่ตา ด้วยการยืนหยัดตามบรรดาพระสัญญาของถ้อยคำที่เขียนไว้ คุณพูดคุยกับพระเจ้าผ่านด้วยการสรรเสริญ การสารภาพ การขอบพระคุณ และการวิงวอน ประสาทสัมผัสทั้งห้าของคุณไม่สามารถสังเกตพระเจ้าได้ การอธิษฐานควรเป็นการมอบสันติสุข หากกระทำโดยความเชื่อเพียงเท่านั้นในพระคริสต์เท่านั้นตามพระวาทะของพระเจ้าเท่านั้น คำอธิษฐานตั้งอยู่บนความกระตือรือร้น เปี่ยมด้วยการตระหนักรู้ในพระเจ้าผู้ไม่ปรากฏแก่ตา คำอธิษฐานไม่ควรสร้างความวิตกกังวล เมื่อเดินออกจากเวลาแห่งการอธิษฐาน เราไม่ควรสงสัยว่าเรามีความเชื่อมากพอที่จะได้รับพระพรของพระเจ้าหรือไม่ เราไม่ควรสงสัยว่าพระเจ้าพอพระทัยในความสัจย์ชื่อของเราที่จะประทานตามคำร้องขอของเราหรือไม่ เราไม่ควรสงสัยว่าพระเจ้าจะทรงชอบคำอธิษฐานของเราหรือไม่ และเราไม่ควรสมมติไปเองว่ามี “ผู้มี” และ “ผู้ที่ไม่มี”—คือบรรดาคนที่รู้วิธีอธิษฐานด้วยความเชื่อ กับบรรดาผู้ที่ไม่รู้วิธีนั้น ราวกับมีชนชั้นบุโรหิตและชนชั้นชาวนา นี่คือการบวบรวมจากคริสต์ศาสนาแบบเวอร์กรรม

มุมมองที่บิดเบี้ยวเกี่ยวกับการอธิษฐานและการเติบโตของคริสเตียนนี้ มักถูกนำไปใช้ในทางที่ผิดกับพระคัมภีร์ตอนโด่งดังในยากอบ

“มีใครในพวกท่านทนทุกข์หรือ? จงให้คนนั้นอธิษฐาน มีใครร่ำเรงยินดีหรือ? จงให้คนนั้นร้องเพลงสรรเสริญ มีใครในพวกท่านเจ็บป่วยหรือ? จงให้คนนั้นเชิญบรรดาผู้ปกครองของคริสตจักรมา และให้ท่านเหล่านั้นอธิษฐานเผื่อเขาและขโลมเขาด้วยน้ำมันในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า การอธิษฐานด้วยความเชื่อจะรักษาผู้ป่วยให้หายโรค และองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงให้เขาลุกขึ้นได้ และถ้าเขาเคยทำบาป พระองค์ก็จะทรงให้อภัย เพราะฉะนั้นท่านจงสารภาพบาปต่อกันและกัน และจงอธิษฐานเผื่อกันและกัน เพื่อท่านทั้งหลายจะได้รับการรักษาโรค คำวิงวอนของผู้ชอบธรรมนั้นมีพลังมากและเกิดผล เอลียาห์ก็เป็นมนุษย์ที่มีสภาพเหมือนอย่างเรา ท่านอธิษฐานอย่างจริงจังขอไม่ให้ฝนตก และฝนก็ไม่ตกต้องแผ่นดินถึงสามปีกับหกเดือน และเมื่อท่านอธิษฐานขออีกครั้งหนึ่ง สวรรค์ก็ให้ฝน และแผ่นดินก็ผลิตพืชผลของมัน (ยากอบ 5:13-18)

หากไม่คำนึงถึงบริบทดั้งเดิม ผู้อ่านยุคใหม่จะพลาดเรื่องสำคัญอันเป็นความรู้พื้นฐานบางประการได้อย่างง่ายดาย ยากอบกำลังเขียนถึงคริสเตียนที่ทนทุกข์และหลบหนีจากการข่มเหง พวกเขาตกอยู่ภายใต้แรงกดดันมหาศาลด้วยการข่มเหงจากภายนอกและภายในคริสตจักร พวกเขา ก็ตึงเครียดและกันดูเหมือนไม่มีอะไรมันคงหรือปลอดภัย พวกเขา กำลังทนทุกข์ทรมานภายใต้ความวิตกกังวล ความกลัว และความอ่อนแอฝ่ายวิญญาณอย่างยิ่ง เมื่อสำรวจจดหมายฉบับนี้ เห็นได้ชัดว่ายากอบกำลังเขียนถึงคริสตจักรที่ประกอบด้วยผู้เชื่อที่มีภูมิหลังเป็นชาวยิวเป็นส่วนใหญ่ ผู้ฟังกลุ่มนี้ถูกระบุอย่างชัดเจน เพราะยากอบกล่าวถึงสาระสำคัญและลักษณะบุคคลในพันธสัญญาเดิมแบบย่อๆ โดยไม่ได้ให้คำอธิบายหรือเกริ่นนำ ตัวอย่างเช่น ในพระคัมภีร์ตอนนี้ ยากอบกล่าวถึงเอลียาห์อย่างรวดเร็วและแม้กระทั่งการเจิมด้วยน้ำมัน ซึ่งหากผู้อ่านจะเข้าใจได้

ก็ต้องมีความรู้เกี่ยวกับพระคัมภีร์และการนมัสการของชาวยิวมาก่อน เขากล่าวในข้ออื่นถึงอับราฮัม (2:23) ราหับ (2:25) และถึงกับกล่าวว่า “ท่านเคยได้ยินถึงความทรหดของโยบ” (5:11) ซึ่งเรื่องนี้แม้แต่ในหมู่ชาวยิว ก็ไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลาย ดังนั้น เมื่อรู้ว่าผู้รับสารของยากอบมีภูมิหลังเป็นชาวยิว สิ่งที่ยากจะอ้างอิงถึง ก็จะกระจางแจ้งขึ้น

เจ็บป่วยหรืออ่อนแอ?

ประเด็นแรกที่ต้องพูดถึง และส่งผลต่อบทประยุกต์มากมายของพระคัมภีร์ตอนนี้คือคำว่า “เจ็บป่วย” คำนี้ไม่ได้หมายถึงความเจ็บป่วยทางกาย คำภาษากรีกเดียวกันนี้สามารถแปลได้ว่า “อ่อนแอ” หรือ “ไร้กำลัง” และสามารถบ่งบอกถึงความอ่อนแอฝ่ายวิญญาณได้ (เปรียบเทียบโรม 8:3; 1 โครินธ์ 8:9) และเมื่อยากอบกล่าวถึงน้ำมันขโลม เนื่องจากคนเหล่านี้เป็นผู้เชื่อที่มีภูมิหลังเป็นชาวยิว ยากอบถือว่าผู้อ่านรู้ว่าการขโลมด้วยน้ำมันในพันธสัญญาเดิมนั้นเป็นสัญลักษณ์แห่งคุณความดีของการทรงสถิตและพระพรของพระวิญญาณบริสุทธิ์

สถานการณ์คือบางคนก็อ่อนแอฝ่ายวิญญาณในความเชื่อและกำลังต่อสู้ดิ้นรน พวกเขาต้องขอให้บรรดาผู้อาวุโสอธิษฐานให้พวกเขาเข้มแข็งขึ้นด้วยพระพรของพระวิญญาณบริสุทธิ์ หากพวกผู้อาวุโสวิงวอนด้วยความเชื่อในนามของคริสเตียนที่กำลังต่อสู้ดิ้นรนและวิตกกังวล พระเจ้าจะทรงฟังพวกเขา พวกผู้อาวุโสอาจอธิษฐานขอสันติสุขอันสมบูรณ์และจิตใจที่มั่นคงในความสัตย์ซื่อของพระเจ้า “พระองค์จะทรงพิทักษ์ผู้มีใจแน่วแน่ไว้ในสวัสดิภาพที่สมบูรณ์ เพราะเขาวางใจในพระองค์ จงวางใจในพระยาห์เวห์เป็นนิรันดร์ เพราะยาห์ คือพระยาห์เวห์ทรงเป็นศิลาในนิรันดร์” (อิสยาห์ 26:3-4) ประเด็นไม่ใช่ว่าอำนาจนั้นอยู่ที่การอธิษฐานหรือในตัวความเชื่อเอง อำนาจนั้นอยู่ในพระเจ้า และการอธิษฐานโดยการวางใจในพระเจ้าคือสิ่งที่เยียวยาความสงสัย ความกลัว และการขาดหลักประกันของบุคคลนั้น ผู้ที่มีความเชื่ออ่อนกำลังและอ่อนแอจะ

ต้องต่อสู้กับความกลัวเพราะขาดหลักประกัน โลกของพวกเขากำลังแตกสลาย และพวกเขาต้องการหลักประกัน นี่เป็นเรื่องจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่ยึดติดกับความวิตกกังวลอย่างต่อเนื่องจากการถูกข่มเหง ความทุกข์ยาก และความสัมพันธ์ที่ตึงเครียด การทนทุกข์นี้จะทำให้พวกเขาสงสัยในหลักประกันและความรอดของพวกเขา “พระเจ้าทอดทิ้งฉันไปแล้วหรือ? ฉันทำอะไรหรือไม่? ฉันทำอะไรให้พระองค์ไม่พอพระทัยฉันขนาดนี้เลยหรือ? บางทีฉันอาจมีกรรมชั่วแบบคริสเตียนอยู่”

บรรดาผู้อาวุโสอิสราเอลตามความเชื่อในวิธีที่คริสเตียนผู้กำลังวิตกกังวลคนนั้นไว้เร็วแรงที่จะทำ ความจริงที่ว่าข้อความนี้กล่าวถึงความอ่อนแอฝ่ายวิญญาณและไม่ใช้ความเจ็บป่วยทางกาย มีหลักฐานจากบาปที่ยังไม่สารภาพ ซึ่งอาจมีส่วนทำให้เกิดสภาพอ่อนแอฝ่ายวิญญาณนี้ นี่เป็นปัญหาทางฝ่ายวิญญาณที่ต้องมีการอธิษฐาน แน่หนอนว่านี่ไม่สามารถเป็นปัญหาทางกายภาพได้ เพราะมีคำสัญญาว่าถ้าบรรดาผู้อาวุโสอิสราเอลด้วยความเชื่อ คนเจ็บป่วยจะได้รับการรักษาและฟื้นขึ้นมา ซึ่งเป็นภาษาในพันธสัญญาใหม่สำหรับการเป็นขึ้นจากตาย (เช่น มัทธิว 26:32; ยอห์น 6:40) ดังนั้น ถ้าบางคนไม่ได้รับการรักษาทางร่างกาย คงเป็นเพราะพวกเขาผู้อาวุโสไม่มีความเชื่อมากพอใช่หรือไม่? นั่นคือข้อสรุปแบบเวอร์กรมที่อาจจะเป็น และในที่สุด ทุกคนก็ต้องตาย นั่นหมายความว่าไม่มีผู้อาวุโสคนไหนที่จะมีความเชื่อเพียงพออย่างแท้จริงอย่างนั้นใช่ไหม หรือพวกเขาจะเลยและได้กระทำความผิดในการอธิษฐาน ถ้าเป็นเช่นนั้นพวกเขาจึงไม่ควรเป็นพวกผู้อาวุโส และเราไม่ควรจะมีคริสตจักร ตรรกะของการตีความแบบนี้ก็พังทลาย

ลองพิจารณาใน 2 โครินธ์ 12 แม้แต่เปาโลก็ยังอวดอ้างในฐานะบุคคลที่สามถึงประสบการณ์บนสวรรค์ของตน นี่อาจบอกเป็นนัยกับบางคนว่า เปาโลเป็นหนึ่งในชนชั้นสูงของพระเจ้า เป็นสุดยอดธรรมิกชนของพระเจ้า หลายครั้งที่เปาโลอธิษฐานขอการรักษาทางกาย และได้เห็นพระเจ้าตอบคำอธิษฐานของเขา แต่ในสถานการณ์เช่นนี้ ทูตของซาตานก็มาทรมานเปาโลให้เขาถ่อมตัว เปาโลวิงวอนพระเจ้าด้วยความปรารถนาแรงกล้าสามครั้งเพื่อบรรเทาทุกข์

(และนี่อาจเป็นฤดูกาลแห่งการวิงวอนอย่างจริงจังที่ยืดเยื้อยาวนาน และไม่ใช้แค่การอธิษฐานสั้นๆ แค่เพียงสามครั้ง) ในการตอบสนองต่อคำวิงวอนของเขา เปาโลกล่าวว่า

“แต่พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าแล้วว่า ‘การมีพระคุณของเราก็เพียงพอกับเจ้า เพราะว่าความอ่อนแอมีที่ไหนฤทธานุภาพของเราก็ปรากฏเต็มในที่นั้น’ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะอวดบรรดาความอ่อนแอของข้าพเจ้ามากขึ้นด้วยความยินดีอย่างยิ่งเพื่อว่าฤทธานุภาพของพระคริสต์จะอยู่ในข้าพเจ้า เพราะเหตุนี้เพื่อให้เห็นแก่พระคริสต์ ข้าพเจ้าจึงพอใจในบรรดาความอ่อนแอในการถูกเยาะเย้ยต่างๆ ในความลำบาก ในการถูกข่มเหง ในเหตุวิบัติต่างๆ เพราะว่าข้าพเจ้าอ่อนแอเมื่อใด ข้าพเจ้าก็จะเข้มแข็ง มากเมื่อนั้น” (2 โครินธ์ 12:9-10)

ความชอบธรรมเป็นเรื่องส่วนบุคคล หรือเรื่องของสถานะตำแหน่ง?

แต่คำอธิษฐานที่บังเกิดผลของคนชอบธรรมล่ะ? เปาโลไม่มีคุณสมบัติตรงตามนั้นหรือไม่? แน่นอนว่าเขาชอบธรรมเพียงพอ ใช่ไหม? และเรารู้ว่าคำอธิษฐานของเปาโลบังเกิดผลในการรักษาผู้อื่น เห็นได้ชัดว่ายิ่งเราบริสุทธิ์ในความชอบธรรมส่วนตัวมากเท่าไร เราก็ยิ่งมีพลังในการอธิษฐานมากขึ้นเท่านั้น ถูกไหม? นั่นดูเหมือนจะเป็นการประยุกต์ใช้ทั่วไปของยากอบ 5:16–18 เอลียาห์ทำให้เด็กเป็นขึ้นจากตาย เรียกไฟลงมาจากสวรรค์ และทำให้ความแห้งแล้งสิ้นสุดลง ทั้งหมดนี้เพราะเขาเป็นผู้เกรงกลัวพระเจ้าอย่างยิ่ง แต่ถ้าเราเข้าใจบริบทของคนเจ็บป่วยที่ต้องการการรักษาว่า หมายถึงคนอ่อนแอฝ่ายวิญญาณที่ต้องการหลักประกันที่เข้มแข็งขึ้นผ่านทางความเชื่อ เราก็จะเริ่มเห็นว่า เอลียาห์เข้ากับบริบทนั้นอย่างไร แม้ว่าเขาจะมีฐานะชอบธรรมโดยอาศัยความเชื่อในพระเมสสิยาห์ แต่เอลียาห์ก็เป็นผู้ต่อสู้ดิ้นรนเช่นกัน ความชอบธรรมส่วนตัวของเขา (การเชื่อฟัง การดำเนินชีวิตอันบริสุทธิ์ ฯลฯ) เสื่อมถอยและ

สิ้นคลอนเหมือนอย่างพวกเรา ภายในสองบท เอลียาห์ได้ก้าวจากจุดสูงสุดของชัยชนะฝ่ายวิญญาณไปสู่ส่วนลึกของความสิ้นหวังฝ่ายวิญญาณ (เปรียบเทียบ 1 พงศกษัตริย์ 18, 19) แต่ความชอบธรรมทางสถานะของเขาผ่านความเชื่อเท่านั้นก็มั่นคงเช่นเดียวกับเรา ความชอบธรรมในสถานะตำแหน่งของคุณเป็นของประทานอันไม่แปรเปลี่ยนไปจากพระเจ้า ของประทานอันประเสริฐที่ประทานในพระคริสต์นั้นเป็นของเราตลอดไปไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม พระองค์ไม่เปลี่ยนผันหรือเปลี่ยนใจ (เปรียบเทียบ ยากอบ 1:16–18) ไม่ว่าพระเจ้าสัญญาเรื่องใด พระองค์จะทรงทำตามนั้นทุกครั้ง

ยากอบกำลังบอกว่าเมื่อเราอธิษฐาน เราวางใจในอำนาจของตำแหน่งแห่งความชอบธรรมของเราในพระเมสสิยาห์ เพื่อคำอธิษฐานของเราจะได้ยิน อย่างที่เอลียาห์ทำ จริงอยู่เอลียาห์อธิษฐานหลายครั้ง แม้กระทั่งด้วยความร้อนรน แต่นั่นไม่ใช่เพราะเขาคาดหวังว่า ในที่สุด พระเจ้าจะทรงฟังโดยอาศัยความชอบธรรมส่วนตัวของเขา แต่เขารู้ว่าพระเจ้าจะทรงฟัง เพราะความชอบธรรมจากสถานะตำแหน่งของเขา เราคงสิ้นหวัง ถ้าการตอบคำอธิษฐานมาจากความเข้มแข็งและความสม่ำเสมอจากความชอบธรรมส่วนตัวของเราเอง เราทุกคนต่างก็ต่อสู้ดิ้นรน และเราต้องการคนกลางเพื่อวิงวอนแทนเรา เราต้องการพระผู้เลี้ยงแกะเพื่อช่วยเหลือเราและอุ้มชูเรา ฮีบรู 4:15, 16 กล่าวอย่างนี้ว่า

เพราะว่าเราไม่ได้มีมหาปุโรหิตที่ไม่สามารถจะเห็นใจในความอ่อนแอของเรา แต่ทรงเคยถูกทดลองใจเหมือนเราทุกอย่าง ถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังปราศจากบาป ฉะนั้นขอให้เราเข้ามาถึงพระที่นั่งแห่งพระคุณด้วยความกล้า เพื่อเราจะได้รับพระเมตตา และจะพบพระคุณที่ช่วยเราในยามต้องการ

ข้อพระคัมภีร์นี้กล่าวว่า เมื่อเราเอาชนะการทดลองใจมากพอและบรรลุความเข้มแข็งฝ่ายวิญญาณแล้ว เราก็จะสามารถเข้าใกล้พระที่นั่งแห่งอำนาจได้อย่างมั่นใจ ใช่หรือไม่? ไม่ใช่เลย นี่เป็นคำสิ่งที่แม้ว่าเราจะอ่อนแอฝ่ายวิญญาณ

แต่เราควรเข้าใจพระที่หนึ่งด้วยความมั่นใจ พระที่หนึ่งนั้นเป็นแบบใด? เป็นพระที่หนึ่งแห่งพระคุณ เพื่อจุดประสงค์ใด? เพื่อรับกำลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์มากขึ้นสำหรับพันธกิจหรือ? เพื่อรับคำตอบแทนจากการดำเนินชีวิตอันบริสุทธิ์ของเราหรือ? ไม่ใช่เลย “เพื่อเราจะได้รับพระเมตตา และจะพบพระคุณที่ช่วยเราในยามต้องการ” ประสิทธิผลของการอธิษฐานของผู้ชอบธรรมไม่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จ ความคู่ควร หรือความมั่นใจทางจิตวิทยาที่พัฒนาแล้วที่เรียกว่า “ความเชื่อ” การสื่อสารผ่านการอธิษฐานที่เปิดออกให้เรานั้นถูกเชื่อมต่ออย่างเกิดผลผ่านทางความชอบธรรมตามสถานะของเราในพระคริสต์ เครื่องมือในการร้องเรียกพระเจ้าคือความเชื่อเท่านั้น

ไม่มีใครจะนั่งเครื่องบินและโอ้อวดว่า พลังอยู่ที่การนั่งเก้าอี้บนท้องฟ้า พลังนั้นไม่ใช่การนั่งเก้าอี้ พลังนั้นอยู่ในเครื่องบิน การนั่งพับบนเก้าอี้แสดงให้เห็นถึงการวางใจในพลังของเครื่องบินที่จะพาคุณผ่านท้องฟ้าไปยังจุดหมายปลายทางของคุณ หากคุณมีเนื้องอก พลังอยู่ที่การไปโรงพยาบาลเพื่อผ่าตัดเอาเนื้องอกออก หรืออยู่ที่ตัวศัลยแพทย์ที่จะผ่าตัดรักษาล่ะ? สิ่งเดียวที่ผู้ป่วยทำคือไปโรงพยาบาล รอ และพักพิงในกำลัง สติปัญญา และความดีของศัลยแพทย์ในการเอาเนื้องอกออก

ร้องเรียกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ตั้งแต่บทเริ่มต้นของปฐมกาลไปจนถึงพระธรรมวิวรณ์ ประชากรพระเจ้ามักถูกอธิบายว่าเป็นผู้ที่ร้องเรียกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า เปาโลกล่าวในโรม 10:10, 11 ว่า “เพราะว่าการเชื่อด้วยใจก็นำไปสู่ความชอบธรรม และการยอมรับด้วยปากก็นำไปสู่ความรอด เพราะมีข้อพระคัมภีร์ว่า ‘ทุกคนที่เชื่อในพระองค์จะไม่ได้รับความอับอาย’” ความชอบธรรมทางสถานะตำแหน่งของเรามาผ่านทางความเชื่อในพระคริสต์เท่านั้น และความเชื่อเช่นนั้นอาจดูน่าละอาย เห็นได้ชัดว่า สิ่งนี้ดูไร้เดียงสาที่จะไว้วางใจในพระคริสต์เท่านั้น และไม่วางใจในตัวเองในกรณีที่พระคริสต์คาดหวังให้เราพร้อมแรงร่วมใจด้วย เปาโลคาดหวังถึงความวิตกกังวลที่จะวางใจในพระคริสต์เท่านั้น เพราะเขากล่าวว่า

ไม่มีใครที่วางใจในพระคริสต์จะต้องทนทุกข์กับความอับอาย แต่พวกเขาจะถูกทำให้เป็นขึ้นจากตายและพิสูจน์ให้เห็นว่าเป็นผู้ได้รับพระสัญญาในวันสุดท้าย เราจะรู้ได้อย่างรวดเร็วการแก้ตัวนี้ไม่ได้มีไว้สำหรับบรรณิกชนพิเศษที่มีความเชื่อแรงกล้าเป็นพิเศษและความสัตย์ซื่อเป็นพิเศษ เพราะเปาโลกล่าวว่า “พวกยิวและพวกกรีกนั้นไม่ต่างกัน เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของทุกคน และประทานอย่างบริบูรณ์แก่ทุกคนที่ทูลขอต่อพระองค์ เพราะว่า ‘ผู้ที่ร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะรอด’” (โรม 10:12, 13) พระเจ้าทรงรักที่จะประทานพระสัญญาฝ่ายวิญญาณอันล้ำค่าแก่ผู้ที่ได้รับการประกาศว่าชอบธรรมผ่านทางความเชื่อและร้องเรียกพระนามของพระองค์ พวกเขาจะไม่ผิดหวัง สิทธิแห่งการเป็นบุตรของคุณทำให้คุณสามารถเข้าถึงพระที่นั่งแห่งพระคุณโดยไม่คิดมูลค่าอย่างไม่จำกัด

การผสมความชอบธรรมส่วนตัวกับความชอบธรรมจากสถานะตำแหน่งได้ทำให้ผู้เชื่อจำนวนมากท้อแท้และเหนื่อยล้า ในหลายด้าน การผสมกันของสองสิ่งนี้คือหัวใจสำคัญของปัญหาแบบเวอร์กรรมของเรา เราทุกคนรู้ถึงการเรียกร้องอันเหนื่อยล้าของความเพียงพอของเวอร์กรรม ไม่จำเป็นต้องเป็นเช่นนั้น เราสามารถพักสงบในพระสัญญาของพระเจ้า และรู้ว่าคำอธิษฐานของเราจะได้ยินผ่านทางความเชื่อเท่านั้น ในพระคริสต์เท่านั้น ตามพระวาทะของพระเจ้าเท่านั้น โดยพระคุณเท่านั้น และเพื่อพระสิริของพระเจ้าเท่านั้น พระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะฟื้นฟูจิตใจที่เหนื่อยล้าของเรา และประทานพระคุณและความเมตตาแก่เราในยามจำเป็น พระองค์ทรงเป็นเป้าหมายของหลักประกันของคุณ และพระองค์ทรงเป็นผู้ประพันธ์และผู้ทำให้ความเชื่อของคุณสมบูรณ์ คุณไม่จำเป็นต้องเพิ่มหรือนำออกจากความเชื่อ ความเชื่อของเราล้วนมาจากพระเจ้า ตั้งแต่ต้นจนจบ เพื่อจะสรรเสริญพระสิริแห่งพระคุณของพระองค์

คำถามใคร่ครวญ

1. ความแตกต่างระหว่างการเชื่อในความเชื่อและการเชื่อในความจริงที่มีประโยชน์สำหรับคุณอย่างไร เมื่อคุณคิดถึง การเติบโตของคริสเตียนแบบเวอร์กรรม?

2. การอธิปราชัยเนื้อหาจากพระธรรมยากอบหนุนใจคุณให้เข้าใจพระเจ้าด้านการอธิษฐานอย่างไร?

คำถามใคร่ครวญ

3. ให้คุณสรุปข้อคิดหนึ่งประการจากบทนี้เกี่ยวกับการเติบโตของคริสเตียน เพื่อจะหนุนใจใครสักคน?

บทที่ 5

เวอร์กรรมและ พันธกิจของคริสเตียน

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ

“เพราะฉะนั้นเราจึงเป็นทูตของพระคริสต์โดยที่พระเจ้าทรงขอรับรองท่านทั้งหลายผ่านทางเรา เราจึงจึงวอนท่านในนามของพระคริสต์ให้คืนดีกับพระเจ้า พระเจ้าทรงทำพระองค์ผู้ทรงไม่มีบาปให้บาป เพราะเห็นแก่เรา เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าทางพระองค์”
(2 โครินธ์ 5:20-21)

“แล้วคุณคิดอย่างไรกับคริสตจักรเดอะเทเบิ้ล” อิงฟ้าถามต้นขณะขับรถกลับบ้าน พวกเขาคือคู่แต่งงานใหม่ในเขตฮูสตัน และพวกเขากำลังพยายามหาคริสตจักรใกล้ฮาร์ตเมนต์ใหม่ของพวกเขา

ต้นตอบว่า “ผมไม่อยากติดสัญญาเกี่ยวกับคริสตจักรนี้ เหมือนคริสตจักรทรานสฟอร์มเฟลโลว์ชิปที่เราติดสัญญาอย่างรวดเร็ว แต่ผมรู้สึกเหมือนว่าเราจะยุ่งมากถ้าเราพยายามมีส่วนร่วม พวกเขาเป็นคนดี อย่าเข้าใจผมผิด แต่ทั้งสองแห่งรู้สึกเหมือนศูนย์รวมของกิจกรรม”

อิงฟ้ากล่าวเสริมว่า “ใช่ ฉันก็ชอบผู้คนที่นี่เหมือนกัน ดูเหมือนพวกเขาตื่นเต้นมากที่จะสร้างความแตกต่าง แต่ฉันรู้สึกผิดเล็กน้อยที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการริเริ่มการเปลี่ยนแปลงเมืองทันที ฉันไม่รู้ว่าฉันจะร่วมกิจกรรมได้ต่อเนื่องหรือไม่ ฉันคิดถึงคริสตจักรเกรซไบเบิลในโอเดสซามาก ฉันรู้สึกได้รับ

คำหุ่ใจเสมอจากคำเทศนาอันเต็มด้วยพระคุณของศิษยาภิบาลอดุลย์ ฉันไม่เคยรู้สึกกดดันที่จะพยายามปลดปล่อยเมืองหรือขับเคลื่อนขบวนการสนับสนุนความยุติธรรม ฉันรู้สึกถึงอิสระที่จะใช้ของประทานของฉันเท่าที่ทำได้ และฉันไม่เคยรู้สึกผิดในการสร้างความแตกต่างเลย การแต่งงานและมีลูกเยาะๆ ก็ไม่มีปัญหา คริสตจักรรู้สึกเหมือนเป็นครอบครัวมากกว่าเวิร์คช็อปเรื่องความเท่าเทียมในความหลากหลาย หรือการประชุมที่สร้างแรงบันดาลใจ”

สถานการณ์ที่ยกมาข้างต้นสะท้อนถึงมุมมองคริสเตียนที่มีใจรับใช้ในพันธกิจคริสเตียน และเมื่อวิเคราะห์ดีๆ แนวคิดเหล่านี้อาจเป็นแบบเวอร์กรรมมากเลยทีเดียวแน่นอนว่าคนส่วนใหญ่มีเจตนาดีและตั้งใจจริงที่จะช่วยเหลือผู้คนและทำให้พระเจ้าพอพระทัย คนอื่นๆ อาจจะถูกรอบบงำด้วยแนวคิดในอุดมคติของกลุ่มที่ตนอยู่ จนไม่หยุดไตร่ตรอง พวกเขาไม่ได้คิดถึงแรงจูงใจ หลักการในพระคัมภีร์ ความหมายของคำต่างๆ และผลที่ตามมาของความคิดเหล่านั้น เราทุกคนรู้โดยสัญชาตญาณว่า ถ้อยคำมีความหมาย และแนวคิดก็ส่งผลตามมา เราพิถีพิถันในเรื่องการร่างเอกสารทางกฎหมายและสัญญา จนไม่เหลือข้อความที่คลุมเครือให้แก้ไข แต่เราเลินเล่อและหะหลวมเกินไปเมื่อพูดถึงคำศัพท์ในพระคัมภีร์และความหมายของคำนั้นต่อพันธกิจคริสเตียนของเรา ลองนึกดู คุณคงคิดว่าอย่างน้อยที่สุด เราก็ต้องสงสัยหรือระวังตนเมื่อเผชิญกับภาษาทางศาสนาศาสตร์ที่แปลกใหม่และทันสมัยซึ่งมีผลกระทบชั่วฉัันรันตร์ภาษาอันคลุมเครือและฟุ่มเฟือยได้บดบังความจริงและหลักคำสอนที่สำคัญ

สิ่งที่ผ่านเข้ามาในพันธกิจคริสเตียนส่วนใหญ่สามารถเปรียบได้กับแซนด์วิชที่ราดสารพัดซอส เช่น มายองเนส มัสตาร์ด ซอสบาร์บีคิว ซอสฮอสแรดดิช และน้ำสลัดแรนซ์ ส่วนผสมเหล่านี้ทำให้เนื้อชั้นบางๆ ชุ่มโชกจนไร้รสชาติของเนื้อหลงเหลือ มันมีรสชาติเหมือนกับแซนด์วิชที่ราดซอสจนเลอะเทอะเหนียวเหนอะ ความกระตือรือร้นของคริสเตียนได้ขยายความเพิ่มเติมความเรียบง่ายของข่าวประเสริฐและพระมหาบัญชาอย่างมาก หลังจากการรับประทานอาหารที่เต็มไปด้วยซอสแห่งสโลแกนคริสเตียนซึ่งละเลงบนข่าวประเสริฐอันเรียบง่ายและพันธกิจของคริสตจักร เราก็อาจรู้สึกเจ็บป่วยและสะอิดสะเอียน

ตัวรสนชาติที่ขึ้นคลักและสารอาหารเพียงน้อยนิด

มีมุมมองแบบเวอร์กรรมอยู่สองประเภทที่อาจบดบังความเรียบง่ายแห่งข่าวประเสริฐและพันธกิจคริสเตียน นั่นคือมุมมองของนักเคลื่อนไหวและมุมมองของตัวแทน ทั้งนักเคลื่อนไหวตามประกาศิตทางวัฒนธรรม (the cultural mandate activist) และตัวแทนของพระมหาบัญชา (the Great Commandment agent) ต่างปฏิบัติตามกฎการเข้าปะทะแบบเวอร์กรรม ระบบของพวกเขาถูกระเบิดและบดเป็นผุยผงจนต้องหยุดชะงักอย่างกะทันหันแล้วรื้อแล้ว แต่เราต้องมีมุมมองของการเป็นทูตแห่งพระมหาบัญชาที่เป็นพยานถึงพระคริสต์และการทำงานแห่งการทรงไถ่ของพระองค์เพื่อให้โลกได้ฟัง นี่เป็นการทำงานที่สงบสุข เป็นงานที่น่าชื่นชมยินดี และเป็นงานที่เกิดผล เพราะเป็นสิทธิพิเศษของพระคริสต์ในการสร้างคริสตจักรและอาณาจักรของพระองค์ ทูตนั้นเป็นเพียงพยานถึงพระคริสต์และพระราชกิจของพระองค์ หว่านเมล็ดแห่งข่าวประเสริฐและผลอย่างสงบโดยรู้ว่าพระเจ้าทรงครอบครองอยู่ เราจะได้เห็นว่าการเป็นทูตตามพระมหาบัญชาเป็นทางเลือกที่สันติสำหรับความพยายามอย่างสุดใจของผู้ที่พยายามจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง แต่ก็ยังสงสัยกังวลว่าพวกเขาดีพอหรือไม่

นักเคลื่อนไหวตามประกาศิตทางวัฒนธรรม

คริสเตียนที่มีเจตนาดีจำนวนมากก่อตั้งพันธกิจหลักและการริเริ่มโดยยึดแนวคิดที่ว่า เราต้องดำเนินงานตามประกาศิตที่ถูกมอบแก่อาดัมในสวนนั้น พระเจ้าทรงเรียกอาดัมให้ทวีจำนวนจนเต็มแผ่นดินโลกและครอบครอง อีกทั้งในวรรณกรรมคริสเตียนยอดนิยม พระบัญชาดังกล่าวได้รวมเข้ากับพระสัญญาของพระเจ้าที่จะอวยพรอับราฮัมและเพื่อเป็นพรแก่บรรดาประชาชาติ ดังนั้นเหตุผลโดยทั่วไปจะเป็นดังนี้ คริสตจักรจึงได้รับมอบหมายให้นำสันติสุขมาสู่โลก เช่นเดียวกับที่อาดัมควรจะครอบครองแผ่นดินโลกและเช่นเดียวกับที่อับราฮัมควรจะเป็นพรแก่โลก คริสตจักรครอบครองโดยการเป็นพรผ่านการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมที่ส่งผลกระทบต่อนักขอบเขตของสังคม

และเยียวาส์ทรงสร้างทั้งสิ้น จึงเป็นหน้าที่ของคริสตจักรในการนำการเปลี่ยนแปลง รักษาสิ่งที่พังทลาย และบังคับใช้ความยุติธรรมในที่ซึ่งความยุติธรรมเกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ จนเป็นอันตรายต่อคนที่ถูกกดขี่ข่มเหง

มีข้อผิดพลาดพื้นฐานอยู่มากมายในระบบพันธกิจคริสเตียนแบบเวอร์กรมนี้ มันได้เคลือบพันธกิจของคริสตจักรด้วยภาษาคลุมเคลือที่ว่า “จงเป็นพร” สิ่งนี้มักทำให้คริสเตียนรู้สึกผิดจากภารกิจที่เป็นไปไม่ได้ เช่น การแก้ไขภาวะโลกร้อน การยุติการค้ามนุษย์ การจัดการเหยียดเชื้อชาติ การสร้างสันติภาพบนโลก การจัดการความเกลียดชัง และการสนับสนุนความเสมอภาคแก่บรรดาผู้ถูกกดขี่ สิ่งเหล่านี้ไม่เพียงแต่ทำให้เหนื่อยล้าและน่ากังขาอย่างเห็นได้ชัดเท่านั้น แต่ยังไม่มีใครสามารถวัดหรือรับประกันการเปลี่ยนแปลงระดับโลกที่ยิ่งใหญ่ดังกล่าวได้อย่างแม่นยำ ไม่ว่าพวกเขาจะมีเจตนาดีหรือเพียงแค่ต้องการดึงดูดความสนใจ การสื่อสารทางสื่อโซเชียลถึงแนวคิดเช่นนี้ได้ทำให้จิตวิญญาณของคริสเตียนผู้มีความตั้งใจดีหมดแรง พวกเขาอาจจะดม่นักศึกษามหาวิทยาลัยวัยรุ่นและผู้ที่ทำงานออนไลน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่บรรดาคนที่มิถูกต้องเลี้ยงดู คนทำงานแบบใช้แรงงาน และคนที่ดูแลครอบครัวสูงวัยเพียงคนเดียว กลับรู้สึกหนักใจกับการพยายามเป็นพรให้กับครอบครัวของตนเองอยู่แล้ว สำหรับคริสเตียนเหล่านั้นที่ขลุกอยู่กับความรับผิดชอบของครอบครัว ความคิดในการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคมด้วยการเป็นพรนั้นก็ เป็นสิ่งที่ยากเกินกว่าจะคิดได้ การเคลื่อนไหวตามประกาศิตทางวัฒนธรรมอาจกลายเป็นภาระอันยิ่งใหญ่ให้กับคริสเตียนธรรมดาที่กำลังต่อสู้ดิ้นรนได้อย่างไม่ยาก ไม่มีพ่อแม่คนไหนต้องจบปริญญาเอกด้านพัฒนาการเด็กก่อน ถึงจะรู้ว้าธรรมเนียมชาติของมนุษย์เป็นเหมือนเส้นใยในเนื้อ คุณไม่สามารถฝืนเส้นใยไม่ได้ง่าย ๆ คุณต้องจัดการกับทุกข้อบกพร่องของมัน ไม่นั้นอาจจะมิดาไม แต่เราก็สามารถทำให้สวยงามได้ด้วยความรักและฝีมือที่เพียงพอ การเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติของมนุษย์เกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเกิดการอัศจรรย์ของการบังเกิดใหม่ฝ่ายวิญญาณ — นั่นคือการปลุกถ่ายหัวใจ

ระบบนี้ยังผสมปนเปภารกิจของคริสตจักรเข้ากับการกิจของพระเจ้าด้วย การกิจของพระเจ้าคือการกิจที่ครอบคลุมภารกิจอื่นทั้งปวงในพระคัมภีร์ การกิจของพระเจ้าตรีเอกภาพคือพระองค์จะทรงไถ่ผู้คนเพื่อให้พระคริสต์ได้ครอบครองพวกเขาในฐานะอาณาจักรแห่งปุโรหิตแด่พระเจ้าในการทรงสร้างที่ถูกทำให้เป็นขึ้นจากตายสำหรับนิรันดร์กาล นี่ไม่ใช่ภารกิจของอาดัม ไม่ใช่ภารกิจของโนอาห์ ไม่ใช่ภารกิจของอิสราเอล และไม่ใช่ภารกิจของคริสตจักร ยิ่งไปกว่านั้น การกิจของพระคริสต์บนโลกนี้คือการได้มาซึ่งความชอบธรรมเพื่อคนที่ไม่เชื่อฟังผ่านการเชื่อฟังข้อเรียกร้องของธรรมบัญญัติ และการแบกรับพระพิโรธของพระเจ้าสำหรับพวกเขาภายใต้การลงโทษของธรรมบัญญัติ การถูกทำให้เป็นขึ้นจากตายเพื่อความชอบธรรมของพวกเขา และการสถาปนาอาณาจักรของพระเจ้าเพื่อพวกเขา นั่นไม่ใช่ภารกิจของคริสตจักร การกิจของพระคริสต์ในสวรรค์ ณ เวลานั้นคือ การครอบครองในฐานะกษัตริย์เหนือบรรดาประชาชาติ การสร้างคริสตจักรของพระองค์โดยการประกาศข่าวประเสริฐ และการปราบศัตรูของพระองค์ไว้ใต้พระบาทของพระองค์นั้น ไม่ใช่ภารกิจของคริสตจักร เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา พระองค์จะทรงกำจัดบาปและมารร้ายที่เหลืออยู่ทั้งสิ้น พระองค์จะทรงให้พระพรของพระองค์หลั่งไหลไปยังทุกที่ซึ่งมีคำแช่งสาป และการคืนสภาพอย่างยิ่งใหญ่ของสรรพสิ่งในโลกใหม่นั้น ไม่ใช่ภารกิจของคริสตจักร

พระคัมภีร์ไม่เคยเรียกให้คริสตจักรทำกิจกรรมนิยม—เพื่อเปลี่ยนแปลงสังคม หรือเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมผ่านการรณรงค์ด้านความยุติธรรม ประหนึ่งว่าคริสตจักรได้รับมอบหมายให้เริ่มใช้การปฏิวัติของพระเจ้าด้วยความรักที่เปลี่ยนแปลงโลก ไม่ว่าจะระบุไว้อย่างชัดเจนหรือไม่ก็ตาม ตรรกะนี้บอกเป็นนัยว่า คริสตจักรก็ผิดที่ไม่ได้ทำมากพอในการต่อสู้กับการเหยียดเชื้อชาติ การแก๊วภาวะฉุกเฉินด้านสภาพอากาศ การส่งเสริมความยั่งยืน และการละทิ้งแนวคิดเหยียดคนจากอดีตสมัยอาณานิคมของยุโรปอันน่าละอายของเราทิ้งไป แม้จะฟังดูไร้สาระสำหรับผู้่านคริสเตียนทั่วไป แต่กลุ่มนักคิดในสถาบันการศึกษา

และแม้แต่พระคริสตธรรมก็หันมาใช้ภาษาประเภทนี้มากขึ้นเรื่อย ๆ และผสมผสานเข้ากับศัพท์เฉพาะทางสำหรับการประกาศข่าวประเสริฐ ดังนั้น เพื่อให้ทันกระแสสังคมปัจจุบัน ผู้นำคริสตจักรจึงหันมาใช้ภาษาของนักเคลื่อนไหวมากขึ้นและทำให้ผู้เชื่อโดยทั่วไปหมดไฟ

การเป็นส่วนหนึ่งของการเคลื่อนไหวที่ยิ่งใหญ่กว่าชีวิตแห่งการเปลี่ยนแปลงระดับโลกและการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอาจทำให้อะดรีนาลีนพุ่งพล่าน แต่โดยทั่วไปแล้วเสียงไซเรนแห่งเวอร์กรรมนี้มักจะหลอกหลอนผู้นำที่หลงตัวเอง ซึ่งวิธีปั้นห้วความตั้งใจที่ดีของคริสเตียนอ่อนไหวง่าย ท้ายที่สุดคริสตจักรท้องถิ่นและคริสเตียนโดยทั่วไปก็ไม่อาจทุ่มเทได้มากพอ พวกเขาไม่อาจสร้างการเคลื่อนไหวได้มากพอ พวกเขาไม่อาจส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงได้มากพอ โลกไม่ได้เปลี่ยนแปลงเร็วพอเพราะพวกเขาไม่ได้รับผลตอบแทนมากพอที่จะเปลี่ยนแปลงโครงสร้างและความชั่วร้ายของระบบได้มากพอ

แล้วการหวังในการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ล่ะ? ระบบการเคลื่อนไหวสังคมนี้มีแนวโน้มที่จะหลบเลี่ยงภาษาแห่งการเสด็จกลับมาอย่างฉับพลันทั้งสิ้นราวกับว่ามันเป็นโครงสร้างทางวัฒนธรรมแห่งความคิดอย่างสวรรค์ “มีสถานอันงดงามเลิศนักหนา” นั้นต่อต้านสติปัญญาของคริสเตียน เราเห็นแก่ตัวเพียงไรที่รอพระคริสต์เสด็จกลับมา หน้าที่ของเราคือการเป็นพระพรและมีส่วนร่วมในการกิจของพระเจ้า มันเป็นที่ของเราที่จะนำสันติสุขมาสู่ทั้งโลก เราไม่ต้องการที่จะจดจ่อกับสวรรค์จนเราไม่สนใจโลก ที่สุดแล้ว ไม่ทางชนคือการริเริ่มการปฏิบัติความรักของพระเจ้าเพื่อเปลี่ยนแปลงโลก เราทำได้ ถ้าเราระดมคริสเตียนให้มากพอที่จะเป็นพระพร ความยุติธรรมก็จะไหลลงมาเหมือนแม่น้ำ แล้วถ้า.... แล้วถ้า... พูดยตามตรง มันช่างเหนื่อยล้า มันน่าท้อใจ และมันเป็นไปไม่ได้ มันคือเวอร์กรรม

พระเยซูทรงเป็นอาดัมที่ดีกว่าซึ่งผ่านการทดสอบในสวนนั้น ผู้ซึ่งถูกยกขึ้นเหมือน누ที่ถูกลาปบนต้นไม้ ต้นไม้แห่งความตายกลายเป็นต้นไม้แห่งชีวิตของเรา พระองค์ทรงกลายเป็นความชอบธรรมของทุกคนที่หวังพึ่งพระองค์และมีชีวิตอยู่ การเป็นขึ้นจากตายของพระองค์เปิดประตูสู่เมืองบรมสุขเกษม และ

พระองค์กำลังเข้าครอบครองบรรดาประชาชาติอย่างต่อเนื่อง เมื่อพระองค์เสด็จกลับมา สิ่งทรงสร้างทั้งหมดจะได้รับการคืนสภาพ แต่เรื่องนี้จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อพระสิริแห่งพระบุตรของพระเจ้าได้รับการเปิดเผยเท่านั้น

เพราะสรรพสิ่งที่ทรงสร้างแล้ว คอยด้วยความปรารถนาอย่างยิ่งให้บุตรทั้งหลายของพระเจ้าปรากฏ เพราะว่าสรรพสิ่งเหล่านั้นต้องเข้าอยู่ในอำนาจของอนิจจัง ไม่ใช่ตามใจชอบของตนเอง แต่เป็นไปตามที่พระเจ้าได้ทรงให้เข้าอยู่นั้น ด้วยมีความหวังว่า สรรพสิ่งเหล่านั้นจะได้รับรอดจากอำนาจแห่งความเสื่อมสลาย และจะเข้าในเสรีภาพและศักดิ์ศรีแห่งลูกๆ ของพระเจ้า (โรม 8:19-21)

พระเจ้าเองได้ทรงกำหนดให้ระบบของสรรพสิ่งอยู่ภายใต้การผูกมัดนี้ ไม่ใช่ว่าทุกอย่างได้พังทลายลงตั้งแต่การล้มลงในบาป และพระเจ้าเพียงพยายามที่จะรวมมันกลับคืนมาอีกครั้งด้วยความช่วยเหลือจากคริสตจักร พระเจ้าได้ทรงกำหนดให้ทุกสิ่งนั้นเปล่าประโยชน์ และเมื่อถึงช่วงเวลาแห่งการเปิดเผยสำแดงถึงประชากรพระเจ้าผู้ถูกทำให้เป็นขึ้นจากตาย ในการเสด็จกลับมาอันเต็มเปี่ยมด้วยพระสิริของพระคริสต์ พระองค์จะทรงพลิกเรื่อง และเมื่อนั้นเท่านั้น พระพรอันสมบูรณ์แห่งพระสิริของพระเจ้าจะเติมแผ่นดินโลก ดึงน้ำปากคลุมทะเล เมื่อนั้นเท่านั้น ที่พระพรซึ่งทรงสัญญาไว้ของอับราฮัมจะเกิดผลอย่างสมบูรณ์

บรรดาตัวแทนแห่งพระมหาบัญชา

ในโลกตะวันตก ดูเหมือนว่าจะมีความมุ่งมั่นต่อ *การประกาศข่าวประเสริฐแบบคลาสสิก* ได้ลดน้อยลง คำว่า “การประกาศข่าวประเสริฐแบบคลาสสิก” ผมหมายถึงการประกาศข่าวประเสริฐด้วยการสอนและประกาศข่าวประเสริฐอย่างแท้จริง ในรูปแบบของการประกาศแจ้ง ไม่ใช่เป็นคำแนะนำ ไม่ใช่เป็นความช่วยเหลือ และไม่ใช่เป็นความคิดเห็น เราไม่ควรสับสนระหว่างเทคนิคการประกาศข่าวประเสริฐส่วนตัวที่เป็นที่นิยมในศตวรรษที่ 20 กับของประทานที่แท้จริงและ

บทบาทของการประกาศข่าวประเสริฐ แม้ว่าเราอาจโต้แย้งว่าเทคนิคบางอย่างของคนรุ่นก่อนได้รับประสิทธิภาพในยุคที่ต่อต้านคริสเตียนของเรา แต่เราต้องไม่ละทิ้งของประทานแห่งการประกาศข่าวประเสริฐและบทบาทของผู้ประกาศข่าวประเสริฐ เพื่อที่จะจินตนาการขึ้นใหม่และสร้างสิ่งที่เราพึงพอใจมากขึ้น เป็นที่ยอมรับของสังคมมากขึ้น และชนะใจได้มากขึ้น บ่อยครั้งที่การตอบโต้ต่อคริสต์ศาสนากลุ่มอนุรักษนิยมทำให้การประกาศข่าวประเสริฐแทบจะเป็นเรื่องที่ถูกต่อต้านในคริสตจักรหลายแห่ง การบอกความจริงเป็นเรื่องล้าสมัย และการสำแดงความรักเป็นเรื่องทันสมัย ใครอยากสร้างช่วงเวลาอันน่าอัศจรรย์ใจในการสนทนาเพื่อ “พูดกับ” บางคนเกี่ยวกับข่าวประเสริฐ ในเมื่อเราทำได้เพียง “ดำเนินชีวิตตามข่าวประเสริฐ” ก็ได้แล้ว?

ด้วยเหตุนี้ ความกลัวว่าจะไม่เป็นที่ยอมรับ ไม่ถูกชื่นชอบ และเป็นที่ยับอาย จึงผลักดันเราให้สร้างสรรค์ภาษาในพระคัมภีร์เพื่อให้เราสามารถ “อยู่ในยุคทศวรรษ” ของการดำเนินชีวิตแบบที่อยู่ในสภาพของโลกรอบตัวได้ และวิธีทั่วไปในการยกระดับการประกาศข่าวประเสริฐสำหรับศตวรรษที่ 21 คือการอ้างว่าพระมหาบัญชาและพระมหาบัญชาเป็นภารกิจเดียวกัน ทำที่สุดแล้ว โลกจะรู้ว่าเราเป็นคริสเตียนด้วยความรักของเรา (แล้วพวกเขาก็อยากเข้าร่วมชุมชนพระเยซูของเรา) เราสามารถรักโลกเพื่อพระเยซูได้ เราเป็นพระหัตถ์ของพระองค์ เราเป็นพระบาทของพระองค์ เมื่อโลกเห็นเราสำแดงความรัก พวกเขาก็เห็นพระคริสต์ พระคริสต์ทรงวางแบบอย่างในการรักโลก จนนำกลับไปสู่การเยียวรักษา และตอนนี้เป็นหน้าที่ของคริสตจักรในการสานต่อภารกิจแห่งความรักของพระองค์ การรักผู้อื่นโดยการดำเนินชีวิตตามข่าวประเสริฐและดำเนินชีวิตตามพระมหาบัญชาคือวิธีที่เราจะส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองของมนุษย์เพื่อการเยียวยาประเทศชาติ นี่คือนิยามที่เรามีส่วนในการปฏิบัติอาณาจักรแห่งความรักและความยุติธรรมของพระคริสต์ นี่คือนิยามที่เราต้องเปลี่ยนแปลงโลก

ในกรณีที่นักเคลื่อนไหวตามประกาศิตทางวัฒนธรรมผสมผสานภารกิจของอาดัมและภารกิจของพระเจ้าเข้ากับภารกิจของคริสตจักร ตัวแทนแห่งพระมหา

บัญญัติมักจะมีผลสมปนเปการกิจของพระคริสต์ในโลก (ตามที่พวกเขารับรู้) กับภารกิจของคริสตจักร แน่หนอนว่า ไม่มีใครในพวกเรามีแรงจูงใจหลอกลวงเมื่อกล่าวสิ่งเหล่านี้เช่นว่า “พระมหาบัญญัติและพระมหาบัญชาเป็นสองด้านของเหรียญเดียวกัน” “ภารกิจของคริสตจักรคือการแสดงให้โลกเห็นถึงความรักของพระเยซู” “ภารกิจของเราคือการเป็นพระคริสต์ต่อโลก” “เราถูกเรียกให้ดำเนินชีวิตด้วยความรักของพระคริสต์ต่อโลก” หรือ “จงออกไปทั่วโลกและจงประกาศข่าวประเสริฐโดยการใช้ถ้อยคำ หากจำเป็น”

ชีวิตของผู้คนดีขึ้นอย่างแท้จริงผ่านทางภารกิจที่คริสเตียนแต่ละคนแสดงความเมตตาอย่างนั้นหรือ? แน่หนอน เราเคยเห็นการเปลี่ยนแปลงแบบองค์รวมเกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ เมื่อคริสเตียนแต่ละคนใช้อำชีพของตนเพื่อประโยชน์ของสังคมหรือไม่? แน่หนอน แต่ภารกิจของพระคริสต์บนโลกถูกส่งต่อเป็นภารกิจของคริสตจักรหรือไม่? ไม่ใช่เลย เราต้องระวังที่จะไม่สับสนระหว่างการทำงานที่ดีกับคำพูดที่ดี การงานที่ดีของเราจะตกแต่งคำพูดที่ดีของเรา แต่การงานที่ดีไม่ได้แทนที่คำพูดที่ดี และสองสิ่งนี้ไม่เท่ากัน “จงออกไปทั่วโลกและจงประกาศข่าวประเสริฐโดยการใช้ถ้อยคำ หากจำเป็น” สมเหตุสมผลพอๆ กับการพูดว่า “จงออกไปทั่วโลกและจงเลี้ยงอาหารคนยากจนโดยการใช้อำชีพ หากจำเป็น”

ภารกิจของพระคริสต์ในโลกคือการเชื่อฟังข้อบังคับของธรรมเนียมบัญญัติ และการรับการทนทุกข์ของการลงโทษเพื่อทุกคนที่ถูกประณามและเสื่อมทรามในอาดัม ดังนั้น ภารกิจของพระคริสต์คือรักพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ เป็นส่วนตัวตลอดไป และรักผู้อื่นด้วยชีวิต และทรงถูกตรึงบนไม้กางเขนแทนศัตรูของพระองค์เหมือนเป็นคำแข่งสาป การเสียสละนี้เป็นจุดสูงสุดของชีวิตแห่งความรักต่อพระเจ้าและคนบาป ผลลัพธ์ของภารกิจของพระคริสต์ในโลกคือทำให้ความชอบธรรมทั้งสิ้นสำเร็จต่อบรรดาผู้ที่ยอมรับพระองค์และราชกิจของพระองค์ผ่านการวางใจเท่านั้น การเป็นขึ้นจากตายได้สถาปนาอาณาจักรสวรรค์ นี่เป็นเหตุการณ์ประวัติศาสตร์เพียงครั้งเดียวซึ่งจะไม่เกิดขึ้นซ้ำอีก เราควรระมัดระวังอย่าได้ผสมปนเปภารกิจในโลกของพระคริสต์เข้ากับภารกิจของคริสตจักร เราไม่ได้ดำเนินชีวิตตามข่าวประเสริฐ แต่พระคริสต์ทรงกระทำเช่นนั้น

และพระองค์ตรัสว่า “สำเร็จแล้ว!” มีผู้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ผู้เดียวเท่านั้นและนั่นไม่ใช่เรา

พระมหากษัตริย์คือบทสรุปของข้อเรียกร้องทั้งหมดของธรรมเนียมปฏิบัติ และไม่ใช่หน้าที่ของเราซึ่งจะทำให้สำเร็จ ชาวประเสริฐนั้นไม่ใช่เราเป็นเหมือนพระคริสต์ได้มากขึ้น ชาวประเสริฐนั้นไม่ใช่เราสามารถรักพระเจ้าและผู้อื่นได้ แน่หน่อว่าสิ่งเหล่านี้เป็นผลที่ตามมาทางอ้อมของชาวประเสริฐ แต่ไม่ใช่ชาวประเสริฐทั้งหมด ชาวประเสริฐไม่ใช่ความช่วยเหลือจากพระเจ้าในการฟื้นฟูจิตวิญญาณของเราผ่านทางพระคริสต์ในเรา ชาวประเสริฐคือการประกาศของพระเจ้าว่าพระองค์ได้นำการคืนดีมายังจิตวิญญาณของเรากับพระองค์ผ่านทางพระคริสต์เพื่อเรา ชาวประเสริฐไม่ใช่การบำบัดชีวิตที่เราใช้ให้ดีขึ้น ชาวประเสริฐคือการปลูกถ่ายหัวใจซึ่งพระเจ้าทำให้เรามีชีวิตอยู่โดยทางนั้น กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เราไม่ได้ดำเนินชีวิตตามชาวประเสริฐ แต่เราดำเนินชีวิตในแสงสว่างแห่งชาวประเสริฐ เราไม่ได้สร้างอาณาจักรของพระเจ้า เราเป็นพยานต่อองค์กษัตริย์ผู้กำลังสร้างอาณาจักรของพระองค์ เราไม่ได้สร้างคริสตจักร เราเป็นพยานถึงชาวประเสริฐเมื่อพระคริสต์ทรงสร้างคริสตจักรของพระองค์

ตัวแทนแห่งพระมหากษัตริย์ใช้ภาษาที่ฟังดูเหมือนเราร่วมมือกับพระเจ้าในการไถ่โลกนี้ พวกเขายืนยันว่าเราเป็นหุ้นส่วนกับพระเจ้าในพันธกิจแห่งการคืนดีกับโลกด้วยความรักและสันติสุข แต่มีปัญหาพื้นฐานบางประการเกี่ยวกับมุมมองนี้ ประการแรก สิ่งนี้สะท้อนถึงคำสอนของนิกายโรมันคาทอลิกในยุคกลางที่ว่ามารีย์เป็นผู้ร่วมการไถ่บาป เธอเป็นส่วนหนึ่งของ (หรือหุ้นส่วนใน) งานบุญโรหิตของพระคริสต์บนโลกนี้เพื่อไถ่บาปของเรา แม้กระทั่ง เธอเป็นส่วนหนึ่งของ (หุ้นส่วนใน) งานบุญโรหิตของพระคริสต์ในสวรรค์ในฐานะผู้วิงวอนของเรา ในทำนองเดียวกัน ความคิดที่ว่าคริสเตียนร่วมมือกับพระเจ้าในการไถ่บาป การคืนดี และการเปลี่ยนแปลงโลกผ่านการเชื่อฟังพระมหากษัตริย์นั้นถือเป็นระบบการร่วมไถ่บาปของการประกาศชาวประเสริฐสมัยใหม่ แม้ว่าเราอาจไม่ได้หวังความช่วยเหลือจากมารีย์ในการดำเนินชีวิตตามชาวประเสริฐ แต่เรามองว่าตนเองเป็นหุ้นส่วนและตัวแทนที่จำเป็นในการสร้างอาณาจักรของ

พระเจ้า ขออย่าอีกครั้ง สำหรับพวกเราหลายคนพบว่าตัวเองใช้ภาษาเช่นนี้ ดีที่สุดคือเรามีมุมมองที่ไม่สอดคล้องกันทางศาสนศาสตร์ และแย่ที่สุดคือเราไร้ความรู้ทางศาสนศาสตร์ แต่แนวคิดทางศาสนศาสตร์ต่างๆ ล้วนมีผลที่ตามมา

ไม่มีที่ใดในพระคัมภีร์ที่สั่งให้ประชากรของพระเจ้าสร้างอาณาจักรของพระองค์ เราเพียงแค่ได้รับอาณาจักรนั้น พระคัมภีร์กล่าวว่า "เป็นพระประสงค์ของพระบิดาที่จะประทานอาณาจักรแก่เรา ไม่ใช่ร่วมมือกับเราในการสร้างอาณาจักร สันติสุขอันเกิดจากการได้รับอาณาจักรเป็นของประทานจากพระเจ้าเท่านั้นเป็นเรื่องที่น่าสนใจมิใช่หรือ? ส่วนวิธีอื่นในการได้มาซึ่งอาณาจักรนั้น อาจเต็มไปด้วยความกลัว ช่วยอธิบายหน่อยได้ไหม? ก็ดูสิ่งที่พระเยซูตรัส: "ฝูงแกะเล็กน้อยเอ๋ย อย่ากลัวเลย เพราะว่าพระบิดาของพวกท่านชอบพระทัยจะประทานแผ่นดินนั้นให้แก่ท่าน" (ลูกา 12:32) ในบริบทของข้อพระคัมภีร์ตอนนี้ พระเยซูกำลังตรัสกับประชากรของพระเจ้าที่กังวลว่าพวกเขาอาจ "ไม่ได้รับทุกสิ่งที่จำเป็นหรือต้องการในชีวิตนี้" เมื่อคำนึงถึงความวิตกกังวลของชีวิตนี้ คนของพระเจ้าอาจกลัวว่าพวกเขาจะล้มเหลวที่จะเห็นอาณาจักร แต่พระเยซูทรงรับรองกับพวกเขาว่าพระเจ้าผู้สูงสุดไม่เพียงจัดเตรียมให้แก่พวกเขาในเวลานี้เท่านั้น แต่ยังจัดเตรียมในอาณาจักรสวรรค์อีกด้วย การจัดเตรียมของพระเจ้าสำหรับพวกเขาเป็นไปตามการทำธุรกรรมและเป็นสัญญาหรือไม่? พระเจ้าทรงจัดเตรียมอาณาจักรโดยอาศัยการปฏิบัติตามข้อบังคับของธรรมเนียมของพระองค์หรือไม่? พวกเขาจะต้องรักพระองค์สุดหัวใจและรักผู้อื่นเหมือนรักตนเองจึงจะเห็นอาณาจักรเป็นจริงในที่สุดหรือไม่? ไม่ใช่เลย เราไม่ต้องการความช่วยเหลือ เราต้องการคำประกาศ พระบิดาผู้เมตตาของเรายินดีมอบอาณาจักรและผลประโยชน์ทั้งหมดให้กับเราโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น พระบุตรทรงจ่ายด้วยชีวิตของพระองค์ สิ่งนี้เป็นของเราที่เราจะได้รับโดยการวางใจในพระสัญญาของพระองค์ พระองค์ไม่ต้องการความช่วยเหลือจากเรา อันที่จริง การช่วยเหลือใดๆ ที่เราพยายามให้กับพระองค์ก็เป็นสัญญาฉ้อฉลว่า เราไม่ได้วางใจในพระคุณของพระองค์เท่านั้นอย่างแท้จริง

บรรดาทูตแห่งพระมหาบัญชา

ถ้าเราไม่ใช่คนเคลื่อนไหวตามประกาศิตทางวัฒนธรรม หรือเป็นตัวแทนแห่งพระมหาบัญชาแล้ว มีทางเลือกอื่นได้อีกบ้าง? พระคริสต์ทรงเรียกประชากรของพระองค์โดยทั่วไปให้เชื่อฟัง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเชื่อฟังในการนำข่าวประเสริฐแห่งพระคุณของพระเจ้าไปสู่ทุกชาติทุกภาษา คำพูดเมื่อต้องจากลา มักเป็นคำพูดสำคัญและจริงใจที่สุดที่อยากที่จะกล่าว และเช่นเดียวกันกับคำตรัสที่พระคริสต์กล่าวจากลาคริสตจักรของพระองค์ พระองค์ทรงเริ่มต้นพระมหาบัญชาของพระองค์ด้วยการยืนยันว่า พระองค์มีอำนาจอธิปไตยเหนือสวรรค์และโลก พระองค์ทรงปิดท้ายด้วยการยืนยันว่าพระองค์จะทรงอยู่กับเราเสมอไปจนกว่าจะสิ้นยุค (มัทธิว 28:18-20)

เมื่อคำนึงถึงความจริงเหล่านี้ คริสตจักรควรประกาศข่าวประเสริฐเรื่องพระคริสต์ผู้ทรงถูกตรึงบนไม้กางเขนแก่บรรดาประชาชาติ และสร้างสาวกในชุมชนมนุษย์ที่สรรเสริญพระเจ้าตรีเอกภาพเพื่อถวายเกียรติแด่พระคุณของพระองค์ การสร้างสาวกคือการสร้างนักเรียนหรือลูกศิษย์ นั่นคือความหมายของคำว่า “สาวก” สาวกของพระคริสต์คือคนที่ศึกษาพระคริสต์ ซึ่งจำเป็นต้องมีครูที่มีเนื้อหาและแผนการสอน สาวกไม่ใช่คนที่ใครบางคนออกไปเกี่ยวกับเพื่อนที่เป็นผู้ใหญ่กว่าแล้วเพียงรับความเข้าใจผ่านการซึมซับ วิธีการสร้างสาวกของคนยิวมีเนื้อหาเข้มข้นและการท่องจำที่จริงจัง แท้จริงแล้ว พระคริสต์บัญชาผู้สร้างสาวกให้ฝึกฝนสาวกให้รักษาถ้อยคำของพระองค์ (มัทธิว 28:20) คำว่า “ถือรักษา” หมายถึง อารักขา ปกป้อง หรือเฝ้าดู คำนี้อาจเป็นศัพท์ทางการทหารที่ใช้รักษาหน้าที่ของตนอย่างภักดี การสร้างสาวกคือการฝึกลูกศิษย์ให้ศึกษา เพื่อให้ตนเองเป็นคนงานที่ไม่ต้องละอาย ใช้พระวจนะแห่งความจริงอย่างถูกต้อง พระมหาบัญชาคือการบำบัดสมาชิกซึ่งเน้นความเป็นคริสตจักรเข้าสู่คริสตจักร พระมหาบัญชาคือการบำบัดสมาชิกซึ่งเน้นหลักคำสอนสำคัญในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระมหาบัญชาสอนสาวกที่รับบัพติศมาเหล่านี้โดยเน้นการปกป้องความเชื่ออย่างเด็ดขาดในการอารักขา ปกป้อง และเฝ้าระวังพระวจนะของพระคริสต์

เราเป็นทูตของกษัตริย์ผู้ส่งารามในช่วงเวลาแห่งการนิรโทษกรรมชั่วคราว อาณาจักรที่ถูกสถาปนาขึ้นนั้นได้รับการประกาศบนไม้กางเขนของชาวโรมัน อันเต็มด้วยโลหิตเมื่อสองพันปีที่แล้ว ไม้กางเขนนี้ได้กล่าวการปกครองแบบเผด็จการนานนับพันปีของมารลงเสีย และสังหารการปกครองเผด็จการนั้น ด้วยการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ ความบริบูรณ์ของอาณาจักรจะมาพร้อมกับกษัตริย์ เมื่อพระองค์เสด็จกลับมาด้วยพระสิริอันรุ่งโรจน์ พระองค์จะไม่เสด็จกลับมาอย่างสันติในครั้งต่อไป พระองค์จะเสด็จมาในฐานะกษัตริย์ผู้เที่ยงธรรม ที่ติดตามทุกความคิด คำพูด และการกระทำที่ทรยศอย่างละเอียดถี่ถ้วน ถนนในโลกจะแดงฉานด้วยการนองเลือดของผู้ที่ไม่คุกเข่าและรับข้อเสนอมหาพระคุณและความเมตตาโดยไม่คิดมูลค่าจากพระองค์ แต่จนกว่าจะถึงตอนนั้น คำประกาศของทูตคือ “สันติสุข! จงฟังเถิด จงฟัง กษัตริย์ปรารภนาที่จะคืนดีอย่างไร เจื่อนไขแก่ทุกคนที่ยอมวางอาวุธลง พวกเขาคงต้องวางใจในพระองค์เท่านั้น และรับของประทานแห่งพระคุณโดยไม่คิดมูลค่าจากพระองค์ พวกเขาจะถูกรับให้เป็นทายาทร่วมกับพระองค์ในครอบครัวของพระบิดา” เปาโลกล่าวว่า

“สิ่งทั้งหมดนี้เกิดจากพระเจ้า ผู้ทรงให้เราคืนดีกับพระองค์โดยทางพระเยซูคริสต์ และประทานพันธกิจในเรื่องการคืนดีนี้แก่เรา คือพระเจ้าทรงให้โลกนี้คืนดีกับพระองค์โดยพระคริสต์ ไม่ทรงถือโทษในความผิดของพวกเขา และทรงมอบเรื่องราวการคืนดีนี้ให้เราประกาศ เพราะฉะนั้นเราจึงเป็นทูตของพระคริสต์โดยที่พระเจ้าทรงขอร้องท่านทั้งหลายผ่านทางเรา เราจึงวิงวอนท่านในนามของพระคริสต์ให้คืนดีกับพระเจ้า พระเจ้าทรงทำพระองค์ผู้ทรงไม่มีบาปให้บาป เพราะเห็นแก่เรา เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าทางพระองค์” (2 โครินธ์ 5:18-21)

ที่นี่ไม่มีคำสั่งแก่ทูตแห่งพระมหาบัญชาให้นำโลกนี้กลับมาคืนดีกับพระเจ้า ไม่มีคำสั่งให้นำกลุ่มที่แตกแยกของโลกนี้กลับมาคืนดีกัน ไม่มีคำสั่งให้นำสันติสุขมาสู่สิ่งทรงสร้างและนำการคืนดีมายังโลกที่ถูกแช่งสาป ไม่มีคำสั่งใด

ให้ดำเนินชีวิตอันเปี่ยมด้วยรักและมีเสน่ห์จนโลกถูกเราใจให้ร่วมกับเราในการรักพระเจ้าและรักเพื่อนบ้าน ข้อพระคัมภีร์นี้กล่าวว่าพระเจ้าทรงให้ประชากรของพระองค์คีนดี (รูปอดีตกาล) กับพระองค์เอง ขณะที่เราตายในบาปและการละเมิด พระเจ้าทรงเข้าควบคุม พระองค์ทรงเข้ามาหาเราขณะที่เราเป็นศัตรูกับพระองค์ พระองค์ทรงส่งพระคริสต์มาอยู่ใต้ธรรมบัญญัติเพื่อแสวงหาความชอบธรรมเพื่อประชากรของพระองค์ และทนทุกข์ภายใต้ธรรมบัญญัติเพราะความอธรรมของพวกเขา พระองค์ทรงถ่ายเทความผิดของเราและยกความผิดนั้นไว้กับพระคริสต์ และเราได้รับความชอบธรรมของพระคริสต์โดยการวางใจในพระองค์เท่านั้น “ถ้าเราสืบสนเนื้อหาทางประวัติศาสตร์ และเนื้อหาสาระ สำคัญ แห่งข่าวประเสริฐ (การงานแห่งการทรงไถ่ของพระคริสต์ ซึ่งมีศูนย์กลางอยู่ที่การนับว่าเป็นผู้ชอบธรรม) กับ ผลกระทบ แห่งข่าวประเสริฐ (การงานแห่งการทรงไถ่ของพระคริสต์ในชีวิตเรา มีศูนย์กลางอยู่ที่การชำระให้บริสุทธิ์) กับ เป้าหมาย ของข่าวประเสริฐ (จุดหมายสูงสุดแห่งการทรงไถ่ของพระคริสต์ในชีวิตของเรา ซึ่งมีศูนย์กลางอยู่ที่การรับพระสงสาราศี) แล้วเราก็จะสวมตัวเองด้วยแอกที่เราสร้างขึ้นเอง”⁶ เราจะต้องย่ำเตือนตัวเองอย่าได้สับสนระหว่างประโยคบอกเล่าในพระคัมภีร์ (มักเป็นพระสัญญา ความจริงเชิงประพจน์ และคำอธิบาย) กับประโยคคำสั่ง (คำสั่งและคำแนะนำในการดำเนินชีวิตอันบริสุทธิ์) นอกจากนี้ เราจะต้องระวังอย่าได้สับสนความหมายโดยนัยของข่าวประเสริฐกับศูนย์กลางแห่งข่าวประเสริฐ

ดังนั้นพันธกิจเรื่องการคืนดีของเราจึงเป็นสารแห่งการคืนดี พันธกิจของเราคือการวิงวอนคนบาปให้รับข่าวสารแห่งการคืนดี—พระเจ้าทรงทำให้โลกคืนดีกับพระองค์ผ่านทางพระโลหิตของพระคริสต์ และไม่ถือโทษบาปต่อด้านพวกเขา กิจแห่งการคืนดีเสร็จสิ้นบนไม้กางเขนแล้ว และไม่ใช่ว่าเราจะต้องจัดการเรื่องนี้ด้วยเหตุว่าพระคริสต์ได้เสด็จกลับสู่สวรรค์แล้ว งานของเราคือการเพียงแค่ประกาศข่าวนั้น ไม่ใช่บริหารจัดการ เราไม่ใช่นักเคลื่อนไหว

6 อี.ดี. เบิร์นส์, *Seeds and Stars: Resting in Christ for Great Commission Service* (Cape Coral, FL: Founders Press, 2023), 142.

หรือตัวแทนของการคืนดี เราคือทูตแห่งการคืนดี เราไม่สามารถทำอะไรได้มากพอที่จะเปลี่ยนแปลงโลก และเราไม่สามารถรักมากพอที่จะช่วยโลกได้ แม้ว่าคริสต์ศาสนาแบบเวอร์กรรมจะกระตุ้นให้เราพยายามมากขึ้นก็ตาม แนวคิดบ่อนทำลายของคริสต์ศาสนาแบบเวอร์กรรมได้แพร่ขยายออกไปในการประกาศข่าวประเสริฐและในวัฒนธรรมของการรับใช้แบบคริสเตียน แต่ก็ไม่จำเป็นต้องเป็นเช่นนั้น เราสามารถจดจำการงานที่สำเร็จแล้วของพระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยพระคุณของเรา ประกาศเงื่อนไขแห่งสันติสุขของพระองค์ และพักอยู่ในแผนการอันเมตตากรุณาของพระองค์ที่จะคืนดีกับผู้คนกับพระองค์เอง

พระคริสต์ทรงปรากฏแก่เหล่าสาวกของพระองค์หลังจากการเป็นขึ้นจากตาย ทรงให้พวกเขาดูที่มือและเท้าที่มีแผลเป็นของพระองค์ แล้วตรัสว่า “สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลาย พระบิดาทรงใช้เราอย่างไร เราก็ใช้พวกท่านไปอย่างนั้น” (ยอห์น 20:21) กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เนื่องจากพระพิโรธของพระเจ้าได้รับการตอบสนองแล้ว และความตายได้ถูกทำให้แพ้พ่าย เราจึงมีสันติสุขกับพระเจ้า ดังนั้นเราจึงออกไปในฐานะผู้รับใช้และเป็นพยานต่อโลก เพราะเรามีสันติสุขกับพระเจ้า เราไม่ได้พยายามที่จะได้รับหรือรักษาสันติสุขกับพระเจ้า เราไม่แม้กระทั่งออกไปรับใช้เพราะเรารู้สึกสงบสุขภายใน เราสามารถเผยแผ่ข่าวประเสริฐแก่โลกได้อย่างเสรีและมีความชื่นชมยินดีบนพื้นฐานของสันติสุขตามวัตถุประสงค์ของเรากับพระเจ้า พระคริสต์ทรงทำให้เกิดสันติสุข ความกลัวจึงหายไป เนื่องจากเราไม่มีอะไรจะเสีย เราจึงได้รับในทุกสิ่ง

ยิ่งกว่านั้น ด้วยการเน้นอันคลุมเครือเกี่ยวกับการเป็นพระพร ซึ่งโดยทั่วไปนั้นมาพร้อมกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ประเมินผลที่วัดผลได้น้อยมาก ความจริงก็คือ เราได้รับพรแล้วในการเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์ แท้จริงแล้ว ไม่มีพระพรใดจะยิ่งใหญ่ไปกว่าการเป็นขึ้นขึ้นจากตาย เราปีติยินดีกับพระพรฝ่ายวิญญาณเพียงส่วนหนึ่งในชีวิตนี้ แต่เต็มเปี่ยมในชีวิตหน้า พระพรฝ่ายวิญญาณเหล่านั้นอยู่ในรูปของต้นกล้า พักสงบ กระนั้นเพื่อการยืนยันความหวังของเราว่า เมล็ดพันธุ์แห่งพระพรมีชีวิตอยู่อย่างแท้จริง พระพรนั้นเติบโตอย่างช้าๆ และให้เราปีติยินดีกับพรนี้ได้ในบางส่วน ดังที่เปาโลอธิบายชัดเจนใน

กาลาเทีย 3:15–29 และโรม 4:13–16 พระพรที่สัญญาไว้กับอับราฮัมและผู้ที่มีส่วนในพระพรของเขาไม่ได้ขึ้นอยู่กับ การเชื่อฟัง มิฉะนั้นพระพรนั้นจะไม่ใช้พระคุณ แต่เป็นการประพฤติ

คริสต์ศาสนาแบบเวอร์กรรมกล่าวว่า “จงรักพระเจ้าและผู้อื่นมากขึ้นเพื่อได้รับพระพร” แต่ชาวประเสริฐกล่าวว่า “เมื่อคุณได้รับพระพรอย่างไว้เงื่อนไข ในพระองค์ผู้ทรงรักเรา จงรักพระเจ้าและผู้อื่นด้วยการสำนึกในพระคุณ” คริสต์ศาสนาแบบเวอร์กรรมกล่าวว่า “จงรับใช้โลกด้วยการเป็นพระพรเพื่อที่โลกจะเปลี่ยนแปลง” แต่ชาวประเสริฐกล่าวว่า “พระคริสต์ทรงเป็นพระพรตามพระสัญญาของอับราฮัมสำหรับประชาชาติทั้งปวง เมื่อพระองค์เสด็จกลับมา พระองค์จะทำให้พระพรของพระองค์หลังไหลไปยังทุกใดก็ตามที่พบคำแห่งสาปและโลกจะเปลี่ยนไปตลอดกาล” คริสต์ศาสนาแบบเวอร์กรรมกล่าวว่า “ในฐานะหนึ่งส่วนกับพระเจ้า มันขึ้นอยู่กับคริสตจักรที่จะเป็นพระพรแก่โลก” แต่ชาวประเสริฐกล่าวว่า “หากพระพรของพระเจ้าเกิดจากการประพฤติ มันก็ไม่ใช่ไปตามความเชื่ออีกต่อไปและพระสัญญาก็เป็นเพียงโมฆะ”

ภูเขาไซโยนได้รับการอวยพระพรโดยพระสัญญาที่มีต่ออับราฮัมและทุกคนที่วางใจในพงศ์พันธุ์ของเขาผ่านความเชื่อ แต่ผลประโยชน์ของภูเขาไซโยนจะได้รับตามศักยภาพของโมเสสและต่อทุกคนที่รักพระเจ้าและผู้อื่นได้ในชีวิตส่วนตัวได้อย่างสมบูรณ์ และได้ตลอดไป โลกนี้ไม่ต้องการให้คริสตจักรร่วมมือกับพระเจ้าเพื่อเป็นพร พระคริสต์ทรงเป็นพระพรของพระเจ้าแก่โลก โลกต้องการให้คริสตจักรประกาศพระพรที่ได้รับผ่านทางความเชื่อในพระคริสต์เท่านั้น คนบาปได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยพระพรที่สัญญาไว้ซึ่งมาโดยความเชื่อ—การได้รับพระคุณ คนบาปจะไม่เปลี่ยนแปลงโดยผลประโยชน์ที่อาจเกิดขึ้นจากการพยายามดำเนินชีวิตตามพระมหาบัญญัติ—การเชื่อฟังธรรมบัญญัติ พระคุณเป็นสิ่งเหนือธรรมชาติ พระคุณนับคนบาปว่าเป็นคนชอบธรรม ธรรมบัญญัติเป็นเรื่องธรรมชาติ มันพิพากษาคนบาป ความสัตย์ซื่อของคริสตจักรในการรักพระเจ้าและผู้อื่นนั้นไม่เพียงพอต่อการคืนดีกับโลกหรือยับยั้งความชั่วร้าย พระเจ้าทรงทำกิจด้วยพระคุณพิเศษที่ช่วยโลกให้คืนดีได้ พระเจ้าทรงทำกิจ

ด้วยพระคุณทั่วไปเพื่อยับยั้งความชั่วร้าย คริสต์ศาสนาแบบเวรกรรมกล่าวว่า “ถ้าคุณรักพระเจ้าและผู้อื่น พวกเขาจะได้รับพระพร” แต่คุณไม่สามารถรักษาพระมหากษัตริย์ได้มากพอ คุณจะล้มเหลวตลอดไป คุณจะรู้สึกวิตกกังวลหรือเหนื่อยล้า หรือรู้สึกทั้งสองอย่างอยู่เสมอ และชาวประเสริฐกล่าวว่า “เพราะพระคริสต์ทรงรักพระเจ้าและคนอื่นๆ ฉะนั้นแล้ว พวกเขาจึงได้รับพระพรผ่านการพักสงบในพระองค์”

การรับชีวิตที่ได้รับพระพร

คริสตศาสนาแบบเวรกรรมส่งผลกระทบต่อการรับใช้ของคริสเตียนในหลายด้าน โดยอาจจะเห็นได้ชัดเจนยิ่งกว่าการดำเนินชีวิตคริสเตียนและการเติบโตของคริสเตียนเสียอีก คุณสามารถแยกแยะธรรมชาติของเวรกรรมในการรับใช้และการเริ่มต้นการออกประกาศได้โดยการสังเกตข้อความที่มีเงื่อนไขหรือความเป็นไปได้ต่างๆ ที่มักใช้เป็นเสียงร้องเรียกระดมพลและเครื่องมือสร้างแรงบันดาลใจเพื่อจุดประกายการอุทิศตนต่อเรื่องนั้น ความจริงสำคัญที่สุดซึ่งต้องจดจำคือ พระพรของพระเจ้าขึ้นอยู่กับพระสัญญาของพระองค์ในพระคริสต์ และพระพรเหล่านั้น “ใช่” และ “เป็นไปได้ตามนั้น” ทั้งหมดในพระคริสต์ พระเยซูทรงเป็นอาดัมคนสุดท้ายที่ทรงเริ่มต้นทำให้ข้อบังคับทางวัฒนธรรมผ่านการเชื่อฟัง การสิ้นพระชนม์ และการเป็นขึ้นจากตายนั้นได้สำเร็จเสร็จสิ้นแล้ว พระองค์จะสถาปนาอาณาจักรนี้ให้สำเร็จสมบูรณ์เมื่อเสด็จกลับมาในที่สุด พระเยซูทรงเป็นพงศ์พันธุ์ของอับราฮัม ซึ่งพระพรจากสวรรค์ของพระเจ้าหลังไหลไปยังบรรดาประชาชาติผ่านทางพระองค์ ทำดีที่สุด พระองค์จะปฏิบัติตามพระสัญญาโบราณเหล่านี้เมื่อเสด็จกลับมา

สิ่งที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้กับอับราฮัม พระองค์ได้ทรงทำให้สำเร็จบนภูเขาโมลาแล้ว เรากำลังรอความบริบูรณ์ของพระพรที่สัญญาไว้เหล่านั้นให้ค่อยๆ แผ่ออกไปในยุคนี้และได้รับอย่างเต็มที่ในยุคที่จะมาถึง เวลานี้เป็นเพียงรอยร้าวเท่าเส้นผมที่ไหลออกมาจากอ่างเก็บน้ำแห่งพระกรุณาอันล้นเหลือของพระเจ้า แต่เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา เชื้อนี้จะระเบิดออก และมวลน้ำมหาศาลแห่ง

พระเมตตากรุณาจะพัดพาเราออกไปยังมหาสมุทรแห่งความรักอันสูงสุดของพระเจ้า อาณาจักรแห่งพระคุณนี้เป็นของเราซึ่งได้รับผ่านความเชื่อเท่านั้น เราไม่ได้สร้างอาณาจักรนี้ผ่านทางความคิดริเริ่มที่สร้างสรรค์ที่สุดของเรา เราไม่สามารถสถาปนาอาณาจักรนี้ให้สำเร็จได้โดยการกระทำด้วยความรักที่สัตย์ซื่อที่สุดของเรา เราเพียงแค่อำนาจจักรนั้นไว้ตั้งของขวัญเหมือนเด็ก ๆ ประทับใจในสีหน้าอันเปี่ยมสุขของผู้เป็นพ่อของตน อย่างกล้วยๆ พระบิดาทรงพอพระทัยที่จะมอบพระคริสต์และผลประโยชน์ทั้งหมดแก่คุณ

คำถามใคร่ครวญ

1. มีตัวอย่างใดบ้างของนักเคลื่อนไหวตามประกาศิตทางวัฒนธรรม และตัวแทนแห่งพระมหาบัญชาที่ดีที่คุณเคยได้ยินและอาจถึงขั้นนำมาปฏิบัติในการรับใช้คริสเตียนของคุณ?

2. คุณพบว่าคำอธิบายเกี่ยวกับทูตแห่งพระมหาบัญชาที่มีประโยชน์และสนใจในด้านใดบ้าง?

คำถามใคร่ครวญ

3. อะไรคือสิ่งที่คุณจะแบ่งปันกับใครบางคนเพื่อหนุนใจให้พวกเขาพักสงบในพระสัญญาของพระเจ้าในขณะที่พวกเขาปรับใช้พระองค์บ้าง?

ล้ำค่ายิ่งกว่าทองคำ

ข้อพระคัมภีร์ที่ท่องจำ

“ข้อพระยาห์เวห์ทรงอวยพรท่าน และพิทักษ์รักษาท่าน
ข้อพระยาห์เวห์ทรงให้พระพักตร์ของพระองค์ทอดแสง
แก่ท่าน และทรงพระกรุณาแก่ท่าน ข้อพระยาห์เวห์เจีย
พระพักตร์ของพระองค์ต่อท่าน และประทานสวัสดิภาพ
แก่ท่าน” “ดังนั้นแหละพวกเขาจะประทับนามของเรา
เหนือคนอิสราเอล และเราจะอวยพรเขาทั้งหลาย”
(กัณดารวิถี 6:24-27)

ตั้งณัฏโพรยก่อนเกิดพายุกลางทะเล พระพรที่เราได้รับในชีวิตนี้เป็นเพียงการ
ชิมรสชาติแห่งพระคุณล้นเกล้า เพื่อเตือนเราว่า พระสัญญาของพระเจ้าใน
พระคริสต์เป็นความจริงแต่ยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ แม้ไม่ใช่ทุกคนจะได้รับ
สิ่งเดียวกันในชีวิตนี้ แต่เราทุกคนจะถูกกลืนด้วยคลื่นแห่งคุณความดีของ
พระเจ้าในการเป็นขึ้นจากตาย การเทพระเมตตากรุณา กำลังจะมาในไม่ช้านี้
พระพรนี้ถูกเก็บรักษาไว้ตั้งแต่ก่อนวางรากฐานสร้างโลกสำหรับบรรดาผู้ที่
พระเจ้าทรงรับเป็นบุตรด้วยความรัก

สาธุการแด่พระเจ้าพระบิดาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
ผู้ประทานพรฝ่ายวิญญาณทุกอย่างแก่เราในสวรรคสถานโดยพระคริสต์
ดังเช่น ในพระคริสต์ พระเจ้าทรงเลือกเราตั้งแต่ก่อนทรงสร้างโลก เพื่อ

ให้เราบริสุทธิ์และปราศจากตำหนิในสายพระเนตรของพระองค์ พระองค์ทรงกำหนดเราไว้ล่วงหน้าด้วยความรัก ให้เป็นบุตรของพระองค์โดยทางพระเยซูคริสต์ ตามความชอบพระทัยและพระประสงค์ของพระองค์ เพื่อเป็นที่ยกย่องพระคุณอันรุ่งโรจน์ของพระองค์ที่ทรงให้แก่เราเปล่าๆ ในพระเยซู (เอเฟซัส1:3-6)

พระเจ้าทรงทำกิจที่เปี่ยมด้วยอำนาจในยุคนี้เพื่อรักษาโรคและอวยพระพรอย่างอัศจรรย์หรือไม่? แนอนั่นเป็นชีวิตคริสเตียนปกติที่เราควรคาดหวัง หากเรามีความเชื่อและความสัตย์ซื่อเพียงพอหรือไม่? ไม่ใช่เลย ชีวิตคริสเตียนตามปกติคือชีวิตแห่งการพลัดถิ่นไปอยู่ในบาบิโลน เป็นชีวิตแห่งการข้ามผ่านถิ่นทุรกันดารเพื่อเดินทางไปยังคานาอัน แม้พระเจ้าจะประทานมานาและน้ำในทะเลทรายอย่างอัศจรรย์ แต่แผ่นดินแห่งพันธสัญญาก็เต็มไปด้วยน้ำนมและน้ำผึ้ง อาณาจักรที่เราได้รับนั้นไม่ใช่ของโลกนี้ แต่จะถูกสถาปนาอย่างสมบูรณ์เมื่อองค์จอมกษัตริย์เสด็จกลับมา แต่ก่อนจะถึงวันนั้น เราคือคนเรวร้อน คนแปลกหน้า ผู้ถูกเนรเทศ และผู้แสวงหาธรรม เรามีหนังสือรับรองมรดกที่ปิดผนึกด้วยพระโลหิตของกษัตริย์ แต่พระพรทั้งหมดยังมาไม่ถึง

ชีวิตคริสเตียนตามปกติจะนั่งอยู่ที่เชิงภูเขากาลโกธา และมองไปที่บุรุษผู้ซึ่งถูกตรึงอยู่บนต้นไม้แห่งคำแช่งสาป เหมือนมองไปยังงูทองสัมฤทธิ์บนเสาที่ถูกยกขึ้นสูง เรามองไปยังบุรุษแห่งความทุกข์โศกทั้งปวง ผู้กลายเป็นบาปเพื่อเราจะได้กลายเป็นความชอบธรรมของพระเจ้า เราได้มองไปที่พระองค์และมีชีวิต ยิ่งไปกว่านั้นความรักและความยุติธรรมของพระเจ้าที่สำแดงบนภูเขากาลโกธา ได้กลายเป็นเส้นทางให้เราผ่านไปสู่พระพรแห่งภูเขาศิโยน ไม่ทางเขนของพระคริสต์เป็นเหมือนเสาที่เสียบอยู่บนภูเขาอะโหลกศิระะ พระองค์ทรงทำให้ความตายต้องตายผ่านการตายของพระองค์ และเมื่อศิลาแห่งอุโมงค์ฝังพระศพกลิ้งออกไป เหมือนเมล็ดพืชที่ตายได้งอกเงยแตกยอดออกมาจากพื้นดินที่เย็นเยือกจนเกิดชีวิตใหม่ อาดัมคนสุดท้ายได้ทำกิจจนได้รับเส้นทาง

ให้เรากลับไปสู่พระพรแห่งสวนของพระเจ้า เราจะได้เดินกับพระเจ้าอีกครั้ง ในสวนอันเย็นสบาย เพราะพระเยซูทรงเป็นขึ้นจากตายเพื่อเราจะถูกนับว่าเป็นผู้ชอบธรรม พระราชกิจของพระองค์บนภูเขามารณะจึงเปิดทางเดียวสำหรับชีวิต ต้นไม้แห่งชีวิตของเราคือต้นไม้แห่งความตายของพระองค์ ภูเขาเกลโกธาเป็นกุญแจสำคัญในการเปิดพระนิเวศของพระบิดาบนภูเขาศิโยน ความสัตย์ซื่อของพระคริสต์ทำให้พระพรเหล่านั้นเป็นสิ่งแน่นอน และเราได้รับพระพรเหล่านั้นผ่านทางความเชื่อเท่านั้น

เพราะความเชื่อเท่านั้นเราจึงได้รับพระพรทั้งปวงที่ทรงสัญญาไว้ แม้ความเชื่อคริสเตียนแบบเวอร์กรรมพยายามจะบรรลุให้ได้ ความเชื่อจึงมีคุณค่าสูงยิ่ง ความทุกข์ยากของเราส่งผลดีต่อเรา ตราบใดที่สิ่งนี้ทำให้ความเชื่อของเราในพระเจ้ามั่นคงมากขึ้น แท้จริงมากขึ้น และได้รับการพิสูจน์มากยิ่งขึ้น 1 เปโตร 1:3-7 กล่าวไว้ว่า

สาธุการแด่พระเจ้าพระบิดาแห่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา โดยพระเมตตาอันเหลือของพระองค์ ทรงโปรดให้เราบังเกิดใหม่ เข้าในความหวังที่ยั่งยืน โดยการคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ และเข้าในมรดก ซึ่งไม่เสื่อมสลายและไร้มลทิน และไม่ร่วงโรย ซึ่งได้เก็บรักษาไว้ในสวรรค์แล้วเพื่อพวกท่าน ผู้ได้รับการคุ้มครองโดยฤทธิ์เดชของพระเจ้าทางความเชื่อให้เข้าในความรอด ซึ่งพร้อมจะปรากฏในวาระสุดท้าย ในสิ่งนี้พวกท่านชื่นชมยินดี ถึงแม้ว่าเดี๋ยวนี้ จำเป็นที่พวกท่านต้องทนทุกข์ในการทดลองต่างๆ นานาชั่วระยะหนึ่ง เพื่อการทดสอบความเชื่อของพวกท่าน (อันล้ำค่ายิ่งกว่าทองคำ ที่แม้ว่าจะเสื่อมสลายไปได้ก็ยังถูกทดสอบด้วยไฟ) จะนำไปสู่การสรรเสริญ ศักดิ์ศรี และเกียรติ ในเวลาที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จมาปรากฏ

ให้สังเกตเจตจำนงของพระเจ้าที่ให้เราเผชิญการทดลองใจ นั่นคือเพื่อพิสูจน์ว่าเรามีความเชื่อแท้ดังทองคำในชีวิตนี้ ทองคำคือมาตรฐานของคุณค่า

ความร่ำรวย ความมั่งคั่ง การอวยพร และความเจริญรุ่งเรืองโดยภาพรวม แต่ความเชื่อที่ถูกพิสูจน์แล้วของเรามีค่ามากกว่าการอวยพรฝ่ายโลกทั้งสิ้นที่ได้รับจากการมีทองคำบริสุทธิ์ ความเชื่อเป็นวิธีเดียวในการได้รับพระพรและความมั่งคั่งแห่งพระสิริของพระเจ้าชั่ววันรันดร์ในที่ซึ่งทองคำและอำนาจของมันสูญสลายไปในชีวิตที่แสนสั้นนี้ ความเชื่อคือทองคำวันรันดร์ ทองคำแห่งสวรรค์ ช่างทองใช้แรงดันและความร้อนในการหลอมทองคำ ขัดขัดโลหะออก แล้วจึงขึ้นรูปตามแบบที่ช่างเลือก เมื่อทองคำขึ้นรูปแล้ว ช่างทองย่อมชื่นชมในความบริสุทธิ์และความงดงามของทองคำนั้น ทองคำสะท้อนใบหน้าของช่างในขณะที่เขาชื่นชมยินดีในทองคำนั้น

กรณีศึกษา: ลาซารัส

ลองพิจารณาเรื่องราวสุดน่าสนใจเรื่องหนึ่งในข่าวประเสริฐ เรื่องนี้ผสมประเด็นต่างๆ มากมายในหนังสือเล่มนี้ นั่นคือความเข้าใจผิดจากมุมมองของเวอร์กรรมถึงพระประสงค์ที่ไม่อาจเข้าใจได้ของพระเจ้า ความรักชนิดแตกต่างจากโลกนี้ อย่างสิ้นเชิงของพระองค์ ความลึกลับของการทนทุกข์ของคริสเตียน ความหวังในพระสิริแห่งการเป็นขึ้นจากตาย และคุณค่าสูงสุดของความเชื่อในพระเจ้า นี่เป็นเรื่องสั้นเกี่ยวกับการตายของลาซารัสในพระกิตติคุณยอห์น 11 ผมจะให้พระวจนะเล่าเรื่องนี้เองสำหรับเนื้อหาในการบรรยาย จากนั้นผมจะให้ความเห็นและข้อสังเกตไปพร้อมกัน เพื่อที่เราจะได้เห็นว่าทั้งหมดนี้เข้ากันได้ได้อย่างไร ข้อความในพระคัมภีร์ด้านล่างนี้จะเป็นตัวเอียง

แรงจูงใจความรักของพระเยซูคืออะไร?

มีชายคนหนึ่งชื่อลาซารัสกำลังป่วยอยู่ที่เบธานี ซึ่งเป็นหมู่บ้านที่มารีย์และมารธาพี่สาวของนางอยู่นั้น มารีย์คนนี้คือหญิงที่เอาน้ำมันหอมชโลมพระองค์ และเอาผมเช็ดพระบาทของพระองค์ ลาซารัสน้องชายของนางกำลังป่วยอยู่ ดังนั้นพี่สาวทั้งสองจึงส่งข่าวไปทูลพระเยซูว่า “องค์พระ

ผู้เป็นเจ้า คนที่พระองค์ทรงรักนั้นกำลังป่วยอยู่” แต่เมื่อพระเยซูทรงไถ่ยีน พระองค์ตรัสว่า “โรคนี้จะไม่ถึงตาย แต่เกิดขึ้นเพื่อเชิดชูพระเกียรติของพระเจ้า เพื่อให้พระบุตรของพระองค์ได้รับเกียรติเพราะโรคนี้” (ยอห์น 11:1-4)

อะไรคือแรงจูงใจความรักของพระเยซู? พระสิริ โปรดสังเกตว่าแรงจูงใจในการทำกิจครั้งนี้ของพระเยซูคือการที่ทำให้พระสิริของพระเจ้าได้รับการสำแดงเปิดเผย พระองค์มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดมากกับลาซารัส มารีย์ และมารธา พระองค์รักพวกเขาเหมือนเป็นเพื่อนที่ดี นี่ชัดเจนมาก พวกเขาขอความช่วยเหลือจากพระองค์เพราะพระองค์ทรง รัก ลาซารัส และเนื่องจากพระองค์ทรง รัก พวกเขาและลาซารัส พระองค์จึงทรงปรารถนาให้พวกเขาเห็นพระสิริของพระเจ้า แต่มีบางอย่างมากกว่านั้นเกิดขึ้นที่นี่ จากมุมมองของมารีย์และมารธาซึ่งดูเหมือนทุกคนก็มองเห็นว่า พระเยซูควรมาช่วยรักษาลาซารัสเพราะพวกเขาสนิทกับพระองค์มาก ทำยที่สุดแล้ว พวกเขาไม่มีมิตรภาพที่ใกล้ชิดกับพระองค์อย่างอบอุ่นมาก จนมารีย์ถึงกับขโมยพระเยซูและเช็ดเท้าของพระองค์ด้วยผมของเธอแน่นอนว่าพระเยซูจะทรงละทิ้งทุกอย่างและวิ่งไปยังเมืองเบธานีเพื่อช่วยสหายของพระองค์ ต่อให้พระเยซูยุ่งมาก อย่างน้อยพระองค์ก็อาจอธิษฐานเพื่อรักษาจากระยะไกลได้ หากใครสมควรได้รับพระพรจากพระคริสต์และการจัดเตรียมอันอัศจรรย์ ก็คงต้องเป็นครอบครัวนี้ หากพระเจ้ามีรายชื่อคนโปรด พวกเขา ก็ติดอยู่ในอันดับต้นๆ ของรายชื่อ นั่น พุดอีกนัยหนึ่งจากมุมมองของเวรกรรมคือพวกเขามีกรรมดีแบบคริสเตียน

ผลลัพธ์ของความรักของพระเยซูคืออะไร?

พระเยซูทรงรักมารธาและน้องสาวของนางและลาซารัส เมื่อพระองค์ทรงไถ่ยีนว่าลาซารัสป่วย พระองค์กลับทรงพักอยู่ต่ออีกสองวันในที่ที่พระองค์ประทับอยู่นั้น (ยอห์น 11:5-6)

อะไรคือผลลัพธ์ของความรักของพระเยซู? การทนทุกข์ ข้อนพระคัมภีร์ทั้งสองนี้เป็นหนึ่งในพระคัมภีร์ที่สำคัญสำหรับการทำความเข้าใจความรักอันเข้มแข็งของพระเจ้า หากเราสามารถเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้น ระบบการแพร่กระจายความกลัวจากคริสต์ศาสนาแบบเวอร์กรรมจะพังทลายลง ผลลัพธ์ของความรักที่พระเยซูทรงมีต่อมารธาและมารีย์แสดงให้เห็นด้วยคำตรัสในข้อ 6 “กลับ” นั่นเป็นคำเปลี่ยนผ่านครั้งใหญ่ ลองอ่านอีกครั้ง “เมื่อพระองค์ทรงได้ยินว่าลาซารัสป่วย [เพราะฉะนั้น] พระองค์กลับทรงพักอยู่อีกสองวันในที่ที่พระองค์ประทับอยู่นั้น” ข้อนี้กำลังจะบอกอะไร? พระเยซูทรงจงใจปล่อยให้ลาซารัสตาย ตอนนั้นถ้าคุณติดตามตรรกะนี้ คุณคงจะถามว่า “นั่นเป็นความรักได้อย่างไร?” มันจะเป็นความรักได้อย่างไรหากปล่อยให้คนที่คุณรักทนทุกข์และตายในเมื่อคุณสามารถช่วยพวกเขาได้? ยินดีต้อนรับสู่ความรักอันลึกล้ำของพระเจ้าต่อประชากรของพระองค์ โยบ โยเซฟ เยเรมีย์ เอเสเคียล เอลียาห์ เปาโล และบรรณิกชนที่ต่อสู้อันยาวนานมาตลอดประวัติศาสตร์ต่างก็สงสัยเช่นเดียวกัน ขอให้ติดตามเรื่องราวนี้ต่อไปแล้วเราจะได้เห็น

เหตุผลของความยินดีของพระเยซูคืออะไร?

พระองค์ตรัสอย่างนั้นแล้วจึงตรัสกับพวกเขาว่า “ลาซารัสสหายของเราเราหลับไปแล้ว แต่เรากำลังจะไปปลุกให้เขาตื่น” พวกเขาทูลว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า ถ้าเขาหลับอยู่ เขาก็จะมีอาการดีขึ้น” พระเยซูตรัสถึงการตายของลาซารัส แต่พวกเขาคิดว่าพระองค์ตรัสถึงการนอนหลับพักผ่อน ดังนั้นพระเยซูจึงตรัสกับพวกเขาตรงๆ ว่า “ลาซารัสตายแล้ว และเพราะเห็นแก่พวกท่านเราจึงยินดีที่เราไม่ได้อยู่ที่นั่นเพื่อท่านจะได้เชื่อ อย่างไรก็ตามก็ดี ให้พวกเราไปหาเขากันเถิด” (ยอห์น 11:11-15)

อะไรคือเหตุผลของความยินดีของพระเยซู? ความเชื่อ โปรดสังเกตว่าเหตุผลที่พระเยซูทรงยินดีก็เพราะว่าผู้คนจะเชื่อหรือมีความเชื่อ พระเจ้าพอพระทัยเมื่อ

ประชากรของพระองค์วางใจในพระองค์แม้จะเจ็บปวดก็ตาม พระเยซูไม่ทรงยินดีที่คุณอยู่ในถิ่นทุรกันดาร แต่พระองค์ยินดีเพราะพระองค์สามารถเห็นดินแดนอันอุดมสมบูรณ์ซึ่งพระองค์ได้พาคุณไป ผ่านทางถิ่นทุรกันดาร

ใครคือผู้ที่พระเยซูทรงยินดีด้วย?

พระเยซูตรัสกับนางว่า “เราเป็นชีวิตและการเป็นขึ้นจากตาย คนที่วางใจในเราจะมีชีวิตอีกแม้ว่าเขาจะตายไป และทุกคนที่มีชีวิตและวางใจในเราจะไม่ตายเลย เธอเชื่ออย่างนี้ไหม?” มารธาทูลพระองค์ว่า “เชื่อ องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพระองค์เชื่อว่าพระองค์เป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าที่เสด็จมาในโลก” (ยอห์น 11:25-27)

ใครคือผู้ที่พระเยซูทรงยินดีด้วย? บรรดาผู้เชื่อ พระเยซูทรงทดสอบผู้เชื่อในความศอกเศร้าและความเจ็บปวดของเรา คำถามคือเราจะมีใจแข็งกระด้างหรือเงยหน้าแสวงหาพระองค์? ผู้ไม่เชื่อจะมีใจแข็งกระด้างและหันหลังให้พระเจ้า แต่ผู้มีความเชื่อแท้จะรักษาความเชื่อต่อไปเพื่อมีชีวิตอยู่ชั่วนิรันดร์และไม่มีวันตาย เนื่องจากพระเยซูเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ ไม่ได้อยู่กับเราทางกายภาพอีกต่อไป เราจึงชื่นชมยินดีในพระวิญญาณของพระองค์ที่สถิตกับเรา “พระองค์ผู้ที่พวกท่านไม่เคยเห็น แต่พวกท่านยังรักพระองค์อยู่ แม้ว่าขณะนี้พวกท่านไม่เห็นพระองค์ แต่พวกท่านยังเชื่อและชื่นชมยินดี ด้วยความยินดีเป็นล้นพ้นสุดจะพรรณนา เพราะได้รับความรอดแห่งวิญญาณจิตอันเป็นผลจากความเชื่อของพวกท่าน” (1 เปโตร 1:8–9) เป็นเรื่องน่ายินดีเมื่อเรายึดมั่นด้วยความเชื่อในพระคริสต์ เพราะพระองค์ทรงสามารถเห็นผลของความเชื่อของเรา—ความรอดของจิตวิญญาณของเราในการเป็นขึ้นจากตาย เราควรชื่นชมยินดีอย่างยิ่ง ความยินดีของการเป็นขึ้นจากตายกำลังโลดแล่นดังรถไฟบรรทุกสินค้าซึ่งเต็มไปด้วยมรดกของคุณในพระคริสต์ คุณสามารถได้ยินเสียงของมันได้ตั้งแต่ไกล ไม่มีอะไรสามารถหยุดมันได้

พระเยซูทรงตอบสนองต่อความเจ็บปวดของประชากรของพระองค์อย่างไร?

เมื่อพระเยซูทอดพระเนตรเห็นมารีย์ร้องไห้ และพวกยิวที่ตามมาก็ร้องไห้ด้วย พระองค์สะท้อนพระทัยและทรงเป็นทุกข์ พระองค์ตรัสว่า “พวกท่านเอาศพของเขาไปไว้ที่ไหน?” พวกเขาทูลพระองค์ว่า “ท่านเจ้าข้า เชิญมาดูเถิด” พระเยซูทรงกันแสง พวกยิวจึงกล่าวว่า “ดูสิว่าท่านรักเขาเพียงไร” (ยอห์น 11:33–36)

พระเยซูทรงตอบสนองต่อความเจ็บปวดของประชากรของพระองค์อย่างไร? น้ำตา ในความเป็นมนุษย์ของพระองค์ พระเยซูทรงร้องไห้ เพื่อไม่ให้เราคิดว่าพระเจ้าไม่รู้จักทุกข์ร้อนและไร้ความเมตตา ลองมองดูพระผู้ช่วยให้รอดของคุณที่ทรงร้องไห้ในเรื่องราวความเป็นมนุษย์ของพระองค์ที่นี่ แม้ว่าเราจะรู้ว่าพระเจ้าทรงไม่สะทกสะท้านหรือปราศจากความหลงใหล (ปราศจากการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์และความแปรปรวน) แต่พระองค์ทรงเปี่ยมด้วยความเมตตาสงสารตลอดเวลา พระเยซูไม่ใช่จอมราชาผู้ครอบครองที่อยู่ห่างไกล และกำลังรอให้คุณลงมือทำบางอย่างเพื่อพระองค์จะได้เริ่มอวยพรคุณอีกครั้ง ระหว่างขับรถกลับบ้าน อาบน้ำ หรือนอนตื่นในตอนกลางคืน เมื่อน้ำตาไหลริน ใจของคุณก็ปวดร้าว และไม่มีใครอยู่ตรงนั้นเพื่อแบ่งปันความเจ็บปวดของคุณ พระเยซูคือเอโลอี—พระเจ้าผู้ทรงเห็นข้าพเจ้า (ปฐมกาล 16: 14–15) พระองค์ไม่เพียงเห็นคุณเท่านั้น พระองค์ยังเข้าใจจุดอ่อนของคุณที่จะเชื่อพระสัญญาทั้งหลายของพระองค์ท่ามกลางลมพายุแห่งความเจ็บปวด “เพราะว่าเราไม่มีมหาบุรุษที่ที่ไม่สามารถเห็นใจในความอ่อนแอของเรา มีแต่ผู้ถูกทดลองเหมือนอย่างเราทุกประการ ทว่าปราศจากบาป” (ฮีบรู 4:15)

เหตุใดพระเยซูจึงขอบพระคุณพระบิดา?

พระเยซูตรัสกับนางว่า “เราบอกเธอแล้วไม่ใช่หรือว่า ถ้าเธอเชื่อ ก็จะได้เห็นความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า?” พวกเขากำลังเอาหินออก พระเยซูแหงน

พระพักตร์ขึ้นตรัสว่า “ข้าแต่พระบิดา ข้าพระองค์ขอบพระคุณพระองค์
ที่พระองค์โปรดฟังข้าพระองค์ ข้าพระองค์ทราบว่าคุณพระองค์ทรงฟัง
ข้าพระองค์อยู่เสมอ แต่ที่ข้าพระองค์กล่าวอย่างนี้ก็เพราะเห็นแก่ฝูงชน
ที่ยืนอยู่ที่นี่ เพื่อพวกเขาจะได้เชื่อว่าพระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์มา” เมื่อ
ตรัสอย่างนั้นแล้ว พระองค์ทรงร้องเสียงดังว่า “ลาซารัส ออกมาเถิด”
(ยอห์น 11:40-43)

เหตุใดพระเยซูจึงขอบพระคุณพระบิดา? ความเชื่อ พระเยซูทรงขอบพระคุณพระ
บิดาที่ทรงให้แก่มหาชนความเชื่อท่ามกลางบรรดาผู้โสโครกเศร้า สังเกตว่าพระเยซูไม่ได้
ขอบพระคุณพระบิดาผู้เป็นเหตุให้ลาซารัสเป็นขึ้นจากตายและการบรรเทา
ความโสโครกเศร้าของพวกเขา พระเยซูทรงขอบพระคุณพระบิดาที่ทรงสำแดง
พระสิริของพระองค์เพื่อให้ผู้คนได้เชื่อ พระเยซูทรงเตรียมและจัดการความ
โสโครกเศร้าของเรา เพื่อเราจะถูกทำให้เปราะบางและมองไปที่พระองค์เพียงผู้เดียว
ในฐานะผู้เป็นการเป็นขึ้นจากตายและชีวิตของเรา

โปรดจดจำการดำเนินเรื่องราวนี้—ลาซารัสป่วย พระเยซูทรงรักมารธา
มารีย์ และลาซารัส และเนื่องจากความรักที่พระองค์ทรงมีต่อพวกเขา พระองค์
จึงทรงต้องการให้พวกเขาเห็นพระสิริของพระเจ้า ดังนั้นพระองค์จึงปล่อยให้
ลาซารัสตาย ส่วนมารีย์กับมารธาก็ทนทุกข์ ขณะเดียวกัน นี่หมายความว่า
พระองค์จะต้องทนทุกข์แสนสาหัสจนต้องร้องไห้เช่นกัน ถึงแม้จะเศร้าโศก แต่
พระเยซูก็ทรงยินดี เพราะพระสิริของพระเจ้าจะถูกสำแดง และประชากรของ
พระองค์จะเชื่อในพระสัญญาเรื่องการเป็นขึ้นจากตายที่จะมาถึง เรื่องราวสั้นๆ
นี้ปล้ำกับคริสต์ศาสนาแบบเวอร์กรรมในทุกระดับ

สันติสุขในความเจ็บปวด

พระผู้เลี้ยงแกะผู้ยิ่งใหญ่ของเราปรารถนาให้ฝูงแกะของพระองค์เห็นพระสิริของ
พระเจ้า ได้เชื่อ และได้รับความรอดตลอดไปเพื่อพระองค์ นี่คือนิยามแห่ง
อาณาจักรสวรรค์ อาณาจักรนั้นกำลังมาพร้อมกับพระพรทั้งสิ้นที่คุณพยายาม

สร้างหรือรักษาไว้ในชีวิตนี้ แม้ว่าคุณจะไม่เคยบรรลุทุกสิ่งที่คุณต้องการก็ตาม
จริงอยู่ นิสัยบาปนั้นส่งผลร้าย และบาปของอาดัมก็ส่งผลต่อเนื่องเรื่อยมา แต่
ผลของคำแช่งสาปและแผนการอันลึกลับของพระเจ้าสำหรับการทนทุกข์ของ
เรานั้นไม่ใช่สิ่งที่เราจะถอดรหัสได้ในชีวิตนี้ เราไม่ต้องปลดปล่อยพระพรของ
พระเจ้าจากสวรรค์ถึงเราด้วยการประพาดดินให้สอดคล้องกับพระประสงค์
ของพระเจ้า มุมมองนี้คือคริสต์ศาสนาแบบเวอร์กรรม แนวคิดที่ไม่เป็นประโยชน์
อะไรกับเราเลย มีแต่จะปลูกฝังความกลัวว่า เราทำพลาด จนพลาดสิ่งดีที่สุด
ซึ่งพระเจ้ามีให้เรา แนวคิดนี้เป็นแนวคิดของคนไม่เชื่อพระเจ้าแบบทุกระเบียด
นิ้ว เราต้องปฏิเสธแนวคิดนี้ ด้วยการจดจำพระสัญญาและการพักสงบอยู่ใน
พระองค์ผู้ทรงรักษาพระสัญญา พระสัญญาของพระเจ้าไม่ใช่เรื่องของความ
เป็นไปได้ พันธสัญญาของพระเจ้าไม่ใช่เพียงข้อตกลง อย่าสับสนระหว่างกฎเขา
ศิโยนกับกฎเขาซีนาย อย่างกลัวความเจียมสังัดของพระเจ้า บางครั้งพระเจ้ายิ่งทรง
พยายามอย่างเต็มที่เพื่อชำระความเชื่อของคุณให้บริสุทธิ์ เมื่อชีวิตรู้สึกเหมือน
ถูกแช่แข็ง อาณาจักรนั้นกำลังมาอย่างขโมย และคุณจะสามารถเข้าใจได้ เมื่อรู้ว่า
ความมืดมิดจะคลี่คลายลงอย่างแน่นอน จะเกิดฟ้าสว่างหลังความมืดมิดที่สุด
ผ่านไป เมล็ดพันธุ์แห่งสันติสุขของคุณจะไม่สูญหาย มันหยั่งรากจากกฎเขากาล
โกธา ดอกไม้ของมันจะบานในกฎเขาศิโยน เราจะรับพระพรของพระเจ้าจาก
ความชอบธรรมตามสถานะของเราโดยอาศัยความเชื่อเท่านั้น เราไม่อาจได้
รับพระพรเหล่านี้จากความชอบธรรมส่วนตัวของเราโดยความสัตย์ซื่อของเรา

พระสัญญาของพระเจ้าในข่าวประเสริฐมีไว้เพื่อเสริมสร้างเราให้อดทนโดย
ความเชื่อ ดังที่เปาโลได้กล่าวว่า “ท่านทั้งสองทำให้บรรดาสาวกมีจิตใจเข้มแข็ง
ขึ้น และหนุนใจพวกเขาให้ดำรงอยู่ในความเชื่อ โดยกล่าวว่า เราจะต้องทน
ความยากลำบากหลายอย่างในการเข้าสู่แผ่นดินของพระเจ้า” (กิจการ 14:22)
พระเยซูทรงทราบชีวิตคริสเตียนเต็มไปด้วยความโศกเศร้า ความเจ็บปวด
และการต่อสู้ดิ้นรน และผลพวงของการทดลองใจเหล่านี้คือความวิตกกังวล
ความกลัวกีดกันรากฐานของหลักประกันในพระสัญญาของพระเจ้าเหมือน

พวกปลวก ขอให้เราย้ายอมแพ้ด้วยความกลัว หรือดีความสามารถจัดเตรียมอัน
บริสุทธิ์แต่เข้มงวดของพระเจ้าด้วยความกังวล สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่การลงโทษกลับ
จากเวรกรรมสำหรับบาปที่ไม่ได้ตั้งใจ พระเยซูทรงปลอบโยนลูกแกะที่สิ้นหวังว่า
“ฝูงแกะเล็กน้อยเอ๋ย อย่ากลัวเลย เพราะว่าพระบิดาของพวกท่านชอบพระทัย
จะประทานแผ่นดินนั้นให้แก่ท่าน” (ลูกา 12:32)

ขอสันติสุขจงอยู่กับท่านเถิด

คำถามใคร่ครวญ

1. เรื่องราวของลาซารัสส่งผลต่อความเข้าใจของคุณเกี่ยวกับพระประสงค์ของพระเจ้าในความเจ็บปวดของเราอย่างไร?

2. เรื่องราวของลาซารัสเชื่อมโยงไปยังประเด็นของการอภิปรายในบทต่างๆ ก่อนหน้านี้ในลักษณะใดบ้าง?

คำถามใคร่ครวญ

3. พระเจ้าทรงหนุนใจคุณผ่านทางพระวจนะของพระองค์ต่อการพักสงบในพระสัญญาของพระองค์อย่างไร?

กิตติกรรมประกาศ

ผมอยากที่จะขอบคุณบรรดาผู้สนับสนุนพันธกิจ คริสตจักร นักศึกษา ศิษยาภิบาล และผองเพื่อนที่สนับสนุนผมมาโดยตลอดหลายปีที่ผ่านมา จนสามารถเขียนหนังสือเล่มนี้เสร็จ ผมรู้สึกขอบคุณคณาจารย์จากพระคริสตธรรมเอเชีย (Asia Biblical Theological Seminary) ที่ให้การสนับสนุน ผมติดค้างพ่อแม่ พี่สาว และครอบครัวที่คอยหนุนใจและสนับสนุนงานเขียนของผมมาโดยตลอด

เหนือสิ่งอื่นใด ผมอยากขอบคุณเอเลียห์และอิสยาห์ ลูกชายผู้เปี่ยมด้วยความเชื่อ กล้าหาญ และความรักของผม ความกระตือรือร้นและการหนุนใจอย่างไม่สิ้นสุดของลูกในงานเขียนและการสอนของผม ทำให้พ่อพูดไม่ออก พ่อไม่คู่ควรที่จะเป็นพ่อของลูก ขอให้ลูกวางใจในพระคริสต์เหนือสิ่งอื่นใด พระองค์จะทรงเป็นความมั่นคงและสันติสุขแก่ลูกเสมอไป

“คนที่วางใจในพระยาห์เวห์ย่อมได้รับพระพร คือผู้ที่ความวางใจของเขาอยู่ในพระยาห์เวห์ เขาเป็นเหมือนต้นไม้ที่ปลูกไว้ริมน้ำ ซึ่งหยั่งรากของมันออกไปข้างลำน้ำ เมื่อแดดส่องมาถึงก็ไม่กลัว เพราะใบของมันคงเขียวอยู่เสมอ และไม่กระวนกระวายในปีที่แห้งแล้ง เพราะมันไม่หยุดที่จะเกิดผล” (เยเรมีย์ 17:7-8)

พันธกิจ

เกรซบณาสารเป็นโครงการภายใต้มูลนิธิมิสเจสซียาห์ของคุณของแบ็บติสต์ในประเทศไทย จัดตั้งขึ้นเพื่ออบรมคริสตจักรไทยเกี่ยวกับวรรณกรรมพระคัมภีร์เชิงปฏิบัติเพื่อถวายพระเกียรติสิริแด่พระเจ้า เราปรารถนาที่จะเป็นผู้นำในการสร้างสรรค์หนังสือวรรณกรรมและแหล่งข้อมูลของหนังสือต่างๆ เพื่อถวายพระเกียรติแด่พระคริสต์และส่งเสริมหลักการของพระคัมภีร์

วิสัยทัศน์

เราปรารถนาหัวใจคริสเตียนไทยรายบุคคลเพื่อเติบโตขึ้นในความเชื่อและรู้สึกมีความมั่นใจในการเสวนากับคนอื่นๆ ในเรื่องพระเยซูคริสต์ เราปรารถนาที่จะหนุนใจคนทั่วไปที่กำลังศึกษาหรืออยากศึกษาคริสตศาสนาเป็นครั้งแรกให้สามารถเจาะลึกลงไปข้างในได้ และเราอยากช่วยเหลือผู้คนภายนอกคริสตจักรที่กำลังตั้งคำถามเกี่ยวกับความเชื่อของพวกเขาและเห็นความเชื่อมโยงเกี่ยวกับคริสตศาสนา

เรามุ่งมั่นที่จะแบ่งปันแนวความคิดแบบคริสเตียนที่เป็นนวัตกรรมใหม่เพื่อให้ผู้คนจากทุกภูมิหลังสามารถมีความเข้าใจเกี่ยวกับความเชื่อของคริสเตียนได้

ติดต่อ สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่:

www.GraceBannasan.com

facebook.com/gracebannasan

[@gracebannasan](https://line.me/@gracebannasan)

instagram/gracebannasan

แพ็กพิงในที่ลี้ภัยแห่งความรักของพระเจ้า

ทุกคนล้วนเผชิญกับความกลัว บางทีอาจเป็นลูกที่ป่วยด้วยโรคร้ายถึงชีวิต คู่สมรสของคุณอาจตกงานและคุณไม่รู้ว่าจะจ่ายบิลต่างๆ อย่างไร เราสงสัยว่าช่วงเวลาที่ยากลำบากเหล่านี้บ่งบอกว่า พระเจ้าไม่พอพระทัยกับเราหรือไม่ เพื่อให้เรามั่นใจและมีสันติสุขอีกครั้ง เราจึงพยายามมากขึ้นเพื่อทำให้พระเจ้าพอพระทัยและได้รับพระพร เราอาจตกอยู่ในวงจรของการทำความดีตามแนวคิดเวอร์รเมได้อย่างง่ายดาย โดยพึ่งพาลังของตนเองเพื่อทำลายวงจรแห่งความกลัวนี้

ในหนังสือ *คริสต์ศาสนาแบบเวอร์รเม* อี.ดี. เบิร์นส์อธิบายว่า ทำไมเราแก้ปัญหาความกลัวจึงไม่ใช่พลังอำนาจ แต่เป็นสันติสุข—สันติสุขของพระเจ้า สันติสุขของพระคริสต์ปลดปล่อยเราให้เป็นอิสระจากความวิตกกังวลที่เกิดจากความยากลำบากและการไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ของเรา สันติสุขที่ยั่งยืนไม่ได้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ส่วนตัว แต่พระคริสต์ทรงทำให้สันติสุขนั้นมั่นคงสำหรับเรา โดยการสิ้นพระชนม์และการเป็นขึ้นจากตายของพระองค์

หากเราสัตย์จริง เราจะรู้ว่าต่อให้เราทำดีที่สุด เราก็ไม่สามารถทำได้พอ เรามักจะไร้อำนาจที่จะเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ของเรา เบิร์นส์แสดงให้เห็นว่าทำไมทางออกจึงไม่ใช่การพยายามทำให้มากขึ้น การเป็นคนดีขึ้น หรือแคร์ยอมแพ้ ผู้อ่านจะได้เรียนรู้ว่า ทำไมเราจึงไม่จำเป็นต้องเหนื่อยลำ แต่เราสามารถพักพิงในที่ลี้ภัยของพระเจ้า วางใจว่าความรักของพระองค์ที่มีต่อเรานั้นสมบูรณ์แบบในพระคริสต์

ดร.เบิร์นส์นำหลักประกันมาสู่ผู้เชื่อในความสัมพันธ์ที่ถูกตัดกับพระเจ้า โดยการจัดการแพร่เชื้อ “คริสต์ศาสนาแบบเวอร์รเม” และข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งร่ำรวยออกไป และในทางกลับกัน เขาชี้ให้เราทุกคนหันความหวังเดียวที่พบได้โดยความเชื่อเท่านั้น ในพระคริสต์เท่านั้น สิ่งนี้ได้ขจัดหมอกแห่งความกลัว พินอการ และความเป็นทาสอันแพร่หลายออกไปดังแสงดวงอาทิตย์ของยามบ่าย อันสดใส ขอให้หนังสือเล่มนี้ถูกนำมาใช้เพื่อนำเสรีภาพและหลักประกันมาสู่บรรณิกชนล้านล้านคนนับไม่ถ้วนที่ขาดความพยายามทำให้เกิดความทุกข์ยากต่อคำโอ้อวดของเวอร์รเม

ไบรอัน แพรี่โฮลต์, ปริญญาเอกพันธกิจศาสตร์,

ศิษย์กับาลคริสตจักรโคโลเนียร์ไบเบิล, มิถิลแลนด์, เท็กซัส

ผู้อำนวยการ Academy for Expository Preaching, OnePassion Ministries, ดัลลาส, เท็กซัส

ในหนังสือ *คริสต์ศาสนาแบบเวอร์รเม* อี.ดี. เบิร์นส์ได้เปิดเผยเนื้อหาอันลึกซึ้งยิ่ง ซึ่งให้ข้อมูลมากมายเกี่ยวกับคริสต์ศาสนาใหญ่วันนี้อย่างถ่องแท้ ในขณะที่การประกาศยอมรับถึงข่าวประเสริฐเรื่องพระคุณเท่านั้นโดยความเชื่อเท่านั้น ผู้เชื่อจำนวนมากเหลือเกินกลับคิดว่า “ถูกแฉ” ด้วยข้อเท็จจริงที่ประสบความสำเร็จในชีวิตคริสเตียนก็คือ “ความเพียงพอ” นั่นคือ ถ้าตั้งใจดีมากพอ ประพฤติตนดีมากพอ และทำงานหนักมากพอ แด่อะไรที่สิ่งใดที่เราให้อภัยตนเองว่า เรากรรมเชิง “เวอร์รเม” ดังกล่าวเป็นหนทางที่จะทำให้ได้รับการเห็นชอบจากพระเจ้า? ผมขอแนะนำหนังสือเล่มนี้กับคริสตจักรทั่วโลก ในฐานะการปลุกให้ตื่นสู่ความเป็นจริงที่แพร่หลายและน่ากังวล

โออาวิ ปูบาซาน, ปริญญาตรีพันธกิจ,

อาจารย์ใหญ่, วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมโคโลเนียร์, ซีลัสกา

ประธานร่วมของคณะทำงานศาสนศาสตร์, Lausanne Movement

อี.ดี. เบิร์นส์ (ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมเซาท์เทิร์นแบปติสต์) เป็นมิชชันนารีระยะยาวในตะวันออกกลาง เอเชียตะวันออก ออสเตรเลีย และปัจจุบันอยู่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เขาได้รับทุนการศึกษาจากวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมเอเชีย (Asia Biblical Theological Seminary) ในฐานะนักภาษาศาสตร์และได้รับใช้ที่ได้รับการแต่งตั้ง เบิร์นส์พัฒนาแหล่งข้อมูลทางศาสนาคริสต์และฝึกอบรมมิชชันนารีบาปทั้งถิ่นและมิชชันนารีผู้ทำพันธกิจกับกลุ่มที่แทบไม่ใคร่เข้าถึง

eBook

ISBN 9786169455035

